II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/1336 AL COMISIEI

din 25 septembrie 2020

de instituire a unor taxe antidumping definitive pentru importurile de anumiți alcooli polivinilici originari din Republica Populară Chineză

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 9 alineatul (4),

după consultarea statelor membre,

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Deschiderea anchetei

(1) La 30 iulie 2019, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia") a deschis o anchetă antidumping cu privire la importurile în Uniune de anumiți alcooli polivinilici (*polyvinyl alcohols* – „PVA") originari din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC" sau „țara în cauză") în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2016/1036. Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]) („avizul de deschidere").

(2) Comisia a deschis ancheta în urma unei plângeri depuse la 19 iunie 2019 de către Kuraray Europe GmbH (denumită în continuare „reclamantul") în numele unor producători reprezentând peste 60 % din producția totală de PVA din Uniune. Plângerea conținea dovezi care atestau existența dumpingului și a prejudiciului important rezultat din acesta, care au fost suficiente pentru a justifica deschiderea anchetei.

1.2. Părțile interesate

(3) Prin avizul de deschidere, Comisia a invitat părțile interesate să o contacteze în vederea participării la anchetă. În plus, Comisia a informat în mod specific reclamantul, alți producători cunoscuți din Uniune, producătorii-exportatori cunoscuți și autoritățile din RPC, precum și importatorii cunoscuți și utilizatorii cu privire la deschiderea anchetei și i-a invitat să participe la aceasta.

(4) Părțile interesate au avut ocazia de a formula observații cu privire la deschiderea anchetei și de a solicita o audiere de către serviciile Comisiei și/sau de către consilierul-auditor pentru proceduri comerciale. Au fost audiate toate părțile interesate care au formulat o solicitare în acest sens.

1.3. Observații privind deschiderea anchetei

(5) După deschiderea anchetei, mai mulți utilizatori ai produsului în cauză au argumentat că rezumatul cu caracter neconfidențial al informațiilor furnizate în versiunea publică a plângerii nu a fost suficient de detaliat sau a fost incomplet, astfel încât nu a permis înțelegerea rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial.

([1]) JO L 176, 30.6.2016, p. 21.
([2]) JO C 256, 30.7.2019, p. 4.

(6) Comisia a considerat că versiunea neconfidențială a plângerii deschisă consultării de către părțile interesate conținea toate dovezile esențiale și rezumatele neconfidențiale ale datelor cărora li s-a acordat caracterul confidențial pentru ca părțile interesate să își poată exercita dreptul la apărare pe tot parcursul procedurii.

(7) Articolul 19 din regulamentul de bază și articolul 6 alineatul (5) din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț permit protejarea informațiilor de natură confidențială în cazul în care divulgarea acestora ar avantaja în mod semnificativ un competitor sau ar avea un efect nefavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informațiile sau pentru cea de la care persoana respectivă le-a obținut.

(8) Informațiile furnizate cu titlu confidențial se încadrează în aceste categorii. În orice caz, reclamantul a furnizat rezumate ale conținutului segmentelor confidențiale din plângere, precum și setul de date numerice relevante. Comisia a verificat aceste documente înainte de deschiderea anchetei. Ea a concluzionat că ele respectă dispozițiile articolului 19 și că permit înțelegerea rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial.

(9) Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

(10) Una dintre părțile interesate a pretins că plângerea face parte dintr-o strategie a reclamantului de consolidare a poziției sale de monopol pe piața Uniunii, prin reducerea în mod deliberat a volumului vânzărilor și creșterea prețurilor.

(11) Informațiile colectate în cursul anchetei nu au relevat nicio dovadă a unor practici anticoncurențiale aplicate de industria din Uniune. Dimpotrivă, au fost colectate dovezi specifice, cum ar fi oferte comerciale și schimburi de e-mailuri, potrivit cărora industria este capabilă și dispusă să aprovizioneze orice utilizator al produsului în cauză.

(12) Reclamantul însuși avea o cotă de piață de [25 % – 30 %] pe piața liberă a Uniunii pe durata perioadei de anchetă, mult sub cota care i-ar permite să exercite o poziție dominantă de orice fel.

(13) În ceea ce privește pretinsa strategie de reducere a volumelor și de creștere a prețurilor, ancheta a arătat că, inițial, reclamantul a încercat să își îmbunătățească economiile de scară, sporind producția și investițiile în scopul de a-și reduce costurile unitare de producție. Mai mult decât atât, a încercat să se alinieze prețurilor de dumping din China aplicând propriile reduceri de preț în scopul de a-și menține cota de piață. Într-adevăr, această strategie a permis reclamantului să își mențină cota de piață, însă i-a pricinuit pierderi semnificative. După cum se explică în continuare la considerentul 528, reclamantul a fost astfel obligat să renunțe la încercările sale de menținere a cotei de piață în raport cu importurile din RPC și, în consecință, și-a concentrat vânzările pe categorii de produse mai scumpe, în cazul cărora puteau fi încă realizate vânzări profitabile, în pofida unei scăderi semnificative corespunzătoare a cotei de piață.

(14) Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(15) După deschiderea anchetei, un producător din Uniune, Wacker Chemie AG, a pretins că estimarea supracapacității chineze din plângere este inexactă și a prezentat propria sa estimare.

(16) Estimarea supracapacității chineze în cadrul plângerii a avut la bază o sursă obiectivă și sigură, și anume manualul *IHS Chemical Economics*. Cu toate că pot exista în mod justificat estimări diferite ale cererii și ofertei pe piața chineză, Comisia a considerat că estimarea din plângere îndeplinea criteriile de suficientă acuratețe și fiabilitate, necesare prezentării dovezilor *prima facie*. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(17) De asemenea, Wacker Chemie AG a transmis observații referitoare la metodologia de calculare a marjelor de dumping în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, argumentând că aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază ar fi incompatibilă cu normele OMC și că nu existau dovezi privind distorsionarea costurilor. Aspectele legate de existența unor distorsiuni semnificative și de aplicare a articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază sunt discutate la punctul 3.1.1 de mai jos.

(18) După deschiderea anchetei, Wacker Chemie AG a pretins, de asemenea, că estimarea reclamantului privind marja de dumping și valoarea normală era incorectă, deoarece producătorii chinezi au fost integrați pe verticală și nu au cumpărat monomerul acetat de vinil (*vinyl acetate monomer* – VAM) pentru producția lor.

(19) Plângerea a indicat distorsiuni în raport cu o serie de materii prime care pot fi utilizate pentru producția de VAM, în funcție de metoda de producție. De asemenea, aceleași materii prime sunt utilizate în cazul în care producătorii sunt integrați pe verticală și nu achiziționează VAM de la alte societăți și, prin urmare, distorsiunile în raport cu aceste materii prime au fost relevante pentru calcularea valorii normale. Trebuie remarcat în egală măsură faptul că respectivul calcul al valorii normale din plângere constituie o dovadă suficientă de dumping și că ancheta a stabilit valoarea normală pe baza datelor verificate ale producătorilor-exportatori chinezi cooperanți. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(20) În deschiderea anchetei, Wacker și Carbochem au pretins că Comisia a utilizat un sistem NCP care nu asigură în mod corespunzător comparabilitatea prețurilor. Argumentul a fost reiterat după comunicarea constatărilor de Wacker, Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer și Ahlstrom-Munksjö.

(21) Wacker a pretins că NCP conține o gamă prea largă de viscozitate, hidroliză și conținut de metanol și nu a luat în considerare dimensiunea particulelor și valoarea pH. Carbochem, Gamma Chimica și FAR Polymer au argumentat că greutatea moleculară nu a fost luată în considerare de NCP, în timp ce Ahlstrom-Munksjö a argumentat că gama conținutului de cenușă era prea largă.

(22) Comisia nu a fost de acord cu faptul că există o problemă legată de structura NCP. NCP-urile conțineau proprietățile de bază și esențiale ale produsului în cauză, universal definite de elementele esențiale incluse în NCP (și anume, viscozitate, hidroliză, conținut de cenușă și de metanol). Acești parametri sunt esențiali pentru toate clasele de PVA și sunt considerați standarde industriale pentru toate aplicațiile produsului în cauză. Prin urmare, deși poate fi adevărat că anumite caracteristici care nu sunt prezente în NCP ar putea fi relevante pentru anumite aplicații, acestea sunt specifice utilizatorilor (și nu produsului).

(23) Prin urmare, argumentul a fost respins.

1.4. **Eșantionarea**

(24) În avizul său de deschidere, Comisia a afirmat că ar putea constitui un eșantion de părți interesate în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

1.4.1. *Eșantionarea producătorilor din Uniune*

(25) În avizul său de deschidere, Comisia a afirmat că a selectat în mod provizoriu un eșantion de producători din Uniune. Comisia a selectat eșantionul pe baza volumului de producție raportat pentru produsul similar în Uniune. Acest eșantion a fost format din 3 producători din Uniune. Producătorii din Uniune incluși în eșantion au reprezentat peste 90 % din producția totală estimată de produs similar în UE. Comisia a invitat părțile interesate să formuleze observații în legătură cu eșantionul provizoriu.

(26) Una dintre părți a formulat rezerve cu privire la includerea în eșantion a unui producător, și anume Wacker Chemie AG, care fabrică produsul în cauză exclusiv pentru utilizarea sa captivă. În opinia ei, includerea Wacker în eșantion, fără vânzări pe piața liberă, ar fi putut distorsiona analiza prejudiciului.

(27) De asemenea, Comisia a luat act de situația uneia dintre societățile incluse în eșantion. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că întreaga industrie a Uniunii, inclusiv cei trei producători din Uniune incluși inițial în eșantion, fabrică produsul în cauză și pentru consum captiv. Prin urmare, s-a considerat că includerea Wacker Chemie AG în eșantion nu a distorsionat analiza prejudiciului și a permis Comisiei să analizeze detaliat situația și a pieței captive a PVA în Uniune. Prin urmare, eșantionul a fost considerat reprezentativ pentru industria din Uniune.

(28) Pentru o evaluare completă a elementelor concrete ale cazului da față, Comisia a avut în vedere interesul producătorilor din Uniune Wacker și Solutia și în calitatea lor de utilizatori ai produsului care face obiectul anchetei.

(29) În partea finală a procedurii, unul dintre cei trei producători incluși în eșantion, și anume Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., a informat Comisia că nu poate coopera pe deplin în calitate de producător inclus în eșantion. În fapt, răspunsul său la chestionar a inclus doar informații cu privire la indicatorii macroeconomici, care s-au dovedit insuficiente în scopurile anchetei. Prin urmare, Comisia a decis să revizuiască eșantionul producătorilor din Uniune, procedând la înlăturarea Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.

(30) Eșantionul modificat, format din doi producători din Uniune, reprezintă peste 80 % din producția totală estimată de produs similar în UE. Eșantionul este reprezentativ pentru industria din Uniune.

1.4.2. *Eșantionarea importatorilor*

(31) Pentru a decide dacă era necesară constituirea unui eșantion și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat importatorilor neafiliați să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere.

(32) Șase importatori neafiliați au furnizat informațiile solicitate și au acceptat să fie incluși în eșantion. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat, pe baza celui mai mare volum de importuri în Uniune, un eșantion format din trei importatori neafiliați. În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, toți importatorii cunoscuți în cauză au fost consultați cu privire la selectarea eșantionului. Nu au fost formulate observații.

1.4.3. *Eșantionarea producătorilor-exportatori din RPC*

(33) Pentru a decide dacă eșantionarea era necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori din RPC să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere. În plus, Comisia a solicitat Misiunii Republicii Populare Chineze pe lângă Uniunea Europeană să identifice și/sau să contacteze alți producători-exportatori, dacă există vreunul, care ar putea fi interesați să participe la anchetă.

(34) Patru producători-exportatori din țara în cauză au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion de trei societăți, pe baza celui mai mare volum reprezentativ de exporturi în Uniune care puteau face în mod rezonabil obiectul anchetei în timpul avut la dispoziție. În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, au fost consultate cu privire la selectarea eșantionului toate părțile interesate, precum și autoritățile din țara în cauză. Nu au fost primite observații.

1.5. **Examinarea individuală**

(35) Inițial, toate cele patru grupuri de producători-exportatori care au returnat formularul de eșantionare au solicitat examinarea individuală în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază. Comisia a publicat chestionarul pentru producători-exportatori pe site-ul ei în ziua deschiderii anchetei. În plus, prin anunțarea eșantionului, Comisia a informat producătorul-exportator care nu a fost inclus în eșantion că trebuie să furnizeze un răspuns complet la chestionar dacă dorește să fie examinat individual. Producătorul-exportator nu a furnizat un răspuns la chestionar. În lipsa unui răspuns, producătorul-exportator nu a respectat cerințele și, prin urmare, nu s-a putut acorda nicio examinare individuală.

1.6. **Răspunsurile la chestionar și vizitele de verificare**

(36) Comisia a trimis Guvernului Republicii Populare Chineze (denumit în continuare „GC”) un chestionar referitor la existența unor distorsiuni semnificative în RPC în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. Chestionarele pentru producătorii, importatorii, utilizatorii și producătorii-exportatori din Uniune au fost publicate online în ziua deschiderii anchetei.

(37) S-au primit răspunsuri la chestionar din partea celor doi producători din Uniune și a celor trei producători-exportatori incluși în eșantion. Astfel cum s-a menționat la considerentul 29 de mai sus, un alt producător din Uniune a furnizat un răspuns incomplet la chestionar, care, din acest motiv a fost exclus din eșantion. Nouă utilizatori și trei importatori neafiliați au transmis Comisiei un răspuns la chestionar. Nu s-a primit niciun răspuns din partea GC.

(38) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile considerate necesare în vederea stabilirii existenței dumpingului, a prejudiciului generat de acesta și a interesului Uniunii. Vizitele de verificare efectuate în temeiul articolului 16 din regulamentul de bază s-au desfășurat la sediile următoarelor societăți:

Producători din Uniune:

— Kuraray Europe GmbH, Germania („KEG”);

— Wacker Chemie AG, Germania („Wacker”).

Importatori neafiliați:

— Carbochem Srl, Italia („Carbochem”);

— Omya Hamburg GmbH, Germania („Omya”);

— Wegochem Europe B.V., Țările de Jos („Wegochem”).

Utilizatori:

— Cordial B.V., Țările de Jos („Cordial”);

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgia („Solutia”);

— Wacker Chemie AG, Germania („Wacker”).

Producători-exportatori și societățile afiliate acestora din Republica Populară Chineză:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd („Shuangxin”);

Grupul Sinopec:

— Societatea Central-China, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd („Sinopec Central China”);

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd („Sinopec Chongqing”);

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd („Sinopec Ningxia”);

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd;

Grupul Wan Wei::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd („Wan Wei”);

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd („Mengwei”).

1.7. **Perioada de anchetă și perioada examinată**

(39) Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2018 și 30 iunie 2019 („perioada de anchetă” sau „PA”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și sfârșitul perioadei de anchetă („perioada examinată”).

1.8. **Procedura de stabilire a valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază**

(40) Având în vedere dovezile suficiente disponibile la deschiderea anchetei, care indică existența unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, Comisia a considerat adecvat să deschidă ancheta în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

(41) Prin urmare, pentru a colecta datele necesare pentru eventuala aplicare a articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, în avizul de deschidere, Comisia a invitat toți producătorii-exportatori din țara în cauză să furnizeze informațiile solicitate în anexa III la avizul de deschidere cu privire la factorii de producție utilizați în fabricarea PVA. Patru producători-exportatori au transmis informațiile relevante.

(42) Pentru a obține informațiile pe care le-a considerat necesare pentru ancheta sa cu privire la presupusele distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, Comisia a trimis, de asemenea, un chestionar GC. Nu s-a primit niciun răspuns din partea GC. Ulterior, Comisia a informat GC că va folosi datele disponibile în sensul articolului 18 din regulamentul de bază pentru a determina existența distorsiunilor semnificative în RPC.

(43) În avizul de deschidere, Comisia a invitat, de asemenea, toate părțile interesate să își prezinte punctele de vedere și să furnizeze informații și dovezi justificative referitoare la adecvarea aplicării articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, în termen de 37 de zile de la data publicării avizului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(44) După deschiderea anchetei, trei producători-exportatori chinezi au prezentat observații referitoare la metodologia de calculare a marjelor de dumping în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, argumentând că Comisia nu a fost dovedit faptul că presupusa intervenție guvernamentală a condus în mod demonstrabil la distorsiunea prețurilor factorilor de producție. Aspectele legate de existența unor distorsiuni semnificative sunt discutate la punctul 3.1.1 de mai jos.

(45) În avizul de deschidere, Comisia a precizat, de asemenea, că, având în vedere dovezile disponibile, ar putea fi necesar să selecteze o țară reprezentativă adecvată în temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, în scopul stabilirii valorii normale pe baza unor prețuri sau referințe nedistorsionate.

(46) La 2 octombrie 2019, Comisia a publicat o primă notă la dosar („nota din 2 octombrie 2019") ([3]) prin care solicită opiniile părților interesate cu privire la sursele relevante pe care Comisia le poate utiliza pentru stabilirea valorii normale, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (e) a doua liniuță din regulamentul de bază. În nota respectivă, Comisia a inclus o listă a tuturor factorilor de producție – cum ar fi materialele, energia și forța de muncă – utilizați de producătorii-exportatori la fabricarea produsului în cauză. În plus, pe baza criteriilor de alegere a prețurilor sau a referințelor nedistorsionate, Comisia a identificat posibile țări reprezentative (și anume Brazilia, Malaysia, Mexic și Thailanda).

(47) Comisia a oferit tuturor părților interesate posibilitatea de a prezenta observații. Comisia a primit observații de la trei producători-exportatori, de la un importator și utilizator, precum și de la reclamant. GC nu a prezentat observații.

(48) Comisia a abordat observațiile primite cu privire la nota din 2 octombrie 2019 în cadrul unei a doua note, din 20 decembrie 2019, privind sursele utilizate pentru stabilirea valorii normale („nota din 20 decembrie 2019") ([4]). De asemenea, Comisia a pus la dispoziție lista revizuită a factorilor de producție. Pe baza observațiilor primite, Comisia a adăugat și Turcia pe lista posibilelor țări reprezentative și, după efectuarea unor cercetări suplimentare, a concluzionat că, în acea etapă, Turcia era considerată o țară reprezentativă adecvată în temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază. Comisia a stabilit, de asemenea, lista codurilor folosite de Turcia și a pus la dispoziție, în dosarul neconfidențial, statisticile vamale relevante din Turcia.

(49) Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile. Comisia a primit observații de la un producător-exportator, de la trei comercianți ai produsului care face obiectul anchetei din Uniune și de la reclamant.

(50) Comisia a abordat observațiile primite cu privire la nota din 20 decembrie 2019 în cadrul unei a treia note, din 30 martie 2020, privind sursele utilizate pentru stabilirea valorii normale („nota din 30 martie 2020") ([5]). În nota respectivă, Comisia a clarificat, de asemenea, o parte din sursele utilizate pentru stabilirea valorii normale și a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile. În urma notei din 30 martie 2020, Comisia a primit observații doar din partea a trei comercianți de produs care face obiectul anchetei din Uniune. Prezentul regulament abordează aceste observații la considerentele 219, 220, 264, 342 și 343.

1.9. **Neinstituirea de măsuri provizorii și procedura ulterioară**

(51) La 9 martie 2020, în conformitate cu articolul 19a alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a informat părțile interesate cu privire la intenția sa de a nu institui măsuri provizorii și de a continua ancheta.

(52) Întrucât nu au fost instituite măsuri provizorii, nu a fost efectuată nicio înregistrare a importurilor.

2. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

2.1. **Produsul în cauză**

(53) Produsul în cauză ([6]) este reprezentat de anumiți alcooli polivinilici (PVA), care conțin sau nu grupări acetat nehidrolizate, sub formă de rășini de homopolimeri cu o viscozitate (măsurată în soluție apoasă de 4 % la 20 °C) de minimum 3 mPa·s, dar care nu depășește 61 mPa·s și cu un grad de hidroliză de minimum 80,0 mol %, dar care nu depășește 99,9 mol %, ambele măsurate conform metodei ISO 15023-2, originari din Republica Populară Chineză (RPC) (denumit în continuare „produsul în cauză").

(54) Ancheta a arătat că descrierea produsului, în special în ceea ce privește metoda de măsurare a viscozității și a gradului de hidroliză, nu a fost suficient de precisă și ar putea duce la interpretări eronate și/sau erori de clasificare de către autoritățile vamale naționale. În plus, a existat riscul ca operatorii economici să fi interpretat greșit descrierea și, din această cauză, să fi decis să nu se prezinte în calitate de părți interesate. Din acest motiv, la 7 noiembrie 2019, Comisia a clarificat textul care descrie definiția produsului inclusă în avizul de deschidere, prin publicarea unui aviz (denumit în continuare „avizul de clarificare") ([7]). Avizul de clarificare a oferit, de asemenea, părților posibilitatea de a se face cunoscute într-un anumit termen și de a solicita un chestionar, dacă doresc acest lucru. Un utilizator al produsului în cauză, Henkel AG & Co., s-a făcut cunoscut, solicitând să fie considerat parte interesată în cadrul procedurii. Nicio parte interesată nu a solicitat vreun chestionar.

([3]) Nr. t19.005031.
([4]) Nr. t19.006513.
([5]) Nr. t20.002714.
([6]) Astfel cum se precizează în avizul de clarificare.
([7]) Aviz de clarificare a avizului de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumiți alcooli polivinilici originari din Republica Populară Chineză (JO C 378, 7.11.2019, p. 9).

(55) PVA sunt utilizați ca aditivi, precursori sau agenți, în special de patru industrii utilizatoare, pentru: (i) producția de hârtie și carton; (ii) producția de rășini din PVB (butiral de polivinil), utilizate în producția de pelicule din PVB; (iii) producția adjuvanților de polimerizare pentru materiale plastice; și (iv) producția de emulsii și adezivi.

2.2. **Produsul similar**

(56) Ancheta a arătat că următoarele produse au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază, precum și aceleași utilizări principale:

— produsul în cauză;

— produsul fabricat și vândut pe piața internă a țării în cauză;

— produsul fabricat și vândut în Uniune de către industria din Uniune.

(57) Comisia a decis că produsele respective sunt, prin urmare, produse similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

2.3. **Segmentare**

(58) Produsul în cauză este fabricat și comercializat sub forma mai multor tipuri diferite de produse, definite de industrie drept „clase". Fiecare clasă constă într-o combinație specifică de niveluri de viscozitate, metanol și conținut de cenușă, precum și un grad de hidroliză, rezultatul fiind o gamă largă de combinații fabricate pentru a răspunde cerințelor din specificațiile clienților din diverse industrii.

(59) Ancheta a evidențiat un număr mare de clase de PVA, atât în ceea ce privește importurile din China, cât și producția/vânzările Uniunii. Diferitele combinații caracteristice ale acestor clase au fost clasificate de Comisie în diferite numere de control al produsului („NCP"). În cursul perioadei de anchetă, 34 de NCP-uri ale produsului în cauză au fost importate în Uniune de către producătorii-exportatori incluși în eșantion, în timp ce producătorul din Uniune inclus în eșantion a vândut aproximativ 39 de NCP-uri diferite în aceeași perioadă.

(60) Informațiile colectate în timpul anchetei au arătat, de asemenea, că unele dintre aceste clase (vândute atât de industria din Uniune, cât și de producători-exportatori) au o gamă largă de aplicații și, în general, au un preț mai mic. Alte clase mai specializate, concepute pentru aplicații cu specificații restrânse (cum ar fi produsele farmaceutice sau producția de pelicule din PVB) sunt, în medie, mai scumpe. Aceste clase sunt vândute și de Uniune și de producătorii-exportatori.

(61) În pofida unui număr mare de clase, Comisia a constatat că nu există segmente definite pe piața PVA. Diverși utilizatori pot achiziționa o serie de clase de PVA, în funcție de specificațiile tehnice necesare lor. Pentru unii utilizatori, conținutul de cenușă este elementul cel mai important, pentru alții, viscozitatea, iar câțiva pot utiliza în mare măsură oricare dintre specificații. Fiecare industrie utilizatoare poate utiliza interschimbabil un set diferit de clase de PVA. Chiar dacă anumiți utilizatori (cum ar fi PVB, industria farmaceutică) sunt mai limitați în ceea ce privește numărul de clase pe care le pot utiliza, gama lor de clase se suprapune cu cea a altor tipuri de utilizatori, care se pot aproviziona cu o gamă mai largă de clase.

(62) Din motivele de mai sus, Comisia a concluzionat că toate clasele concurează între ele, cel puțin într-o anumită măsură și, prin urmare, o analiză a segmentului nu a fost necesară sau adecvată în acest caz. Pentru a analiza efectul prețurilor la nivelul diverselor clase, asigurând, în același timp, o comparație echitabilă, Comisia a efectuat ajustări pentru a reflecta diferențele în ceea ce privește unele caracteristici ale diverselor clase. Aceste ajustări sunt explicate la punctul 4.4.2 de mai jos.

(63) După comunicarea constatărilor, mai multe părți interesate, Carbochem, Gamma Chimica FAR Polymer, Wacker și Cordial, au pretins că Comisia nu a ținut seama de faptul că piața de PVA este împărțită în două segmente: PVA de calitate superioară și PVA de calitate inferioară. Părțile au pretins că produsele care aparțin acestor segmente nu sunt direct interschimbabile și că importurile din China sunt prezente în cea mai mare parte în segmentul PVA de calitate inferioară. În plus, ele au pretins că anumiți utilizatori pot utiliza numai anumite clase specifice de produs în cauză în procesul lor de producție.

(64) Analiza efectuată de Comisie a confirmat faptul că diversele clase, astfel cum este explicat la considerentul 61, sunt interschimbabile, cel puțin într-o anumită măsură. Chiar dacă este adevărat că anumiți utilizatori se pot aproviziona numai cu un set limitat de clase pentru aplicațiile lor, aceste clase nu sunt utilizabile exclusiv de un utilizator aparținând industriei din aval, ci corespund unor clase utilizate în alte aplicații din aval. În plus, ancheta a arătat că producătorii-exportatori chinezi furnizează clase pentru toate cele patru aplicații principale ale PVA și concurează complet cu clasele vândute de industria din Uniune.

(65) Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

2.4. **Pretenții cu privire la definiția produsului**

(66) Un utilizator, Solutia, producător de pelicule din PVB, și un importator neafiliat, Wegochem, au pretins că „NMWD PVA cu conținut mic de cenușă” ([8]) ar trebui să fie excluși din definiția produsului în cauză. Părțile au reiterat pretenția lor după comunicarea constatărilor.

(67) Potrivit lor, clasa „NMWD PVA cu conținut mic de cenușă” este fundamental diferită de PVA de clasă-standard, deoarece are caracteristici fizice, tehnice și chimice diferite și necesită un proces de producție cu valoare adăugată mare. Având în vedere aceste caracteristici specifice, producția NMWD cu conținut mic de cenușă este dificilă și complexă din punct de vedere tehnic. Doar câțiva producători sunt calificați să fabrice această clasă specifică, utilizată în producția de pelicule din PVB, doar unul dintre ei fiind activ în RPC. În particular, distribuția masei moleculare, conținutul de fier, conținutul mic de cenușă și de metanol nu sunt caracteristici-standard ale produsului în cauză, astfel încât această clasă de PVA este unică și extrem de dificil de fabricat, deoarece caracteristicile sale trebuie să se încadreze în specificații restrânse pentru toți parametrii în mod simultan.

(68) Pe baza dovezilor aflate la dosar, Comisia nu a fost de acord cu această analiză. Astfel cum se menționează la considerentul 58, PVA vânduți aparțin mai multor clase diferite, în funcție de utilizarea finală. Fiecare clasă are o combinație unică de proprietăți (de exemplu, viscozitate, hidroliză, conținut de cenușă și metanol), care sunt solicitate producătorului în mod specific de fiecare utilizator în momentul plasării comenzii. În ceea ce privește caracteristicile chimice și fizice diferite, contrar argumentelor părților, produsele PVA cu conținut mic de cenușă intră pe deplin în definiția produsului în ceea ce privește caracteristicile sale esențiale (și anume, viscozitate, hidroliză, conținut de cenușă și metanol). În plus, toți producătorii de PVA cu conținut mic de cenușă îl produc pe o linie-standard de producție, fără aplicarea unor procese de producție excepționale.

(69) În ceea ce privește distribuția îngustă a masei moleculare (*narrow molecular weight distribution* – „NMWD”), ea nu este o caracteristică similară hidrolizei, viscozității sau conținutului de cenușă. NMWD nu se schimbă de la un lot de producție la altul. Odată ce o linie de producție este calificată să producă NMWD PVA, toți PVA produși de această linie vor îndeplini cerințele, deoarece aceștia nu implică măsuri suplimentare în procesul de producție și nu au caracteristici speciale care să fie radical diferite față de alte clase. În plus, ea nu este utilizată exclusiv pentru a produce rășină din PVB, ci este utilizată și pentru producerea adezivilor și a învelișurilor protectoare solubile în apă.

(70) În final, ancheta a arătat că, în ceea ce privește aprovizionarea, mai mulți producători de PVA pot produce NMWD PVA cu conținut mic de cenușă. Pe lângă produsele NMWD PVA cu conținut mic de cenușă originari din China, PVA cu conținut mic de cenușă comparabili pot fi achiziționați atât de la producători din Statele Unite ale Americii („SUA”), cât și de la producători din Uniune.

(71) După comunicarea constatărilor, părțile au argumentat că Comisia nu a ținut seama de faptul că toate caracteristicile relevante ale „NMWD PVA cu conținut mic de cenușă” trebuie îndeplinite simultan și că există puțini producători calificați să furnizeze NMWD PVA cu conținut mic de cenușă.

(72) Contrar celor pretinse de părți, Comisia a ținut într-adevăr seama de faptul că toți parametrii pentru „NMWD PVA cu conținut mic de cenușă” trebuie respectați simultan. Atât conținutul de metanol, cât și cel de cenușă, intră pe deplin în definiția produsului din punctul de vedere al caracteristicilor sale esențiale, precum și în clasificarea efectuată de Comisie pe baza NCP. Ancheta a arătat, de asemenea, că atât producătorii din Uniune, cât și producătorii-exportatori, sunt în măsură să respecte specificațiile prevăzute. În ceea ce privește distribuția restrânsă a greutății moleculare în combinație cu ceilalți doi parametri, astfel cum este explicat mai sus la considerentul 69, odată ce o linie de producție este calificată să producă NMWD PVA, toți PVA produși pe această linie vor îndeplini cerințele pentru distribuția restrânsă a greutății moleculare și pot fi apoi combinați cu un conținut adecvat de metanol și de cenușă, în conformitate cu cerințele fiecărui client. Prin urmare, nu este o caracteristică care aparține în mod exclusiv PVA produși pentru Solutia.

(73) În ceea ce privește al doilea punct, Solutia avea o strategie de aprovizionare din mai multe surse, producând PVA pentru consumul ei propriu și utilizând pe scară largă surse multiple de aprovizionare cu PVA, de la industria din Uniune, de la producători-exportatori din RPC și de la producători din țări terțe. Comisia a constatat că există cel puțin patru producători de pe trei continente diferite care au capacitatea de a produce „NMWD PVA cu conținut mic de cenușă”. Astfel, deși este adevărat că realizarea calificării unui nou furnizor de PVA ar putea fi un proces dificil și îndelungat, ancheta a arătat că există mai multe surse alternative care ar limita în mod semnificativ riscul unui deficit de aprovizionare pentru Solutia, chiar dacă măsurile ar fi în vigoare. În plus, în opinia Comisiei, nivelul taxelor antidumping nu ar împiedica furnizorul Solutia din RPC să continue să exporte PVA la un preț corect.

([8]) „PVA cu distribuție îngustă a masei moleculare cu conținut mic de cenușă”.

(74) Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

(75) Alte trei părți interesate, și anume Cordial, Carbochem și Wacker, au pretins în mod repetat, și au reiterat pretențiile lor după comunicarea constatărilor, că produsul în cauză importat din RPC diferă în mod substanțial de produsul similar fabricat de industria din Uniune. Argumentul lor principal a fost acela că PVA importați din RPC au o marjă mult mai largă de toleranță în ceea ce privește conținutul de cenușă, procentul de acetat de sodiu și conținutul de metanol, în comparație cu PVA produși și vânduți de industria din Uniune. În timp ce respectivele caracteristici au avut un impact semnificativ în ceea ce privește producția de rășini din PVB și de anumite emulsii, în cazul altor aplicații, cum ar fi hârtia, adezivii și aditivii pentru textile, ele nu au fost relevante. Prin urmare, în opinia lor, produsul în cauză și produsul similar erau în mod substanțial diferite și adecvate pentru aplicații diferite, iar piața Uniunii era divizată în PVA de calitate superioară și de slabă inferioară.

(76) Ancheta a arătat că, pentru aproape toate aplicațiile, clienții au stabilit limita maximă acceptabilă de conținut de cenușă și pot accepta cu ușurință PVA având un conținut mult mai mic de cenușă decât pragurile lor maxime. În plus, diferența dintre costurile de producție ale pretinsului PVA „standard” (și anume, conținut de cenușă peste 0,5 %) în raport cu PVA „cu conținut mic de cenușă” (conținut de cenușă sub 0,5 %) era neglijabilă, dat fiind că procesul de producție pentru PVA în ceea ce privește conținutul de cenușă este întotdeauna același. Cu toate acestea, este adevărat că respectivul conținut de cenușă este mai puțin relevant pentru aplicații precum hârtia sau adezivii. De asemenea, ancheta a relevat și faptul că, exceptând un singur utilizator, toate industriile utilizatoare achiziționau PVA cu conținut atât mic, cât și mare.

(77) În ceea ce privește conținutul de metanol, industria din Uniune produce PVA cu un conținut de metanol semnificativ mai mic decât producătorii chinezi. Cu toate acestea, atât produsul în cauză, cât și produsul similar, se încadrează perfect în diversele praguri de metanol stabilite în timpul anchetei. Mai mult, și în cazul metanolului, diferențele reprezintă o chestiune de niveluri maxime acceptabile și nu de specificații restrânse. În plus, ancheta a arătat că respectivul conținut de metanol, atât în RPC, cât și în Uniune, are un efect neglijabil atât asupra prețului de vânzare, cât și asupra costului de fabricație al PVA.

(78) Mai mult decât atât, astfel cum este explicat mai sus la considerentele 58 – 62, diversele clase de PVA au în comun caracteristicile de bază, iar utilizările lor sunt, în mare măsură, identice și interschimbabile. Nivelurile de conținut de metanol sau de cenușă nu definesc, singure, aplicațiile sau prețul produsului în cauză, deoarece combinația cu alte caracteristici relevante, cum ar fi viscozitatea și hidroliza, este cea care definește caracteristicile clasei, posibila sa utilizare finală și prețul de vânzare.

(79) Dovezile colectate în cadrul anchetei au arătat că diferența medie de preț între clasele de PVA având un „conținut mic de cenușă” și cele având un „conținut standard de cenușă” este de aproximativ 10 %. Cu toate acestea, prețurile PVA pot varia până la 40 % între clasele de PVA având același conținut de cenușă. În plus, anumite clase presupuse mai ieftine, având un conținut „standard” de cenușă, pot fi cu până la 27 % mai scumpe decât cele având un „conținut mic de cenușă”. Prin urmare, nu se poate concluziona, astfel cum au pretins părțile interesate, că piața Uniunii era divizată în PVA de calitate superioară (produs de industria din Uniune) și PVA de calitate inferioară (importat din RPC), pe baza conținutului de cenușă și de metanol, și nici că această presupusă divizare este reflectată în prețuri și în costurile de producție. Dimpotrivă, astfel cum este explicat mai sus la considerentele 58 – 62, mai multe clase cu presupuse specificații „standard” sunt, de asemenea, în competiție cu presupusele clase „de vârf” ale produsului similar.

(80) După comunicarea constatărilor, Wacker a argumentat că evaluarea Comisiei potrivit căreia conținutul de metanol are un efect neglijabil asupra prețului de vânzare și a costului de fabricație a PVA era incorectă.

(81) Ancheta a arătat că PVA cu un conținut foarte mic de metanol are un cost de producție mai mare decât PVA cu aceleași caracteristici, dar cu un conținut mai mare de metanol. Totuși, astfel cum este explicat mai sus la considerentul 77, datele colectate în timpul anchetei au arătat că, atât pentru producătorii din Uniune, cât și pentru producătorii-exportatori, diversele niveluri de metanol aveau un impact neglijabil asupra prețurilor de vânzare. Prin urmare, Comisia a constatat că conținutul de metanol are un efect neglijabil asupra prețului de vânzare al PVA. Este adevărat că industria din Uniune poate produce PVA cu un conținut foarte mic de metanol. Totuși, acesta este un produs de nișă, vândut în cantități neglijabile, în timp ce cea mai mare parte a PVA vânduți pe piața Uniunii au un conținut-standard de metanol.

(82) Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

(83) O altă parte, Cordial, a pretins că PVA produși în Uniune nu sunt adecvați pentru a fi utilizați deoarece a solicitat PVA sub formă de pulbere și cu un nivel de hidroliză mai mare de 89 %.

(84) De obicei, PVA sunt produși sub formă de granule albe solide. Cu toate acestea, ele pot fi prelucrate suplimentar și transformate în pulbere printr-un proces de măcinare. După cum a arătat ancheta, industria din Uniune este perfect capabilă să efectueze acest pas suplimentar.

(85) În ceea ce privește nivelul de hidroliză, datele colectate în cadrul procedurii au arătat că industria din Uniune a produs și a vândut PVA cu un nivel de hidroliză de peste 89 % în cursul perioadei de anchetă (PA). Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

3. **DUMPINGUL**

3.1. **Valoarea normală**

(86) În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, „Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare".

(87) În conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, „[î]n cazul în care se stabilește […] că nu este adecvat să se folosească prețurile și costurile interne din țara exportatoare din cauza existenței în țara respectivă a unor distorsiuni semnificative în înțelesul literei (b), valoarea normală este construită exclusiv pe baza costurilor de producție și de vânzare care reflectă prețuri sau valori de referință nedistorsionate" și „include o sumă rezonabilă și nedistorsionată pentru cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale și pentru profituri". Astfel cum este explicat în continuare, Comisia a concluzionat în prezenta anchetă că, pe baza dovezilor disponibile, aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază a fost adecvată.

3.1.1. *Existența distorsiunilor semnificative*

3.1.1.1. Introducere

(88) Articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază conține următoare definiție: „Distorsiunile semnificative sunt acele distorsiuni care apar atunci când prețurile sau costurile raportate, incluzând costul materiilor prime și al energiei, nu sunt rezultatul forțelor de pe piața liberă, deoarece sunt afectate de intervenția substanțială a statului. Atunci când se evaluează existența unor distorsiuni semnificative, se ia în considerare, printre altele, impactul potențial al unuia sau mai multora dintre următoarele elemente:

— deservirea pieței în cauză în mare măsură de întreprinderi care se află în proprietatea autorităților din țara exportatoare sau care își desfășoară activitatea sub controlul, supravegherea în privința politicilor sau îndrumarea autorităților respective;

— prezența statului în cadrul firmelor, ceea ce face posibilă intervenția acestuia în procesul de stabilire a prețurilor sau a costurilor;

— existența unor politici sau măsuri publice discriminatorii în favoarea furnizorilor interni sau care influențează în alt mod forțele de pe piața liberă;

— lipsa, aplicarea discriminatorie sau asigurarea inadecvată a respectării legislației privind falimentul, întreprinderile sau proprietatea;

— distorsionarea costurilor salariale;

— accesul la finanțare acordat de instituțiile care pun în aplicare obiectivele de politică publică sau care, în vreun alt fel, nu acționează independent de stat."

(89) În conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, evaluarea existenței unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) ia în considerare, printre altele, lista neexhaustivă a elementelor enumerate în dispoziția anterioară. În temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, la evaluarea existenței unor distorsiuni semnificative se ține seama de impactul potențial al unuia sau al mai multora dintre aceste elemente asupra prețurilor și costurilor din țara exportatoare a produsului în cauză. Într-adevăr, întrucât lista nu este cumulativă, nu este necesar să fie luate în considerare toate elementele pentru a identifica existența unor distorsiuni semnificative. În plus, aceleași circumstanțe faptice pot fi utilizate pentru a demonstra existența unuia sau a mai multor elemente din listă. Cu toate acestea, orice concluzie privind distorsiunile semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) trebuie formulată pe baza tuturor dovezilor disponibile. De asemenea, evaluarea generală privind existența unor distorsiuni poate să ia în considerare contextul general și situația din țara exportatoare, în special în cazurile în care elementele fundamentale ale sistemului economic și administrativ al țării exportatoare acordă guvernului puteri semnificative de intervenție în economie, din cauza cărora prețurile și costurile nu sunt rezultatul unei dezvoltări libere a forțelor de pe piață.

(90) Articolul 2 alineatul (6a) litera (c) din regulamentul de bază prevede că „[î]n cazul în care Comisia are indicii întemeiate în ceea ce privește posibila existență a unor distorsiuni semnificative, astfel cum sunt menționate la litera (b), într-o anumită țară sau într-un anumit sector din țara respectivă și, după caz, pentru aplicarea efectivă a prezentului regulament, Comisia întocmește, face public și actualizează periodic un raport care descrie circumstanțele pieței menționate la litera (b) în respectiva țară sau respectivul sector".

(91) În temeiul acestei dispoziții, Comisia a elaborat un raport de țară privind RPC (denumit în continuare „raportul") ([9]), care arată existența unei intervenții substanțiale a statului la mai multe niveluri ale economiei, inclusiv distorsiuni specifice în ceea ce privește numeroși factori-cheie de producție (printre care terenurile, energia, capitalul, materiile prime și forța de muncă), precum și sectoare specifice (printre care cel siderurgic și cel chimic). Raportul a fost inclus în dosarul anchetei în etapa de deschidere a acesteia. Plângerea conținea, de asemenea, unele dovezi relevante care au completat raportul. Părțile interesate au fost invitate să infirme, să comenteze sau să completeze dovezile din dosarul de anchetă la momentul deschiderii acesteia.

(92) Plângerea conținea informații cu privire la o serie de distorsiuni pe piața chineză de PVA. În primul rând, prețurile materiilor prime necesare pentru producția de VAM: petrol, gaze naturale sau cărbune sunt distorsionate, din cauza intervenției guvernamentale sub forma unor planuri sectoriale, a prezenței IDS și a subvențiilor. În al doilea rând, reclamantul se referă la distorsiuni ale costului altor materiale intermediare, în special în sectorul chimic. Reclamantul menționează problema supracapacității din sectorul chimic, prezența IDS și utilizarea foarte scăzută a producției în metanol, acid acetic, carbură de calciu și acetilenă, având un impact asupra prețurilor acestor materiale. În al treilea rând, reclamantul menționează distorsiunile costului energiei pe fondul intervenției statului prin politica guvernamentală de prețuri, al prezenței IDS și al prețurilor preferențiale la energie pentru anumite industrii, cum ar fi producătorii de carbură de calciu. În plus, plângerea menționează furnizarea de capital, accesul la finanțare, precum și lipsa unor controale eficiente de mediu drept factori care au impact asupra prețurilor din China. În final, plângerea evidențiază faptul că cei mai mari producători de PVA sunt IDS și că există planuri ambițioase de a extinde în continuare industria de PVA în regiunea Inner Mongolia, care indică implicarea statului chinez.

(93) Astfel cum se precizează la considerentul 42, GC nu a prezentat observații și nu a furnizat dovezi care să susțină sau să respingă dovezile existente la dosarul cazului, inclusiv raportul, precum și dovezile suplimentare furnizate de reclamant, cu privire la existența unor distorsiuni semnificative și/sau la adecvarea aplicării articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în cazul de față. Numai în urma comunicării constatărilor finale, GC a transmis observații cu privire la raport și la dovezile privind existența unor distorsiuni semnificative. GC a susținut, în primul rând, că publicarea raportului plasează industria UE într-o poziție avantajoasă atunci când formulează plângeri. În opinia GC, acest aspect permite judecarea hotărârii fără proces, contravine spiritului statului de drept și are drept rezultat sancționarea anumitor întreprinderi în numele distorsiunilor de la nivel național sau sectorial. În al doilea rând, GC a susținut că Comisia a emis un singur raport, și anume raportul privind China. În al treilea rând, potrivit GC, Comisia nu a efectuat nicio evaluare pentru a stabili dacă piața UE sau piețele din statele sale membre ar conține elementele unor distorsiuni semnificative. Nici nu a fost efectuată o evaluare similară în contextul stabilirii țării reprezentative adecvate în cadrul anchetelor. În al patrulea rând, GC a susținut că conținutul raportului este înșelător, unilateral sau chiar absurd, deviind mult de la fapte. Invocarea raportului în locul unei anchete efective este, potrivit GC, vădit incompatibilă cu principiul respectării garanțiilor procedurale. În al cincilea rând, GC a ridicat problema dacă raportul, ca document de lucru al serviciilor Comisiei, respectă criteriile din regulamentul de bază care impun ca un raport să fie întocmit, pus la dispoziția publicului și actualizat în mod regulat de către Comisie.

(94) Ca răspuns la observațiile GC, Comisia observă, în primul rând, că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (c) din regulamentul de bază, în cazul în care Comisia are indicii întemeiate privind posibila existență a unor distorsiuni semnificative la nivel de țară sau de sector, ea are obligația de a întocmi un raport care să descrie circumstanțele relevante ale pieței. În conformitate cu aceeași dispoziție din regulamentul de bază, posibilitatea ca părțile interesate să se bazeze pe dovezile cuprinse într-un astfel de raport este completată de o posibilitate corespunzătoare ca alte părți interesate să respingă, să completeze sau să formuleze observații cu privire la raport și la dovezile sale. În al doilea rând, astfel cum Comisia a afirmat în repetate rânduri, publicarea unui raport referitor la China a fost motivată, în primul rând, de importanța relativă a Chinei în practica Comisiei în materie de apărare comercială. Aceasta nu înseamnă că Comisia ar intenționa doar să publice raportul. Comisia are

([9]) Document de lucru al serviciilor Comisiei privind distorsiunile semnificative din economia Republicii Populare Chineze în scopul anchetelor în materie de apărare comercială, 20 decembrie 2017, SWD(2017) 483 final/2 (denumit în continuare „raportul").

în vedere rapoarte similare cu privire la alte țări terțe. În al treilea rând, Comisia reamintește că, în scopul stabilirii existenței unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, impactul potențial al unuia sau al mai multor elemente menționate în dispoziția respectivă este analizat pe baza prețurilor și a costurilor din țara exportatoare. Structura costurilor și mecanismele de formare a prețurilor pe alte piețe, cum ar fi UE, nu sunt luate în considerare în acest context. În plus, procesul de selectare a unei țări reprezentative este descris în detaliu mai jos la punctul 3.1.2. În al patrulea rând, Comisia remarcă faptul că GC nu indică existența unor cazuri specifice în care consideră că raportul este înșelător, părtinitor sau absurd, motiv pentru care Comisia nu este în măsură să abordeze astfel de acuzații generale. Cu toate acestea, în ceea ce privește principiul respectării garanțiilor procedurale, Comisia se referă la diferitele situații din cursul prezentei anchete în care li s-a acordat părților interesate, inclusiv GC, posibilitatea de a participa la anchete, inclusiv de a prezenta observații cu privire la existența unor distorsiuni semnificative (a se vedea mai sus, considerentele 3 și 25). În al cincilea rând, Comisia observă că articolul 2 alineatul (6a) litera (c) din regulamentul de bază nu prevede un format specific pentru rapoartele privind distorsiunile semnificative, iar respectiva dispoziție nici nu definește un canal pentru publicare sau intervale pentru actualizarea rapoartelor. Comisia poate doar reitera încă o dată faptul că, deși i s-au oferit numeroase oportunități de a formula observații cu privire la conținutul raportului, GC a decis să nu acționeze în acest sens (a se vedea considerentele 37 și 42 de mai sus). Din toate aceste motive, Comisia a respins argumentele invocate de GC.

(95) Observații suplimentare privind existența unor distorsiuni semnificative au fost transmise în numele tuturor celor trei producători-exportatori. În primul rând, aceștia au susținut că secțiuni din raport menționate în plângere nu demonstrează existența vreunei distorsiuni semnificative a prețurilor, astfel încât era aplicabilă metoda prevăzută la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul antidumping de bază. În schimb, raportul a susținut doar o serie de presupuse intervenții guvernamentale pe anumite piețe din China, în special în sectorul energetic.

(96) În al doilea rând, ei au pretins că UE ar trebui să nu se abată de la metodologia-standard atunci când stabilește valoarea normală, cu alte cuvinte, să utilizeze numai prețurile și costurile interne ale țării exportatoare, cu excepția cazului în care Acordul privind PAD permite altfel. Având în vedere cele de mai sus, UE ar trebui să respecte metodologia-standard în conformitate cu articolul 2 din Acordul privind PAD. Mai mult, părțile interesate au pretins, de asemenea, că noțiunea de distorsiuni semnificative nici măcar nu există în Acordul privind PAD. Potrivit observațiilor transmise: 1. nu există un temei juridic în Acordul privind PAD sau în GATT 1994 pentru astfel de acțiuni specifice; și 2. cauza UE/Biomotorină (Argentina) stabilește faptul că autoritățile responsabile de anchetă trebuie să utilizeze costurile de producție suportate efectiv de producători sau exportatori pentru calcularea valorii normale. În consecință, calcularea valorii normale nu este în concordanță cu articolele 2.2 și 2.2.1.1 din Acordul privind PAD.

(97) Pentru a răspunde la primul argument, Comisia reamintește că avizul de deschidere ([10]) a făcut trimitere la o serie de nereguli de pe piața chineză a PVA, inclusiv, „printre altele, la punctul 4.2.1 «Structura sistemului chinez de planificare», punctul 10.1.1 «Imagine de ansamblu a pieței energiei», punctul 10.1.2 «Planuri» în sectorul energiei, punctul 10.2.1.2 «Diferențierea prețurilor», punctul 11.2 «Accesul la capital», punctul 11.4.4.1 «Reînnoirea și companiile zombi», punctul 11.4.4 «Răspunsul statului la riscul de credit», punctul 16.2.5 «Întreprinderile deținute de stat» din sectorul chimic, punctul 16.3 «Cadrul de reglementare/obiectivele cantitative în materie de dezvoltare» și la punctul 16.2.6 «Supracapacitatea» din raportul de țară". În plus, avizul de deschidere a făcut trimitere la cel de al 12-lea și la cel de al 13-lea plan cincinal, precum și la o serie de rapoarte la care a făcut trimitere reclamantul. Prin urmare, Comisia consideră că lista dovezilor enumerate în avizul de deschidere a fost suficientă pentru a justifica deschiderea unei anchete pe baza articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

(98) În al doilea rând, în scopul prezentei anchete, Comisia a concluzionat la considerentul 171 că este adecvat să se aplice articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Comisia nu este de acord cu declarația părții interesate potrivit căreia Comisia trebuie să nu aplice articolul 2 alineatul (6a). Dimpotrivă, Comisia consideră că articolul 2 alineatul (6a) este aplicabil și trebuie să fie aplicat în circumstanțele cazului de față. În plus, Comisia consideră că această dispoziție este în concordanță cu obligațiile Uniunii Europene în baza normelor OMC. În opinia Comisiei, conform clarificării din cauza DS473 UE/Biomotorină (Argentina), dispozițiile regulamentului de bază care se aplică în general tuturor membrilor OMC, în special articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf, permit utilizarea datelor dintr-o țară terță, ajustate în mod corespunzător, atunci când o astfel de ajustare este necesară și justificată. În final, Comisia a reamintit că în cauza DS473 UE/Biomotorină (Argentina) nu s-a vizat aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, care este temeiul juridic relevant pentru stabilirea valorii normale în prezenta anchetă. Prin urmare, Comisia a respins această pretenție.

([10]) A se vedea avizul de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumiți alcooli polivinilici originari din Republica Populară Chineză (JO C 256, 30.7.2019, p. 4), punctul 3.

(99) În continuare, o parte interesată, și anume Wacker, a prezentat observații cu privire la existența unor distorsiuni semnificative. În primul rând, Wacker a pretins că metodologia prevăzută la articolul 2 alineatul (6a) din Regulamentul antidumping de bază este incompatibilă ca atare cu articolele 2.1 și 2.2.2 din Acordul antidumping. Aceasta se datorează faptului că conceptul de „dumping" se referă la comportamentul în materie de prețuri al exportatorilor individuali/producătorilor străini, astfel cum a observat organul de apel în cauza SUA/Oțel inoxidabil din Mexic, punctul 86. În plus, articolul 2.2 din Acordul privind PAD nu permite posibilitatea de a recurge la calcularea costurilor de producție pe baza costurilor din afara țării în care produsul exportat este originar. În final, [Wacker] a pretins că Comisia intenționează să utilizeze costurile țărilor terțe pentru toți factorii de producție chinezi, ceea ce este incompatibil cu articolul 2.2.1.1 din Acordul privind PAD, astfel cum a fost confirmat și de organul de apel în cauza UE/Biomotorină (Argentina) și de comitet în cauza UE/Biomotorină (Indonezia).

(100) Aspectul compatibilității articolului 2 alineatul (6a) cu normele OMC a fost deja discutat la considerentul 98 de mai sus.

(101) În al doilea rând, Wacker a pretins că, astfel cum a fost clarificat de organul de apel în cauza SUA/Oțel carbon (India), simplul fapt că guvernul este un furnizor predominant al unui bun dintr-o țară nu face ca prețurile din țara respectivă să fie mici/ieftine/distorsionate sau nedeterminate de piață.

(102) Comisia a reamintit faptul că litigiul SUA/Oțel carbon (India) a avut ca obiect măsuri compensatorii și, prin urmare, vizează compatibilitatea măsurilor cu Acordul SMC. Prin urmare, constatările din acest cauză nu sunt relevante pentru o anchetă antidumping, care intră sub incidența Acordului privind PAD.

(103) În al treilea rând, ajustarea costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale („costuri VAG") și a costului de producție pe seama presupusei distorsionări a costurilor materiilor prime, precum și a costurilor forței de muncă printre altele, este neconcordantă cu articolul 2.2.2 din Acordul privind PAD. În orice caz, Wacker a pretins că aplicarea articolului 2 alineatul (6a) nu poate fi justificată, deoarece nu există nicio distorsionare a costurilor factorilor de producție sau a costurilor VAG.

(104) Comisia a remarcat că, odată ce se stabilește că, din cauza existenței unor distorsiuni semnificative pentru țara exportatoare în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, nu este adecvat să se utilizeze prețurile și costurile interne în țara exportatoare, valoarea normală în țara de origine se construiește prin referire la prețuri sau la referințe nedistorsionate într-o țară reprezentativă adecvată, pentru fiecare producător-exportator, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a). Aceeași dispoziție din regulamentul de bază permite, de asemenea, utilizarea costurilor interne în cazul în care acestea sunt confirmate că nu sunt distorsionate. Prin urmare, producătorii-exportatori au avut posibilitatea de a furniza dovezi în sprijinul faptului că respectivele costuri VAG individuale și/sau alte costuri ale factorilor de producție au fost de fapt nedistorsionate. Cu toate acestea, astfel cum este evidențiat la punctele 3.1.1.2-3.1.1.9, Comisia a stabilit existența distorsiunilor în industria PVA și nu a existat nicio dovadă cu privire la faptul că factorii de producție ai producătorilor-exportatori individuali sunt nedistorsionați. Prin urmare, pretențiile respective au fost respinse.

(105) În al patrulea rând, Wacker a pretins că faptul că producătorii chinezi de PVA sunt în mare măsură întreprinderi deținute de stat este irelevant pentru prezenta anchetă privind dumpingul, întrucât piața chineză de PVA este complet liberă.

(106) Comisia a reamintit că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, participația statului este un indicator important al existenței distorsiunilor semnificative. Chiar și producătorii privați de PVA, astfel cum este descris în detaliu la punctele 3.1.1.3 și 3.1.1.4, operează în mediul dominat de prezența și îndrumarea din partea statului a industriei de PVA, precum și a industriilor conexe producției de PVA, cum ar fi producătorii de materii prime pentru producția de PVA.

(107) În al cincilea rând, potrivit societății Wacker, costul cărbunelui, al gazelor, al țițeiului și al energiei electrice nu este distorsionat în China, iar China este, de fapt, un importator de cărbune și de gaze, iar prețurile energiei electrice sunt adesea mai mari decât în alte țări. Prin urmare, Comisia ar trebui să utilizeze prețurile practicate de China în raport cu acești factori de producție.

(108) Comisia reamintește că nu dispune de dovezi convingătoare pentru a stabili că anumite costuri nu sunt distorsionate. Ea a observat, de asemenea, la considerentul 169 că, în conformitate cu dovezile din dosar, toți producătorii-exportatori incluși în eșantion achiziționau toți factorii lor de producție principali din RPC. Întrucât Comisia a stabilit prezența la scară națională a unor distorsiuni semnificative în sectorul PVA în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază și nu există nicio dovadă în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) a treia liniuță din regulamentul de bază, Comisia a respins această pretenție.

(109) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, un producător/utilizator din Uniune a retransmis o serie de observații, în esență identice cu cele descrise la considerentul 99 de mai sus, insistând că articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază nu este concordant ca atare cu articolele 2.2 și 2.2.2 din Acordul privind PAD și că Comisia, deși afirmă că articolul 2 alineatul (6a) este concordant cu obligațiile UE în cadrul OMC, nu oferă nicio explicație suplimentară cu privire la temeiurile juridice în sprijinul afirmației sale. În schimb, se pretinde că Comisia se contrazice și se străduie să găsească o justificare juridică pentru aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

(110) Prin trimiterea la articolul 2.2 din Acordul privind PAD, producătorul/utilizatorul din Uniune a susținut în continuare, în acest sens, că stabilirea valorii normale este admisibilă numai în trei situații specifice precizate în dispoziția respectivă și că această listă de astfel de situații este exhaustivă. În consecință, producătorul/utilizatorul din Uniune argumentează că, înainte de a recurge la construirea valorii normale, Comisia a trebuit să stabilească faptul că există una dintre cele trei situații menționate la articolul 2.2 din Acordul privind PAD, în loc să se concentreze pe demonstrarea existenței unor presupuse distorsiuni în economia chineză. În opinia producătorului/utilizatorului din Uniune, articolul 2.2 din Acordul privind PAD nu permite nicio excepție din motive de distorsiune a costurilor.

(111) Un utilizator a prezentat o argumentație similară, chiar citând argumentele de mai sus ale producătorului/utilizatorului din Uniune. În mod corespunzător, acest alt utilizator a considerat că metodologia aplicată de către Comisie a încălcat normele OMC, deoarece Acordul privind PAD permite utilizarea costului de producție pentru a calcula valoarea normală doar atunci când nu există vânzări în cadrul operațiunilor comerciale normale pe piața internă sau în cazul unei situații specifice a pieței care afectează comparabilitatea prețurilor. În plus, utilizatorul susține că, în cazul în care distorsiunile semnificative menționate de Comisie ar fi considerate ca reprezentând o situație specifică a pieței, astfel de distorsiuni ar afecta, de asemenea, prețurile interne din China și prețurile de export, care, la rândul lor, ar interzice Comisiei să se abată de la utilizarea prețurilor de vânzare din RPC.

(112) În mod similar argumentelor de mai sus ale producătorului/utilizatorului din Uniune, un producător-exportator inclus în eșantion a prezentat, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, că utilizarea articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază are drept rezultat diverse încălcări ale articolului 2 din Acordul privind PAD care, în opinia producătorului-exportator, sunt confirmate de mai multe rapoarte ale comitetului și ale organului de apel.

(113) Argumente identice au fost prezentate și în observațiile altor producători-exportatori incluși în eșantion cu privire la comunicarea constatărilor finale, susținând că Comisia nu a stabilit valoarea normală prin efectuarea unei comparații stricte cu prețurile sau cu costurile din China, dar că ea efectiv a ignorat în întregime articolul 2 din Acordul privind PAD. Pentru a ilustra presupusele deficiențe ale abordării Comisiei, care, potrivit producătorilor-exportatori incluși în eșantion, determină marje de dumping exagerate, producătorii oferă o abordare alternativă cu titlu ilustrativ cu privire la modul în care ar putea fi stabilită valoarea normală. În plus, acești producători-exportatori incluși în eșantion s-au referit la constatările comitetului în cauza DS494 UE/Metodologii de ajustare a costurilor (Rusia). Producătorii-exportatori incluși în eșantion au susținut că constatările comitetului ar sprijini opinia lor conform căreia articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază nu este concordant cu normele OMC, deoarece, potrivit producătorilor-exportatori incluși în eșantion, articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază nu este nimic mai mult decât un articolul 2 alineatul (5) consolidat.

(114) În plus, GC a considerat că construirea valorii normale în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază este neconcordantă cu articolul 2.2 din Acordul privind PAD, care conține o listă exhaustivă cu trei situații în care poate fi construită valoarea normală, niciuna corespunzând condițiilor prevăzute la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. În plus, GC a considerat că, atunci când se construiește valoarea normală, normele OMC necesită utilizarea costului de producție în țara de origine plus o sumă rezonabilă pentru costurile administrative, de vânzare și generale, precum și pentru profituri. Totuși, articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul AD de bază a extins domeniul de proveniență a surselor de date pentru a include costurile de producție și de vânzare într-o țară reprezentativă adecvată sau prețurile, costurile sau referințele internaționale.

(115) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, o parte interesată a pretins, fără a aprofunda argumentația, că Comisia nu avea dreptul să recurgă la o valoare normală construită.

(116) Ca răspuns la argumentele producătorului/utilizatorului din Uniune, Comisia reiterează poziția sa expusă mai sus la considerentul 98 și anume că articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază este pe deplin concordant cu obligațiile asumate de Uniunea Europeană în cadrul OMC. Prin urmare, argumentul producătorului/utilizatorului din Uniune trebuie respins. Argumentele corespunzătoare ale producătorilor-exportatori incluși în eșantion, ale

părții interesate și ale GC descrise mai sus la considerentele 112-115 se resping din aceleași motive. În ceea ce privește abordarea alternativă de a construi valoarea normală propusă de unii producători-exportatori incluși în eșantion, acest argument este abordat mai jos la considerentul 271. În ceea ce privește referirea la DS494 UE – Metodologii de ajustare a costurilor (Rusia), Comisia observă că, în plus, comitetul a afirmat în mod explicit că Regulamentul nr. 2017/2321 ([11]), prin care s-a introdus articolul 2 alineatul (6a) în regulamentul de bază, nu făcea parte din termenii săi de referință.

(117) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, același producător/utilizator din Uniune a susținut că a furnizat dovezi semnificative din propriile rapoarte ale Comisiei privind piețele de energie electrică și gaze, care arată că costurile energiei electrice și ale GNL în China sunt mai mari decât în statele membre ale UE și că erau mai mari în China în 2018 și 2019. În această privință, producătorul/utilizatorul din Uniune a pretins că Comisia nu a abordat respectivele dovezi, ci a inversat sarcina probei, observând că niciuna dintre societățile chineze nu a demonstrat că costurile lor nu erau distorsionate. Producătorul/utilizatorul din Uniune a argumentat, în acest sens, că sarcina probei a Comisiei nu este îndepărtată prin recurgerea în principal la raport, care, în orice caz, este bazat pe informații istorice anterioare perioadei de anchetă, care nu acoperă în mod specific sectorul PVA și care nu iau în considerare constatarea Comisiei potrivit căreia prețurile energiei electrice, ale gazelor și ale petrolului din China sunt mai mari decât în statele membre ale UE.

(118) Ca răspuns la argumentele producătorului/utilizatorului din Uniune, Comisia reamintește că existența unor distorsiuni semnificative în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază nu este o funcție a valorilor absolute sau relative ale anumitor factori de producție, cum ar fi energia electrică, gazele sau petrolul. În schimb, criteriul relevant pentru a stabili existența distorsiunilor semnificative este dacă prețurile sau costurile raportate, inclusiv costurile pentru materiile prime și energie, nu sunt rezultatul forțelor libere ale pieței, deoarece ele sunt afectate de intervenția substanțială a statului. Comisia a efectuat evaluarea la punctele 3.1.1.2-3.1.1.9 de mai jos și, pe baza acestei analize, a concluzionat la punctul 3.1.1.10 că nu este adecvat să se utilizeze prețurile și costurile interne pentru a stabili valoarea normală. Comisia reamintește în plus că, în cazul în care prețurile și costurile sunt afectate de distorsiuni semnificative, costurile interne pot fi utilizate ca sursă numai pentru construirea valorii normale, în măsura în care ele sunt confirmate că nu sunt distorsionate pe baza unor dovezi precise și adecvate. Cu toate acestea, astfel cum este explicat mai sus la considerentul 108, nu există dovezi exacte și adecvate în acest sens. Argumentul producătorului/utilizatorului din Uniune potrivit căruia Comisia ar fi inversat sarcina probei trebuie, prin urmare, să fie respins.

(119) Într-un argument suplimentar transmis în urma comunicării constatărilor finale, producătorul/utilizatorul din Uniune a pretins că modul în care Comisia a construit valoarea normală este ilegal, întrucât Comisia nu a respectat cerințele de la articolul 2.2 ultima teză din Acordul privind PAD. Referindu-se la cauza UE/Biomotorină (Argentina), producătorul/utilizatorul din Uniune a susținut că, atunci când se utilizează orice informații din afara țării pentru a stabili costul de producție, Comisia este obligată să asigure faptul că astfel de informații sunt utilizate pentru a obține costul de producție din țara de origine. Cu toate acestea, Comisia doar a înlocuit costurile de producție și ale factorilor de producție ale producătorilor-exportatori de PVA din China cu costurile din Turcia, neefectuând ajustările relevante. Acest fapt a avut ca rezultat costuri exagerate ale materiilor prime întrucât Comisia, pe de o parte, a inclus costurile de transport intern, costurile de transport și de asigurare internaționale, precum și taxele de import din costurile de referință ale Turciei și, pe de altă parte, Comisia nu a depus niciun efort pentru a adapta prețurile de import din Turcia pentru a reflecta costul de producție din China. Pentru a ilustra costurile presupus exagerate și ilogice din Turcia utilizate de Comisie pentru a construi valoarea normală, producătorul/utilizatorul din Uniune susține că el achiziționează anumite materii prime, cum ar fi acidul acetic sau cărbunele, de pe piața UE la un preț semnificativ mai mic decât prețurile de referință din Turcia utilizate de Comisie.

(120) Aceeași argumentație a fost utilizată de un utilizator care, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, a susținut că modul de calculare a valorii normale a Comisiei în cauza UE/Biomotorină (Argentina) este similar cu metodologia descrisă la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, iar Comisia nu poate, prin urmare, să respingă decizia Organului de apel în ceea ce privește cauza UE/Biomotorină (Argentina) doar afirmând că articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază a fost introdus abia ulterior.

(121) În răspunsul la argumentul producătorului/utilizatorului din Uniune, Comisia reamintește, înainte de toate, că, astfel cum s-a afirmat deja mai sus la considerentul 98, în cauza DS473 UE/Biomotorină (Argentina) nu s-a vizat aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, care este temeiul juridic relevant pentru stabilirea valorii normale în prezenta anchetă. În conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a), valoarea normală în țara de origine ar trebui să reflecte prețul nedistorsionat al materiilor prime în țara reprezentativă, care, în acest caz, este

([11]) Regulamentul (UE) 2017/2321 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1036 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și a Regulamentului (UE) 2016/1037 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 338, 19.12.2017, p. 1).

Turcia. Trimiterile producătorului/utilizatorului din Uniune la propriile prețuri de achiziție din UE nu sunt, prin urmare, relevante pentru construirea valorii normale. În aceeași ordine de idei, argumentul producătorului/utilizatorului din Uniune potrivit căruia Comisia nu a depus eforturi pentru a adapta prețurile de import din Turcia pentru a reflecta costul de producție distorsionat din China ignoră faptul că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a), valoarea normală trebuie să reflecte un preț nedistorsionat al materiilor prime, pe baza informațiilor din țara reprezentativă. Argumentul producătorului/utilizatorului din Uniune conform căruia costurile de transport intern, de transport internațional și de asigurare și taxele de import ar trebui ignorate trebuie, de asemenea, să fie respins, astfel cum este explicat mai detaliat mai jos la considerentul 269.

(122) Argumentul potrivit căruia Comisia nu se poate abate de la prețurile de pe piața internă referindu-se doar la faptul că dispoziția articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază a fost introdusă mai târziu decât UE/Biomotorină (Argentina) trebuie, de asemenea, să fie respins. După cum s-a menționat deja mai sus la considerentul 98, cauza UE/Biomotorină (Argentina) nu a vizat aplicarea articolului 2 alineatul (6a). În consecință, Comisia consideră că decizia din cauza UE/Biomotorină (Argentina) nu este relevantă în cazul de față, nu datorită momentului în care articolul 2 alineatul (6a) a fost introdus în regulamentul de bază, ci datorită naturii sale juridice distincte. În orice caz, cauza UE/Biomotorină (Argentina) confirmă faptul că există circumstanțe în care valoarea normală în țara de origine poate fi construită ținând cont de informațiile provenite dintr-o țară terță reprezentativă.

(123) Comisia a analizat dacă este adecvat sau nu să folosească prețurile și costurile interne din RPC, dată fiind existența unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. Această analiză a Comisiei s-a bazat pe dovezile disponibile la dosar, inclusiv pe dovezile cuprinse în raport, care sunt bazate pe surse disponibile public. Analiza a cuprins examinarea intervențiilor substanțiale ale statului în economia RPC în general, dar și a situației specifice a pieței din sectorul relevant, inclusiv a produsului în cauză.

3.1.1.2. Distorsiuni semnificative care afectează prețurile și costurile interne din RPC

(124) Sistemul economic chinez se bazează pe conceptul unei „*economii de piață socialiste*”. Acest concept este consacrat în Constituția Chinei și determină guvernanța economică a RPC. Principiul de bază este „*proprietatea publică socialistă asupra mijloacelor de producție, și anume proprietatea întregului popor și proprietatea colectivă a populației active*”. Economia de stat este considerată „*forța conducătoare a economiei naționale*”, iar statul are mandatul „*de a asigura consolidarea și creșterea acesteia*” ([12]). În consecință, configurația generală a economiei chineze nu numai că permite intervenții substanțiale ale statului în economie, ci le prevede în mod expres. Noțiunea de supremație a proprietății publice asupra celei private domină întregul sistem juridic și este evidențiată ca principiu general în toate actele legislative centrale. Legislația chineză în materie de proprietate este un exemplu notoriu: ea se referă la stadiul primar al socialismului și încredințează statului susținerea sistemului economic de bază în cadrul căruia proprietatea publică joacă un rol dominant. Sunt tolerate și alte forme de proprietate, legea permițându-le să se dezvolte alături de proprietatea statului ([13]).

(125) În plus, în temeiul legislației chineze, economia de piață socialistă este dezvoltată sub conducerea Partidului Comunist Chinez (PCC). Structurile statului chinez și ale PCC sunt interconectate la toate nivelurile (juridic, instituțional, personal), formând o suprastructură în care rolul PCC și cel al statului nu pot fi diferențiate. În urma modificării Constituției chineze, în martie 2018, rolului de conducere al PCC i s-a acordat o importanță și mai mare prin reafirmarea acestuia în textul articolului 1 din Constituție. După prima teză deja existentă a dispoziției: „*[s]istemul socialist este sistemul de bază al Republicii Populare Chineze*” a fost inserată o a doua teză nouă, care prevede următoarele: „*[t]răsătura definitorie a socialismului cu caracteristici chineze este autoritatea Partidului Comunist din China*” ([14]). Aceasta ilustrează controlul necontestat și în continuă creștere exercitat de PCC asupra sistemului economic al RPC. Această autoritate și acest control sunt inerente sistemului chinez și depășesc cu mult situația obișnuită din alte țări în care guvernele exercită un control macroeconomic general, în limitele căruia acționează forțele pieței libere.

(126) Statul chinez se angajează într-o politică economică intervenționistă pentru îndeplinirea unor obiective care mai degrabă coincid cu agenda politică stabilită de PCC decât să reflecte condițiile economice predominante pe o piață liberă ([15]). Instrumentele economice intervenționiste utilizate de autoritățile chineze sunt multiple, incluzând sistemul de planificare industrială, sistemul financiar, precum și mediul de reglementare.

([12]) Raport – Capitolul 2, p. 6-7.
([13]) Raport – Capitolul 2, p. 10.
([14]) Disponibil la http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (ultima consultare la 15 iulie 2019).
([15]) Raport – Capitolul 2, p. 20-21.

(127) În primul rând, la nivelul controlului administrativ global, direcția economiei chineze este guvernată de un sistem complex de planificare industrială care afectează toate activitățile economice din țară. Toate aceste planuri cuprind o matrice extinsă și complexă de sectoare și politici transversale și sunt prezente la toate nivelurile de guvernare. Planurile de la nivel provincial sunt detaliate, în timp ce planurile naționale stabilesc obiective mai ample. Planurile specifică, de asemenea, mijloacele pentru a sprijini ramurile industriale/sectoarele relevante, precum și termenele în care trebuie îndeplinite obiectivele. Unele planuri conțin încă obiective explicite privind realizările, în condițiile în care acestea au fost o caracteristică obișnuită în ciclurile anterioare de planificare. În cadrul planurilor, sectoarele industriale și/sau proiectele individuale sunt identificate ca priorități (pozitive sau negative) în conformitate cu prioritățile guvernamentale, fiindu-le atribuite obiective specifice de dezvoltare (modernizare industrială, expansiune internațională etc.). Operatorii economici, atât cei privați, cât și cei de stat, trebuie să își adapteze efectiv activitățile comerciale în funcție de realitățile impuse de sistemul de planificare. Aceasta se datorează nu numai caracterului obligatoriu al planurilor, ci și faptului că autoritățile chineze relevante de la toate nivelurile de guvernare aderă la sistemul de planuri și își utilizează în consecință puterile cu care au fost învestite, determinând astfel operatorii economici să respecte prioritățile stabilite în planuri (a se vedea, de asemenea, punctul 3.1.1.5 de mai jos) ([16]).

(128) În al doilea rând, la nivelul alocării resurselor financiare, sistemul financiar al RPC este dominat de băncile comerciale de stat. La elaborarea și punerea în aplicare a politicii de creditare, aceste bănci trebuie mai degrabă să se alinieze la obiectivele politicii industriale ale guvernului decât să evalueze în primul rând meritele economice ale unui anumit proiect (a se vedea, de asemenea, punctul 3.1.1.8 de mai jos) ([17]). Același raționament este valabil și pentru celelalte componente ale sistemului financiar chinez, cum ar fi piețele de acțiuni, piețele de obligațiuni, piețele de participații private etc. De asemenea, aceste părți ale sectorului financiar, altele decât sectorul bancar, sunt organizate din punct de vedere instituțional și operațional într-un mod care nu este orientat spre maximizarea funcționării eficiente a piețelor financiare, ci spre asigurarea controlului și facilitarea intervenției statului și a PCC ([18]).

(129) În al treilea rând, la nivelul mediului de reglementare, intervențiile statului în economie au o serie de forme. De exemplu, normele privind achizițiile publice sunt utilizate cu regularitate în vederea atingerii altor obiective de politică decât eficiența economică, subminând astfel principiile bazate pe piață în domeniul respectiv. Legislația aplicabilă prevede în mod specific faptul că achizițiile publice se efectuează pentru a facilita atingerea obiectivelor stabilite de politicile de stat. Natura acestor obiective rămâne totuși nedefinită, lăsând astfel organismelor decizionale o marjă largă de apreciere ([19]). În mod similar, în domeniul investițiilor, GC menține un control și o influență semnificative asupra destinației și magnitudinii investițiilor de stat și private. Autoritățile utilizează trierea investițiilor, precum și diverse stimulente, restricții și interdicții legate de investiții ca instrumente importante de sprijinire a obiectivelor politicii industriale, cum ar fi menținerea controlului statului asupra sectoarelor esențiale sau consolidarea industriei interne ([20]).

(130) În concluzie, modelul economic chinez se bazează pe anumite axiome de bază care prevăd și încurajează intervenții guvernamentale multiple. Astfel de intervenții substanțiale ale statului sunt în contradicție cu jocul liber al forțelor pieței, ceea ce conduce la distorsionarea alocării eficiente a resurselor în conformitate cu principiile pieței ([21]).

3.1.1.3. Distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) prima liniuță din regulamentul de bază: deservirea pieței în cauză în mare măsură de întreprinderi care se află în proprietatea autorităților din țara exportatoare și care își desfășoară activitatea sub controlul sau supravegherea politicilor sau sub îndrumarea autorităților respective

(131) În RPC, întreprinderile care își desfășoară activitatea în proprietatea, sub controlul și/sau supravegherea politicilor sau sub îndrumarea statului reprezintă o parte esențială a economiei.

(132) GC și PCC mențin structuri care le asigură influența continuă asupra întreprinderilor, în special a întreprinderilor deținute de stat (IDS). Statul (și, în multe privințe, inclusiv PCC) nu numai că formulează și supraveghează în mod activ punerea în aplicare a politicilor economice generale de către IDS individuale, ci își revendică și dreptul de a participa la procesul operațional de luare a deciziilor în cadrul IDS. Acest fapt se realizează, de obicei, prin rotația

([16]) Raport – Capitolul 3, p. 41, 73-74.
([17]) Raport – Capitolul 6, p. 120-121.
([18]) Raport – Capitolul 6. p. 122-135.
([19]) Raport – Capitolul 7, p. 167-168.
([20]) Raport – Capitolul 8, p. 169-170, 200-201.
([21]) Raport – Capitolul 2, p. 15-16, Raport – Capitolul 4, p. 50, p. 84, Raport – Capitolul 5, p. 108-109.

cadrelor între autoritățile publice și IDS, prin prezența membrilor de partid în organele executive ale IDS și a celulelor de partid în cadrul societăților (a se vedea, de asemenea, punctul 3.1.1.4), precum și prin modelarea structurii corporative a sectorului IDS ([22]). În schimb, IDS se bucură de un statut special în cadrul economiei chineze, ceea ce implică o serie de avantaje economice, în particular protejarea lor de concurență și accesul preferențial la factori de producție relevanți, inclusiv la finanțare ([23]).

(133) În mod specific în sectorul PVA, persistă un grad substanțial de deținere în proprietate de către GC. Dintre societățile incluse în eșantion, Anhui Wan Wei High Tech Materials aparținând Grupului Wan Wei este o IDS cu o capacitate anuală de 350 000 de tone/an, reprezentând 28 % din capacitatea nominală de producție de PVA pe piața națională și 40 % din capacitatea efectivă de producție ([24]). De asemenea, este cel mai mare producător de PVA din China, alături de Sinopec și Inner Mongolia Shuangxin ([25]). Mengwei, o altă societate aparținând Grupului Wan Wei, este promovată în mod activ pentru a deveni un producător important de PVA, în contextul proiectului de industrializare a Inner Mongolia. Potrivit site-ului de internet al Mengwei: „Producția anuală a proiectului este de 200 000 de tone de acetat de vinil (VAC) și de 100 000 de tone de PVA, cu o investiție totală de aproximativ 1,5 miliarde yuani, reprezentând cel mai amplu proiect de capacitate investițională singulară pentru producția de PVA din China. […] Societatea planifică să investească în continuare peste 7 miliarde de yuani în cursul «celui de al 12-lea plan cincinal» și apoi să construiască o linie de producție de 100 000 de tone de PVA, […] La vremea respectivă, un nou oraș industrial modern se va înălța pe frumosul teritoriu al Inner Mongolia ([26])."

(134) Grupul Sinopec este o altă IDS majoră din China și totodată un producător de PVA. Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd are o capacitate de 160 000 de tone pe an de alcooli polivinilici ([27]) și a fost lansată ca proiect oficial al guvernului chinez: „Proiectul a fost demarat la 17 aprilie 2009 și a fost inclus pe listă de Ministerul Industriei și Tehnologiei Informației ca proiect esențial de construcție pentru a stimula cererea internă ([28])."

(135) Deși este o întreprindere privată, cea de a treia societate inclusă în eșantion, Inner Mongolia Shuangxin, are legături guvernamentale prin intermediul organizației de partid (a se vedea considerentul 140).

(136) Având în vedere nivelul înalt de intervenție guvernamentală în industria PVA și o pondere semnificativă a IDS în cadrul acestui sector, chiar și producătorii privați sunt împiedicați să își desfășoare activitatea în condiții de piață. Într-adevăr, atât întreprinderile publice, cât și cele private din sectorul PVA fac, de asemenea, obiectul supravegherii și al îndrumării politicilor, astfel cum se arată la punctul 3.1.1.5 de mai jos.

3.1.1.4. Distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) a doua liniuță din regulamentul de bază: Implicarea statului în societăți, ceea ce face posibilă intervenția sa în prețuri sau costuri

(137) Pe lângă exercitarea controlului asupra economiei prin intermediul deținerii IDS și al altor instrumente, GC este în măsură să intervină în ceea ce privește prețurile și costurile prin prezența statului în cadrul firmelor. În timp ce dreptul de a numi și de a revoca personalul de conducere esențial din cadrul IDS de către autoritățile de stat relevante, în conformitate cu legislația chineză, poate fi considerat ca reflectând drepturile de proprietate corespunzătoare ([29]), celulele PCC din cadrul întreprinderilor deținute de stat și private reprezintă un alt canal important prin care statul poate interveni în deciziile comerciale. Conform dreptului societăților comerciale din RPC, se înființează o organizație PCC în fiecare societate (cu cel puțin trei membri ai PCC, astfel cum se specifică în Constituția PCC) ([30]), iar societatea oferă condițiile necesare pentru desfășurarea activităților organizației de partid. În trecut, această cerință pare să nu fi fost întotdeauna urmată sau aplicată cu strictețe. Cu toate acestea, cel puțin din 2016, PCC și-a consolidat pretențiile de a controla deciziile comerciale în cadrul IDS, ca o chestiune de principiu politic. Se raportează că PCC exercită presiuni asupra societăților private să acorde prioritate „patriotismului" și să urmeze disciplina de partid ([31]). În 2017, s-a raportat că există celule de partid în 70 % din cele aproximativ 1,86 milioane de societăți private, exercitându-se o presiune tot mai mare pentru ca organizațiile PCC

([22]) Raport – Capitolul 3, p. 22-24 și Capitolul 5, p. 97-108.
([23]) Raport – Capitolul 5, p. 104-109.
([24]) A se vedea http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf
([25]) „În prezent, în China există 12 producători principali de PVA. Dintre aceștia, cei mai mari sunt Wanwei High tech, Sichuan-chuanwei (SINOPEC), Shuangxin, Ningxia Land, însumând în total 770 000 de tone/an." A se vedea http://www.ccxr.com.cn/pdf/20189171721180715.pdf
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351
([28]) A se vedea https://www.yicai.com/news/942233.html
([29]) Raport – Capitolul 5, p. 100-101.
([30]) Raport – Capitolul 2, p. 26.
([31]) Raport – Capitolul 2, p. 31-32.

să aibă ultimul cuvânt în procesul decizional din cadrul societăților respective ([32]). Aceste norme se aplică la scară largă, în întreaga economie chineză, în toate sectoarele, inclusiv producătorilor de PVA și furnizorilor de factori de producție ai acestora.

(138) În mod specific în sectorul PVA, astfel cum s-a arătat deja, mulți dintre producătorii de PVA sunt deținuți de stat. Mengwei din cadrul Grupului Wan Wei, care a făcut parte din eșantion, face obiectul administrării SASAC (Comisia pentru supravegherea și administrarea activelor deținute de stat a Consiliului de Stat), de exemplu, proiectul ei de producție a PVA este descris în felul următor: „Faza a II-a a proiectului Mengwei având ca obiectiv 100 000 tone/an de rășini speciale pe bază de alcooli polivinilici și […] include proiectele de procurare de fonduri cuprinse în «Planul pentru 2015 vizând acțiunile tip A nepublice ale Băncii pentru Dezvoltare» al societății. Acestea au fost aprobate de Comisia pentru supravegherea și administrarea activelor deținute de stat din cadrul provinciei Anhui (scrisoarea [2015] 599): «Aprobarea aspectelor relevante în ceea ce privește acțiunile nepublice ale Băncii pentru Dezvoltare ale societății Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd», astfel cum au fost aprobate și de prima adunare generală extraordinară a acționarilor din 2015 ([33])". În plus, Wan Wei face obiectul unor activități de construcție a partidului: „În ceea ce privește crearea stilului de lucru al partidului și a unei administrații curate în etapa următoare, Wu Shangyi, persoana responsabilă din cadrul Comitetului de inspecție a disciplinei la nivelul societății pe acțiuni, a subliniat necesitatea de a înțelege cu acuratețe situația creării stilului de lucru al partidului, […] de a se concentra pe actuala activitate centrală de reformă și dezvoltare a Anhui, crearea stilului reprezentând linia principală, și de a crea în continuare un mediu corporativ curat și vertical pentru a oferi o garanție disciplinară puternică în vederea dezvoltării de înaltă calitate a întreprinderii din cadrul grupului. Tang Xiaohong, secretar adjunct al Comitetului de inspecție a disciplinei la nivelul societății din cadrul grupului, a continuat: […] promovarea temeinică a punerii în aplicare a unui stil de lucru al partidului și a unei administrații curate […] ([34])".

(139) Sinopec, o altă societate inclusă în eșantion în cadrul anchetei este, de asemenea, o IDS care evidențiază adeziunea sa la principiile partidului în numeroase situații. Potrivit site-ului de internet al Sinopec: „În 2018, întreprinderea a aderat la orientările lui Xi Jinping vizând ideologia socialistă a unei noi ere având caracteristici chineze și spiritul celui de al 19-lea Congres Național al Partidului, a pus în aplicare pe deplin cerințele generale pentru consolidarea partidului în noua eră, s-a concentrat îndeaproape pe desfășurarea strategică a construirii unei întreprinderi de clasă mondială și, sub conducerea construcției politice, pe consolidarea fermă a capacității de construcție a comitetelor de partid la nivelul întreprinderilor deținute în mod direct în vederea gestionării situației de ansamblu, pe punerea energică în aplicare a proiectului de îmbunătățire a organizării partidului la nivel membrilor săi, pe îmbunătățirea energică a vitalității funcționarilor din echipă și a spiritului antreprenorial, pe coordonarea și consolidarea tuturor lucrărilor de construcție a partidului, precum și pe îmbunătățirea continuă a calității construcției partidului, pentru a oferi o garanție puternică pentru transformarea Sinopec într-o întreprindere de clasă mondială, competitivă la nivel global. Aderarea la studierea, propaganda și punerea în aplicare a noii ere a socialismului sub conducerea lui Xi Jinping având caracteristici chineze și spiritul celui de al 19-lea Congres Național al Partidului Comunist ca principala sarcină politică, precum și adoptarea unei varietăți de metode precum efectuarea de turnee, instruire specifică și Ziua Partidului tematică pentru promovarea învățării, a gândirii și a practicii. Unitatea, educarea și îndrumarea membrilor și a cadrelor de partid în vederea consolidării în continuare a conștiinței și conștientizării obținerii cu fermitate a «celor două garanții», și dovedirea practică a loialității față de partid prin acțiuni concrete ([35])".

(140) Inner Mongolia Shuangxin enumeră, pe site-ul ei de internet, activități de construcție a partidului astfel: „Societatea a înființat o sucursală a partidului în 2005. În mai 2012, Departamentul de organizare al Comitetului „Otog Banner" din cadrul Partidului Comunist Chinez a aprobat în mod oficial înființarea de către societatea noastră a Comitetului de partid al Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd și a convocat primul congres al membrilor de partid. Filialele asociate au înființat un comitet de partid de nivel secund (cu 5 sucursale de partid aflate sub jurisdicția lor), 2 sucursale de partid generale (cu 3 sucursale de partid aflate sub jurisdicția lor) și 3 sucursale de partid ([36])".

(141) Prezența și intervenția statului pe piețele financiare (a se vedea și punctul 3.1.1.8 de mai jos), precum și în ceea ce privește aprovizionarea cu materii prime și factori de producție au un efect suplimentar de distorsionare a pieței ([37]). Astfel, prezența statului în societăți, inclusiv în IDS, din sectorul PVA și din alte sectoare conexe (cum ar fi sectorul financiar și cel al factorilor de producție discutate mai departe în punctul 3.1.1.7 de mai jos) permite GC să intervină în ceea ce privește prețurile și costurile.

([32]) Disponibil la https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (ultima consultare la 15 iulie 2019).
([33]) A se vedea http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, pagina 138.
([34]) A se vedea http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html
([35]) A se vedea http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe
([37]) Raport – Capitolele 14.1-14.3.

3.1.1.5. Distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) a treia liniuță din regulamentul de bază: politici sau măsuri publice discriminatorii în favoarea furnizorilor interni sau care influențează în alt mod forțele de pe piața liberă

(142) Direcția economiei chineze este determinată într-o mare măsură de un sistem complex de planificare care stabilește priorități și prevede obiective asupra cărora trebuie să se concentreze administrațiile centrale și locale. Există planuri relevante la toate nivelurile administrative care acoperă practic toate sectoarele economice. Obiectivele stabilite de instrumentele de planificare au caracter obligatoriu, iar autoritățile de la fiecare nivel administrativ monitorizează punerea în aplicare a planurilor de către nivelul inferior corespunzător al administrației. În ansamblu, sistemul de planificare din RPC are ca rezultat faptul că resursele sunt direcționate către sectoare desemnate de guvern ca fiind strategice sau altfel importante din punct de vedere politic, în loc să fie alocate în concordanță cu forțele pieței ([38]).

(143) Industria de PVA este considerată o industrie importantă de către GC. Acest fapt este confirmat în numeroasele planuri, directive și alte documente axate pe sectorul chimic și, în particular, pe sectorul PVA, care sunt emise la nivel național, regional și municipal, inclusiv documentele enumerate la considerentele următoare.

(144) PVA este menționat în decizia CNDR (Comisia națională pentru dezvoltare și reformă) privind dispozițiile de modificare a „Catalogului de îndrumare în ceea ce privește restructurarea industriei" (ediția 2011) ([39]) (aplicabil în cursul PA). PVA apare în capitolul privind sectoarele încurajate: „19 – Industria ușoară: 14: Noi materiale de ambalare, cum ar fi aluminiu acoperit în vid, spray cu oxid de siliciu, peliculă de acoperire tip PVA, peliculă din poliester funcțional (PET), peliculă din polistiren orientat (OPS), extrudări sau compuși multistratificați din hârtie și plastic". În plus, ele sunt incluse în capitolul privind sectoarele restricționate: „Textile: 13: Adoptarea tehnologiilor și produselor de calibrare pe bază de pastă de alcooli polivinilici (PVA) (produse din poliester și bumbac, cu excepția produselor cu densitate mare din bumbac pur)", precum și în capitolul privind sectoarele eliminate/produsele caduce: „Alcooli polivinilici și acetalii lor pentru pereți interiori și exteriori (învelișuri 106, 107, etc.)". Aceste cazuri arată că GC dirijează industria PVA și utilizarea PVA în diferite sectoare.

(145) Între timp, Catalogul de îndrumare a fost actualizat, iar noua versiune este în vigoare începând cu 1 ianuarie 2020 ([40]). În această nouă versiune, sectorul PVA apare, de asemenea, menționat ca sector încurajat: „Industria ușoară 11: Noi materiale de ambalare, cum ar fi aluminiu acoperit în vid, spray cu oxid de siliciu, peliculă de acoperire tip PVA, extrudări sau compuși multistratificați din hârtie și plastic.". Pentru industriile restricționate și eliminate, noua versiune a Catalogului de îndrumare este identică cu versiunea descrisă la considerentul 144 de mai sus.

(146) Inner Mongolia Wuhai și planul de transformare și modernizare a industriei în sectorul mediului pentru perioada 2016 – 2020 ([41]) menționează PVA la punctul IV.2: „Produse chimice fine: – Dezvoltarea la maximum a avantajelor industriilor produselor chimice de bază, cum ar fi alcalii clorurați, siliciul cocsificat și organic; – promovarea conexiunilor pe orizontală între industrii și extinderea lanțului industrial pe verticală; – dezvoltarea viguroasă a produselor puternic prelucrate, cum ar fi 1,4-butandiol, alcooli polivinilici (PVA); – promovarea produselor precum medicamente, pesticide și coloranți sintetici, pigmenți organici, vopsele, materiale polimerice funcționale; – crearea unui grup de societăți industriale destinate produselor chimice fine; – dezvoltarea unei noi industrii pilon", precum și la punctul VII.2: „[s]prijinirea întreprinderilor în mod activ în vederea dezvoltării cooperării internaționale în materie de capacități de producție; – încurajarea produselor competitive specifice, cum ar fi ciment, produse de cocsificare, clorură de polivinil, alcooli polivinilici, a tehnologiilor și echipamentelor, astfel încât acestea să poată «ieși la export»; – explorarea și dezvoltarea pieților internaționale."

(147) În urma comunicării constatărilor, o parte interesată, Wacker, a pretins că PVA nu este o industrie încurajată, subliniind că însăși Comisia menționează în cea de a doua sa serie de constatări la considerentele 144 și 145 că PVA sunt incluși în capitolul industriilor restricționate. Pe această bază, Wacker susține că industriile chineze de PVA nu pot beneficia de nicio presupusă subvenție sau de sprijin disponibil numai pentru industriile încurajate. În consecință, în opinia Wacker, evaluarea efectuată de Comisie este lipsită de dovezi concrete.

([38]) Raport – Capitolul 4, p. 41-42, 83.
([39]) A se vedea www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm
([40]) A se vedea http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf
([41]) A se vedea http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html

(148) Cu toate acestea, argumentele formulate de Wacker trebuie respinse. Analiza relevantă în temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a treia liniuță din regulamentul de bază nu evaluează dacă producătorii interni de produs similar beneficiază de sprijin guvernamental. În schimb, analiza examinează dacă există politici sau măsuri publice discriminatorii în favoarea furnizorilor interni sau care influențează în alt mod forțele pieței libere. În acest sens, includerea PVA în industriile restricționate demonstrează prevalența unor astfel de politici publice în același mod ca și includerea ei în rândul industriilor încurajate, deoarece însăși existența acestor cataloage demonstrează în mod clar interferența GC cu forțele pieței. Acesta este motivul pentru care Comisia a remarcat la considerentul 144 *in fine* că GC dirijează industria PVA, deoarece dirijarea, departe de a fi limitată la sprijin, poate implica o gamă largă de măsuri, incluzând restricții.

(149) GC ghidează și dezvoltarea sectorului în conformitate cu o gamă largă de instrumente, de exemplu prin acordarea unor subvenții. Raportul anual al Grupului Wan Wei menționează o serie de subvenții destinate PVA: raportul anual pe 2016 menționează fonduri destinate reformei tehnice a proiectului PVA în valoare de 8,6 milioane RMB ([42]), raportul anual pe 2017 menționează următoarele: „Alocare pentru Reforma tehnologică a proiectului PVA: 7,666 milioane RMB, reducere la împrumuturi pentru renovarea tehnică a materiilor PVA pentru producerea de reziduuri de melasă în valoare de 2,819 milioane RMB ([43])", precum și o „alocare vizând transformarea tehnologică a proiectului PVA în valoare de 958 333 RMB" ([44]). În 2018, societatea a primit 5,7 milioane RMB pentru alocarea vizând Reforma tehnologică a proiectului PVA și o reducere la dobândă în valoare de 2,8 milioane RMB pentru proiectele de transformare tehnologică în domeniul PVA ([45]). Raportul anual pentru 2019 prevede o alocare în valoare de 0,958 milioane RMB vizând Reforma tehnologică a proiectului PVA ([46]).

(150) De asemenea, există o serie de distorsiuni în ceea ce privește principalele materii prime pentru producția de PVA, cum ar fi cărbunele, gazul, carbura de calciu, acidul acetic și calcarul. Cărbunele face obiectul unor planuri diferite și al altor documente, cum ar fi cel de-al 13-lea plan cincinal pentru resurse minerale la nivel național, precum și al unor planuri la nivel local, cum ar fi planul de dezvoltare a industriei cărbunelui din provincia Hebei ([47]). Industria cărbunelui este un beneficiar substanțial de subvenții în China, care conduce la supracapacitate și la distorsiuni ale prețurilor ([48]). De asemenea, gazele naturale fac obiectul unei serii de planuri, inclusiv cel de al 13-lea plan cincinal pentru resurse minerale la nivel național, dar și al unor planuri la nivel local, cum ar fi planul de dezvoltare a gazelor naturale în provincia Hebei. Producția de carbură de calciu face obiectul unei rate preferențiale a energiei electrice în anumite provincii, cum ar fi Chongqing și Shaangxi ([49]). De asemenea, face obiectul și celui de al 13-lea plan cincinal vizând industria petrochimică și chimică. Acidul acetic face obiectul Catalogului CNDR de îndrumare a restructurării industriei, care prevede norme detaliate pentru diferite industrii. Acidul acetic este inclus în lista restrânsă de produse petrochimice: „caprolactam sau etilenă acid acetic cu o producție anuală mai mică de 100 000 de tone, acid acetic obținut prin oxo sinteză sau metanol din gaze naturale cu o producție anuală mai mică de 300 000 de tone" ([50]). Prin acestea, dar și prin alte mijloace, materiile prime utilizate în producția de PVA fac obiectul intervențiilor guvernamentale.

(151) În concluzie, GC dispune de măsuri în vigoare pentru a determina operatorii să respecte obiectivele politicii publice de sprijinire a industriilor încurajate. Astfel de măsuri împiedică forțele pieței să funcționeze normal.

3.1.1.6. Distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) a patra liniuță din regulamentul de bază: lipsa, aplicarea discriminatorie sau asigurarea inadecvată a respectării legislației privind falimentul, întreprinderile sau proprietatea

(152) Conform informațiilor din dosar, sistemul chinez de declarare a falimentului este inadecvat pentru îndeplinirea principalelor sale obiective, cum ar fi de a stinge în mod echitabil creanțele și datoriile și de a proteja drepturile și interesele legale ale creditorilor și debitorilor. Acest aspect pare să fie determinat de faptul că, deși legislația chineză în materie de faliment se bazează, în mod oficial, pe principii similare celor aplicate în legislațiile corespunzătoare din alte țări decât RPC, sistemul chinez este caracterizat de o aplicare insuficientă care este sistematică. Este notoriu că numărul falimentelor rămâne mic în raport cu dimensiunea economiei țării, nu în ultimul rând ca urmare a

([42]) A se vedea http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF, pagina 127.
([43]) A se vedea http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, pagina 152.
([44]) *Ibid*., pagina 167.
([45]) A se vedea raportul anual 2018, paginile 156-157, http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf
([46]) A se vedea raportul anual 2019, pagina 154, http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf
([47]) A se vedea raportul, pagina 46.
([48]) A se vedea raportul, paginile 232-233.
([49]) A se vedea raportul, paginile 224 și 231.
([50]) A se vedea raportul, pagina 177.

faptului că procedurile de insolvență suferă de o serie de deficiențe, funcționând efectiv ca un factor de descurajare în ceea ce privește depunerea cererilor de declarare a falimentului. Mai mult, rolul statului în procedurile de insolvență rămâne puternic și activ, de multe ori având o influență directă asupra rezultatului procedurilor ([51]).

(153) În plus, deficiențele sistemului drepturilor de proprietate sunt evidente îndeosebi în ceea ce privește dreptul de proprietate asupra terenurilor și drepturile de folosință asupra terenurilor în RPC ([52]). Toate terenurile sunt deținute de statul chinez (terenuri rurale deținute în mod colectiv și terenuri urbane aflate în proprietatea statului). Alocarea lor depinde exclusiv de stat. Există dispoziții legale care vizează atribuirea drepturilor de utilizare a terenurilor într-un mod transparent și la prețul pieței, de exemplu prin introducerea procedurilor de ofertare. Cu toate acestea, aceste dispoziții nu sunt respectate în mod regulat, anumiți cumpărători obținând terenurile lor în mod gratuit sau sub prețul pieței ([53]). În plus, în procesul de alocare a terenurilor, autoritățile urmăresc deseori obiective politice specifice, inclusiv punerea în aplicare a planurilor economice ([54]).

(154) La fel ca în alte sectoare din economia chineză, producătorii de PVA se supun normelor uzuale prevăzute de legislația chineză privind falimentul, societățile comerciale și proprietatea. Acest aspect are ca efect faptul că și aceste societăți sunt supuse distorsiunilor cu efect de sus în jos care rezultă din aplicarea discriminatorie sau asigurarea inadecvată a respectării legislației privind falimentul și proprietatea. Prezenta anchetă nu a dezvăluit nimic care să pună la îndoială aceste constatări. Ca atare, Comisia a concluzionat în mod preliminar că legislația chineză privind falimentul și proprietatea nu funcționează în mod corespunzător, ceea ce conduce la distorsiuni atunci când sunt menținute întreprinderi insolvente pe linia de plutire și în ceea ce privește alocarea de terenuri în RPC. Aceste considerații, pe baza dovezilor disponibile, par să fie pe deplin aplicabile inclusiv în sectorul PVA.

(155) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că aplicarea legilor privind falimentul și proprietatea în sectorul PVA, inclusiv în ceea ce privește produsul în cauză, a fost discriminatorie sau inadecvată.

3.1.1.7. Distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) a cincea liniuță din regulamentul de bază: distorsionarea costurilor salariale

(156) Un sistem de salarizare bazată pe piață nu se poate dezvolta pe deplin în RPC, întrucât lucrătorii și angajatorii sunt împiedicați să își exercite drepturile la organizare colectivă. RPC nu a ratificat o serie de convenții esențiale ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM), în special cele referitoare la libertatea de asociere și la negocierile colective ([55]). În temeiul legislației naționale, este activă o singură organizație sindicală. Cu toate acestea, această organizație nu are independență față de autoritățile statului, iar implicarea ei în negocierea colectivă și în protecția drepturilor lucrătorilor rămâne rudimentară ([56]). În plus, mobilitatea forței de muncă din China este restricționată de sistemul de înregistrare a gospodăriilor, care limitează accesul la întreaga gamă de asigurări sociale și alte beneficii pentru rezidenții locali dintr-o anumită zonă administrativă. Aceasta are drept consecință în mod tipic faptul că lucrătorii care nu sunt în posesia înregistrării reședinței la nivel local se găsesc într-o situație vulnerabilă în raport cu locul de muncă și primesc venituri mai mici decât titularii înregistrării reședinței ([57]). Aceste constatări indică o distorsionare a costurilor salariale în RPC.

(157) Nu a fost prezentată nicio dovadă care să arate că sectorul PVA nu ar fi supus sistemului chinez de drept al muncii descris mai sus. Prin urmare, sectorul PVA este afectat de distorsiunile costurilor salariale atât direct (în contextul fabricării produsului în cauză sau a materiei prime utilizate în producția acestuia), cât și indirect (în contextul accesului la capital sau la factorii de producție ai societăților care sunt supuse aceluiași sistem de muncă în RPC).

3.1.1.8. Distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) a șasea liniuță din regulamentul de bază: accesul la finanțare acordat de instituțiile care pun în aplicare obiectivele de politică publică sau care, în vreun alt fel, nu acționează independent de stat

(158) Accesul la capital al actorilor corporativi din RPC este afectat de diverse distorsiuni.

([51]) Raport – Capitolul 6, p. 138-149.
([52]) Raport – Capitolul 9, p. 216.
([53]) Raport – Capitolul 9, p. 213-215.
([54]) Raport – Capitolul 9, p. 209-211.
([55]) Raport – Capitolul 13, p. 332-337.
([56]) Raport – Capitolul 13, p. 336.
([57]) Raport – Capitolul 13, p. 337-341.

(159) În primul rând, sistemul financiar chinez este caracterizat de poziția puternică a băncilor deținute de stat ([58]), care, atunci când acordă acces la finanțare, iau în considerare alte criterii decât viabilitatea economică a unui proiect. În mod similar cu IDS nefinanciare, băncile rămân legate de stat nu numai prin situația proprietății, ci și prin relații personale (directorii executivi ai instituțiilor financiare mari de stat sunt, în ultimă instanță, numiți de PCC) ([59]) și, tot ca în cazul IDS nefinanciare, băncile aplică în mod regulat politici publice elaborate de guvern. Astfel, băncile respectă o obligație legală explicită de a-și desfășura activitatea în conformitate cu nevoile dezvoltării economice și sociale naționale și sub îndrumarea politicilor industriale ale statului ([60]). Această situație este complexificată și de normele suplimentare existente, care direcționează finanțele către sectoare desemnate de guvern ca fiind încurajate sau importante în alt sens ([61]).

(160) Deși se recunoaște faptul că diverse dispoziții legale se referă la necesitatea de a respecta comportamentul bancar obișnuit și normele prudențiale – cum ar fi necesitatea de a examina bonitatea debitorului – un volum copleșitor de dovezi, inclusiv constatările efectuate în cadrul anchetelor în materie de apărare comercială, sugerează că aceste dispoziții joacă doar un rol secundar în aplicarea diferitelor instrumente juridice.

(161) În plus, ratingurile obligațiunilor și ale creditelor sunt adesea distorsionate din mai multe motive, inclusiv din cauza faptului că evaluarea riscurilor este influențată de importanța strategică a întreprinderii în cauză pentru GC și de soliditatea oricărei garanții implicite din partea guvernului. Estimările sugerează puternic că ratingurile de credit din China corespund în mod sistematic unor ratinguri internaționale mai mici ([62]).

(162) Această situație este complexificată și de normele suplimentare existente, care direcționează finanțele către sectoare desemnate de guvern ca fiind încurajate sau importante în alt sens ([63]). Aceasta are drept rezultat o manieră preferențială de a acorda împrumuturi la IDS, întreprinderilor private mari care beneficiază de relații la nivel înalt și întreprinderilor din sectoare industriale esențiale, ceea ce implică faptul că disponibilitatea și costul capitalului nu sunt egale pentru toți jucătorii de pe piață.

(163) În al doilea rând, costurile obținerii de credite au fost menținute în mod artificial la un nivel mic pentru a stimula creșterea investițiilor. Aceasta a condus la utilizarea excesivă a investițiilor de capital, cu rentabilitate tot mai redusă a investițiilor. Acest fapt este ilustrat de recenta creștere a nivelului de îndatorare al întreprinderilor din sectorul de stat, în pofida unei scăderi accentuate a rentabilității, ceea ce sugerează că mecanismele care acționează în sistemul bancar nu țin seama de răspunsurile comerciale normale.

(164) În al treilea rând, deși liberalizarea ratei nominale a dobânzii a fost realizată în octombrie 2015, semnalele la nivel de prețuri nu sunt încă rezultatul forțelor de pe piața liberă, ci sunt influențate de distorsiunile induse de guvern. Într-adevăr, ponderea creditelor acordate la rata de referință sau sub aceasta reprezintă în continuare 45 % din totalul împrumuturilor, iar recurgerea la credite specifice pare să se fi intensificat, întrucât această pondere a crescut semnificativ începând cu 2015, în pofida înrăutățirii condițiilor economice. Ratele dobânzilor menținute în mod artificial la niveluri mici au ca rezultat stabilirea unor prețuri prea mici și, prin urmare, utilizarea excesivă a capitalului.

(165) Creșterea generală a creditării în RPC indică o pierdere de eficiență a alocării capitalului, fără niciun semn de înăsprire a condițiilor de creditare care ar fi de așteptat într-un mediu de piață nedistorsionat. Ca urmare, creditele neperformante au crescut rapid în ultimii ani. Confruntat cu o situație de creștere a creditelor neperformante, GC a optat pentru evitarea insolvențelor. În consecință, problemele legate de creditele neperformante au fost soluționate prin reînnoirea datoriilor, creând așa-numitele societăți „zombi", sau prin transferarea dreptului de proprietate asupra datoriilor (de exemplu, prin fuziuni sau prin conversia creanțelor în acțiuni), fără a elimina neapărat problema generală a datoriilor sau fa elimina cauzele lor profunde.

(166) În esență, în pofida măsurilor recente de liberalizare a pieței, sistemul de credite a întreprinderilor din RPC este afectat de distorsiuni semnificative rezultate din rolul omniprezent și continuu al statului pe piețele de capital.

([58]) Raport – Capitolul 6, p. 114-117.
([59]) Raport – Capitolul 6, p. 119.
([60]) Raport – Capitolul 6, p. 120.
([61]) Raport – Capitolul 6, p. 121-122, 126-128, 133-135.
([62]) A se vedea documentul de lucru al FMI „Rezolvarea problemei datoriilor întreprinderilor din China", de Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, octombrie 2016, WP/16/203.
([63]) Raport – Capitolul 6, p. 121-122, 126-128, 133-135.

(167) Nu a fost prezentată nicio dovadă care să arate că sectorul PVA ar fi scutit de intervenția statului în sistemul financiar, astfel cum este descrisă mai sus. Prin urmare, intervenția substanțială a statului în sistemul financiar conduce la afectarea gravă a condițiilor de piață la toate nivelurile.

3.1.1.9. Natura sistemică a distorsiunilor descrise

(168) Comisia a observat că distorsiunile descrise în raport erau caracteristice economiei din China. Dovezile disponibile atestă că faptele și caracteristicile sistemului chinez descrise mai sus la punctele 3.1.1.1-3.1.1.5, precum și în partea A raportului, se aplică în întreaga țară și în toate sectoarele economiei. Aceleași aspecte sunt valabile și pentru descrierea factorilor de producție menționați mai sus la punctele 3.1.1.6-3.1.1.8 și în partea B a raportului.

(169) Comisia reamintește că, pentru a produce PVA, principalele materii prime sunt: cărbune, gaze naturale și acid acetic. Conform dovezilor din dosar, toți producătorii-exportatori incluși în eșantion achiziționau din RPC toți factorii de producție necesari. Atunci când producătorii de PVA cumpără/contractează acești factori de producție, prețurile pe care le plătesc (și care sunt înregistrate drept costuri ale lor) sunt expuse, în mod clar, acelorași distorsiuni sistemice menționate anterior. De exemplu, furnizorii de factori de producție angajează forță de muncă supusă distorsiunilor. Ei pot împrumuta bani care sunt supuși distorsiunilor ce afectează sectorul financiar/alocarea de capital. În plus, ei fac obiectul sistemului de planificare care se aplică la toate nivelurile administrative și în toate sectoarele.

(170) În consecință, pe lângă faptul că prețurile de vânzare ale PVA pe piața internă nu sunt adecvate pentru a fi utilizate în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, toate costurile de producție (inclusiv ale materiilor prime, energiei, terenurilor, finanțării, forței de muncă etc.) sunt afectate deoarece formarea prețurilor acestora este afectată de intervenții substanțiale ale statului, astfel cum se descrie în părțile A și B ale raportului. Într-adevăr, intervențiile statului descrise în legătură cu alocarea de capital, cu terenurile, forța de muncă, energia și materiile prime sunt prezente în întreaga RPC. Aceasta înseamnă, de exemplu, că un factor de producție produs în RPC prin combinarea unei serii de factori de producție este expus unor distorsiuni semnificative. Același raționament este valabil, de asemenea, pentru factorii de producție ai factorilor de producție și așa mai departe. Nici GC, nici producătorii-exportatori nu au prezentat dovezi sau argumente contrare în cadrul prezentei anchete.

3.1.1.10. Concluzie

(171) Analiza prezentată la punctele 3.1.1.2-3.1.1.9, care include o examinare a tuturor dovezilor disponibile referitoare la intervenția RPC în economia sa în general, precum și în sectorul PVA (inclusiv în sectorul produsului în cauză), a arătat că prețurile sau costurile produsului în cauză, inclusiv costurile materiilor prime, ale energiei și ale forței de muncă, nu sunt rezultatul forțelor de pe piața liberă, deoarece sunt afectate de intervenția substanțială a statului în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, astfel cum rezultă din impactul efectiv sau potențial al unuia sau al mai multor elemente relevante menționate. Având în vedere aceste elemente și în lipsa oricărei cooperări din partea GC, Comisia a concluzionat că nu este adecvat să se utilizeze prețurile și costurile interne pentru a stabili valoarea normală în acest caz.

(172) În consecință, Comisia a procedat la construirea valorii normale exclusiv pe baza costurilor de producție și de vânzare care reflectă prețuri sau referințe nedistorsionate, cu alte cuvinte, în acest caz, pe baza costurilor corespunzătoare de producție și de vânzare dintr-o țară reprezentativă adecvată, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, astfel cum se descrie la punctul următor.

(173) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, GC a argumentat că producătorii-exportatori nu au primit un chestionar privind distorsionarea pieței. Potrivit GC, acest fapt a lăsat producătorii-exportatori în confuzie cu privire la sfera de cuprindere a problemei distorsionării pieței și la ceea ce trebuie să transmită ca elemente esențiale care trebuie abordate și ca dovezi care sunt acceptabile. Aceasta a afectat în mod negativ drepturile legitime ale societăților chineze și le-a privat de posibilitatea de a-și apăra interesele.

(174) Comisia nu este de acord cu această pretenție. Comisia observă, în primul rând, faptul că, la 30 iulie 2019, autorităților chineze li s-a adresat un chestionar privind distorsionarea pieței. GC nu a răspuns la el. În plus, chestionarele antidumping destinate exportatorilor conțin punctul f.4, în care se explică modul în care producătorii-exportatori ar putea pretinde că nu sunt afectați de distorsiuni semnificative. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

3.1.2. *Țara reprezentativă*

3.1.2.1. Observații generale

(175) Alegerea țării reprezentative s-a bazat pe următoarele criterii:

— un nivel de dezvoltare economică similar cu al RPC. În acest scop, Comisia a avut în vedere țări cu un venit național brut similar cu cel al RPC, potrivit datelor din baza de date a Băncii Mondiale ([64]);

— fabricarea produsului care face obiectul anchetei în țara respectivă ([65]);

— disponibilitatea datelor publice relevante în țara respectivă;

— în cazul în care există mai multe țări reprezentative posibile, s-a acordat preferință, după caz, țării cu un nivel adecvat de protecție socială și a mediului.

(176) Astfel cum este explicat la considerentele 46-50, Comisia a publicat trei note pentru dosarul ([66]) privind sursele utilizate pentru determinarea valorii normale.

3.1.2.2. Un nivel de dezvoltare economică similar cu al RPC

(177) În nota din 2 octombrie 2019, Comisia a explicat că produsul care face obiectul anchetei pare că este produs numai în Japonia, Singapore, Taiwan și SUA, însă niciuna dintre aceste țări nu are un nivel de dezvoltare economică similar celui din RPC, în conformitate cu criteriile menționate la considerentul 175.

(178) Întrucât toate țările în care se fabrică PVA au un nivel de dezvoltare economică diferit față de cel din RPC, Comisia a luat în considerare fabricarea unui produs din aceeași categorie generală și/sau din același sector cu produsul care face obiectul anchetei. Prin urmare, Comisia a indicat că ar utiliza producția de PVB, un produs similar cu PVA, pentru a stabili o țară reprezentativă adecvată pentru aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

(179) Prin urmare, în nota din 2 octombrie 2019, Comisia a identificat următoarele patru țări în care se fabrica PVB: Brazilia, Malaysia, Mexic și Thailanda. Aceste țări au fost considerate de Banca Mondială ca fiind țări cu un nivel de dezvoltare economică similar celui din RPC, adică toate sunt clasificate drept țări cu „venituri medii superioare" pe baza venitului național brut (denumit în continuare „VNB").

(180) Trei producători-exportatori din RPC incluși în eșantion au transmis observații după nota din 2 octombrie 2019. Aceștia au fost de acord cu evaluarea potrivit căreia toate cele patru țări identificate de Comisie par a avea un nivel similar de dezvoltare economică. Cu toate acestea, în opinia lor, Malaysia pare să fie în partea superioară a intervalului de nivele de dezvoltare economică și, prin urmare, ar putea fi mai puțin reprezentativă decât celelalte trei țări. De asemenea, ei au subliniat că, potrivit informațiilor pe care le dețin, PVB nu se fabrica în Brazilia, dat fiind că societatea selectată din țara respectivă a încetat producția de PVB. În plus, în ceea ce privește nivelul adecvat de protecție socială, a forței de muncă și a mediului, acești exportatori și-au exprimat rezervele cu privire la Brazilia. În opinia lor, dintre țările avute în vedere, Mexicul are cel mai înalt nivel de conformitate cu standardele de muncă ale OIM. Prin urmare, ei au considerat că Mexicul ar putea constitui țara reprezentativă cea mai adecvată pentru determinarea valorii normale, dintre cele identificate în nota din 2 octombrie 2019.

(181) Regulamentul de bază nu conține nicio cerință suplimentară privind alegerea țării având nivelul de dezvoltare economică cel mai apropiat de țara exportatoare. Prin urmare, faptul că o țară poate avea un VNB mai apropiat decât o altă țară nu este un factor decisiv în selectarea țării reprezentative adecvate. După cum s-a menționat mai sus, criteriul relevant în ceea ce privește dezvoltarea economică este reprezentat de clasificarea de către Banca Mondială în nivelul de venituri medii superioare în perioada relevantă. Această bază de date permite Comisiei să dispună de un număr suficient de posibile țări adecvate, cu un nivel similar de dezvoltare, pentru a alege cea mai potrivită sursă de costuri și prețuri nedistorsionate. Întrucât toate cele patru țări sunt incluse în aceeași categorie a bazei de date a Băncii Mondiale, se consideră că toate îndeplinesc criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

([64]) Date deschise ale Băncii Mondiale – Venit mediu superior, disponibile la adresa https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (ultima consultare la 15 iulie 2019).

([65]) În cazul în care produsul care face obiectul anchetei nu este fabricat în nicio țară cu un nivel similar de dezvoltare, se poate lua în considerare fabricarea unui produs din aceeași categorie generală și/sau sector cu produsul care face obiectul examinării.

([66]) Nota din 2 octombrie 2019, nota din 20 decembrie 2019 și nota din 30 martie 2020.

(182) Comisia a luat act de faptul că nu pare să existe producție de PVB în Brazilia. O analiză mai detaliată a disponibilității și a calității datelor financiare pentru diversele societăți din Brazilia este efectuată la punctul 3.1.2.3 de mai jos.

(183) În ceea ce privește pretenția referitoare la nivelul de protecție socială, a forței de muncă și a mediului în baza articolului 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază, s-a dovedit că nu era necesar să se ia în considerare diferitele niveluri de protecție din aceste patru țări, astfel cum este explicat la considerentul 221 de mai jos. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(184) Astfel cum este explicat suplimentar la considerentele 188 și 208, pe baza observațiilor cu privire la nota din 2 octombrie 2019, Turcia a fost adăugată pe lista posibilelor țări reprezentative adecvate. Turcia este considerată de Banca Mondială drept o țară cu un nivel de dezvoltare economică similar celui din RPC.

3.1.2.3. Fabricarea produsului care face obiectul anchetei în țara reprezentativă și disponibilitatea datelor publice relevante în țara reprezentativă

(a) Alegerea produsului similar PVA

(185) Astfel cum este explicat la considerentele 177 și 178 de mai sus, Comisia a informat, în nota din 2 octombrie 2019, că intenționează să considere PVB ca produs similar PVA, în scopul de a identifica o țară reprezentativă adecvată în sensul aplicării articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile cu privire la alegerea PVB ca produs similar PVA.

(186) În observațiile sale cu privire la nota din 2 octombrie 2019, reclamantul a argumentat că ar trebui să se facă o distincție între peliculele din PVB și rășinile din PVB și a considerat că peliculele din PVB nu pot fi utilizate ca produs similar adecvat din următoarele motive:

— Peliculele și rășinile din PVB sunt diferite una față de cealaltă în ceea ce privește posibilele aplicații și caracteristicile fizice. Peliculele din PVB – în comparație cu rășinile – au un număr limitat de aplicații foarte specifice.

— Având în vedere natura fragilă a produsului, fabricile de pelicule din PVB sunt amplasate, de obicei, în imediata apropiere a utilizatorilor finali, pentru a reduce la minimum costurile de vânzare și riscurile legate de transport. Pe de altă parte, rășinile din PVB au un portofoliu mult mai larg de aplicații și pot fi comercializate și transportate la nivel global, în diverse și numeroase scopuri.

— Dat fiind că peliculele din PVB se comercializează în mod diferit față de rășinile din PVA și PVB, structurile de cost ale producătorilor de pelicule din PVB sunt, de asemenea, diferite.

(187) Reclamantul a argumentat că acetatul de polivinil („PVAc”) ar trebui, în schimb, să fie considerat un produs similar adecvat, pe baza similarităților existente în procesul de producție a PVA și PVAc. În special, reclamantul a pretins că, la fel cu PVA, și PVAc a fost produs prin polimerizarea VAM. De asemenea, reclamantul a considerat că PVAc ca produs final era similar PVA în ceea ce privește gama largă de utilizări și potențialii utilizatori finali și clienți.

(188) În plus, reclamantul a identificat un producător de PVAc din Turcia, care este o țară având același nivel de dezvoltare economică ca și RPC. Societatea identificată de reclamant era Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş. Prin urmare, reclamantul a sugerat utilizarea Turciei ca țară reprezentativă în scopul calculării valorii normale.

(189) Pretenția reclamantului potrivit căreia peliculele din PVB nu ar fi potrivite ca produs similar adecvat nu a fost susținută prin nicio dovadă. Dimpotrivă, vizibilitatea producătorilor de pelicule din PVB pe platformele de informare disponibile public sugerează faptul că peliculele din PVB nu sunt limitate din punct de vedere al aplicațiilor sale sau al numărului de potențiali utilizatori.

(190) Comisia a efectuat propria cercetare, în consultare cu Agenția Europeană pentru Produse Chimice (denumită în continuare „ECHA”). În baza acestui fapt, Comisia a constatat că, având în vedere procesul de fabricație, materiile prime utilizate și costul de producție, atât PVB, cât și PVAc ar putea fi utilizate ca produse similare adecvate pentru PVA. Factorii de producție necesari pentru a produce atât PVB, cât și PVAc, sunt în mare măsură identici cu cei pentru PVA și, în ceea ce privește costul de producție, PVA se situează între PVB și PVAc.

(191) Astfel, pretenția reclamantului potrivit căreia PVAc, în loc de PVB, ar trebui să fie utilizat ca produs similar adecvat pentru PVA, a fost respinsă. Cu toate acestea, pe baza motivelor explicate mai sus, Comisia a acceptat argumentul conform căruia PVAc, împreună cu PVB, ar putea fi considerat un potențial produs similar adecvat.

(192) În observațiile sale cu privire la nota din 2 octombrie 2019, Solutia, care era considerată, de asemenea, un utilizator ([67]) care importa produsul care face obiectul anchetei, a pus sub semnul întrebării faptul că Comisia a considerat rășinile din PVB sau peliculele din PVB ca fiind produsul similar cu PVA.

(193) Astfel cum este explicat la considerentul 189 de mai sus, nu s-a făcut nicio distincție între rășinile de PVB și peliculele de PVB în ceea ce privește adecvarea lor ca produs similar. De asemenea, Solutia a informat Comisia că una dintre societățile sale afiliate din Mexic, și anume Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V producea pelicule din PVB, iar cealaltă societate afiliată din Malaysia, Flexsys Chemical (M) SDN BHD, produce rășini din PVB. Situația acestor două societăți a fost abordată la considerentele 199 și 200 de mai jos.

(b) Fabricarea produsului similar produsului care face obiectul anchetei în țara reprezentativă și disponibilitatea datelor publice relevante în țara reprezentativă

(194) În nota din 2 octombrie 2019, Comisia a indicat că, în cazul țărilor identificate ca țări unde se produce PVB, și anume Brazilia, Malaysia, Mexic și Thailanda, era necesară verificarea suplimentară a disponibilității datelor publice, în particular în ceea ce privește datele financiare publice ale unui producător de produs similar.

(195) Pe lângă societățile identificate în nota din 2 octombrie 2019, pe baza concluziei menționate la litera (a) de mai sus, Comisia a efectuat cercetări suplimentare vizând societăți producătoare de PVAc în țările luate în considerare. Comisia a identificat încă o societate în Turcia și una în Mexic, astfel cum s-a comunicat părților în nota din 20 decembrie 2019.

(196) Potrivit celor menționate anterior la litera (a), Comisia a analizat și informațiile transmise de reclamant cu privire la o altă societate din Turcia, precum și informațiile transmise de un importator cu privire la alte două societăți din Mexic și Malaysia.

(197) În ceea ce privește Brazilia, un importator și utilizator al produsului care face obiectul anchetei a informat Comisia că una dintre societățile identificate în nota din 2 octombrie 2019 ca producător de PVB din Brazilia, și anume Solutia Brasil Ltda. (întreprinderea Eastman Chemical) a încetat să producă pelicule din PVB și, prin urmare, nu este un candidat potrivit pentru stabilirea cheltuielilor generale de producție, a costurilor VAG și a profiturilor. Aceasta a concordat cu observațiile formulate de exportatori, astfel cum este discutat la punctul 3.1.2.2 de mai sus.

(198) În lipsa altor informații la dosar disponibile Comisiei cu privire la prezența altor societăți care produc PVB și/sau PVAc din Brazilia, pentru care există date financiare disponibile public, Comisia a concluzionat că Brazilia nu mai poate fi considerată o țară reprezentativă adecvată.

(199) În ceea ce privește Malaysia, a fost verificată disponibilitatea datelor referitoare atât la societatea identificată în nota din 2 octombrie 2019 – și anume Samchem Nusajaya Sdn Bhd – cât și a celei referitoare la societatea sugerată de Solutia – și anume Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd, care produce, de asemenea, PVB. Datele financiare disponibile public referitoare atât la Samchem Nusajaya Sdn Bhd., cât și la Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd, datează din 2017 și, în consecință, nu ar putea fi considerate adecvate pentru perioada de anchetă, în condițiile în care date mai recente au fost disponibile pentru alți producători. Prin urmare, Comisia a concluzionat că Malaysia nu era potrivită pentru a fi considerată țară reprezentativă adecvată pentru prezenta anchetă. Această concluzie a fost întărită suplimentar de analiza importurilor în Malaysia, discutată la considerentul 203.

(200) În ceea ce privește Mexicul, Comisia a analizat, de asemenea, disponibilitatea datelor financiare pentru societatea producătoare de PVB sugerată de Solutia, și anume Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., precum și pentru societatea pe care Comisia a identificat-o pe baza propriilor cercetări, și anume Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.

(201) În ceea ce privește situațiile financiare pentru 2018 ale societății Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., partea interesată a transmis situații financiare complete ca fiind certificate de către auditori doar într-o versiune „sensibilă”. Partea respectivă a mai afirmat că acest set cuprinzător de situații financiare transmis Comisiei nu este disponibil public. Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu putea utiliza datele acestei societăți în cadrul procedurii.

([67]) Solutia produce PVA în Uniune și, în plus, achiziționează PVA de la producători din Uniune, chinezi și din alte țări terțe.

(202) În ceea ce privește societatea Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V., cele mai recente date financiare disponibile public erau relevante doar pentru primele șase luni ale anului 2018, neputând fi astfel luate în considerare. În consecință, Comisia a concluzionat că Mexicul nu putea fi considerat ca țară reprezentativă adecvată pentru prezenta anchetă.

(203) În ceea ce privește Thailanda, datele disponibile referitoare la Sekisui S-Lec Co Ltd erau din 2018 și, având în vedere existența unei suprapuneri parțiale cu perioada de anchetă, ar fi putut fi considerate adecvate în principiu. Această societate a înregistrat profit în 2018. Cu toate acestea, în nota din 20 decembrie 2019, Comisia a analizat și importurile principalilor factori de producție în Turcia, Mexic, Thailanda și Malaysia. Analiza datelor privind importurile a relevat faptul că importurile principalilor factori de producție în Thailanda și Malaysia au fost afectate de importurile din RPC și, prin urmare, nici Thailanda, nici Malaysia, nu puteau fi considerate drept țară reprezentativă adecvată. Aceeași analiză a relevat și faptul că Turcia și Mexicul ar fi putut fi utilizate ca țară reprezentativă adecvată, întrucât importurile lor de factori principali de producție nu au fost afectate în mod semnificativ de importurile din RPC sau din oricare dintre țările enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului ([68]).

(204) În urma informațiilor transmise de reclamant cu privire la societatea turcă Organik Kimya San. Ve Tic. A.S., Comisia a analizat și situația referitoare la Turcia prin verificarea disponibilității datelor pentru această societate, care nu a fost inclusă în nota din 2 octombrie 2019. Această societate este un producător de PVAc, care a fost considerat un produs similar adecvat pentru PVA, astfel cum este explicat la litera (a) de mai sus. Cele mai recente date financiare disponibile pentru această societate erau din 2018. Societatea a înregistrat profit. Cu toate acestea, s-a constatat că datele disponibile public cu privire la această societate din baza de date Orbis nu conținea datele corespunzătoare pentru costul bunurilor vândute și costurile VAG. Prin urmare, Comisia a concluzionat că datele referitoare la această societate nu puteau fi utilizate pentru anchetă, cu excepția cazului în care aceste date ar fi devenit disponibile.

(205) Comisia a făcut cercetări și în raport cu alți potențiali producători de PVB și/sau PVAc din Turcia. S-a constatat că o altă societate din Turcia, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., produce adezivi din PVAc. Cele mai recente date financiare disponibile pentru această societate erau din 2018, societatea înregistrând profit la nivelul profitului din exploatare. Cu toate acestea, cheltuielile financiare aferente anului 2018 au fost extrem de mari și, prin urmare, societatea a înregistrat pierderi în anul respectiv. Comisia a comparat datele financiare referitoare la această societate cu exercițiile anterioare în care nu s-a înregistrat o astfel de situație excepțională, concluzionând că respectivele cheltuieli financiare pentru 2018 trebuie într-adevăr considerate extraordinare și ajustate în mod corespunzător. Prin urmare, Comisia a concluzionat că, după ajustarea corespunzătoare a cheltuielilor financiare excepționale, datele referitoare la societatea Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. pot fi considerate adecvate pentru prezenta anchetă. Această concluzie a fost comunicată părților interesate în nota din 30 martie 2020. Comisia a primit observații din partea a trei comercianți de produs care face obiectul anchetei. Aceste observații sunt abordate la considerentele 219 și 220 de mai jos.

(206) În lumina considerațiilor de mai sus, Comisia a informat părțile interesate în nota din 20 decembrie 2019 că intenționează să utilizeze Turcia ca țară reprezentativă adecvată și societatea turcă Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază, ca sursă de prețuri sau referințe nedistorsionate în vederea calculării valorii normale.

(207) Părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile privind adecvarea Turciei ca țară reprezentativă și a societății Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S, precum și – în cazul în care datele sale financiare ar deveni disponibile – a societății Organik Kimya San. Ve Tic. A.S., în calitate de producători din țara reprezentativă.

(208) Ca urmare a notei din 20 decembrie 2019, un producător-exportator inclus în eșantion a argumentat că, spre deosebire de Mexic, Turcia nu a fost menționată în nota din 2 octombrie 2019 privind sursele care stau la baza stabilirii valorii normale.

(209) Selecția inițială a potențialelor țări reprezentative și a societăților adecvate pentru care există date disponibile public nu împiedică Comisia să completeze sau să perfecționeze selecția și cercetările sale într-o etapă ulterioară, inclusiv prin formularea de noi sugestii în ceea ce privește țara reprezentativă potențială și produsul similar potențial. Într-adevăr, principalul scop al notelor privind factorii de producție este de a invita părțile interesate să transmită observațiile lor cu privire la cercetarea preliminară efectuată de serviciile Comisiei și, în cazul în care este necesar,

([68]) Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO L 123, 19.5.2015, p. 33).

să primească alternative care să facă obiectul analizării ulterioare de către serviciile Comisiei. Notele conțin chiar și o anexă specifică pentru a îndruma părțile în ceea ce privește transmiterea informațiilor cu privire la posibile alte țări reprezentative și/sau societăți în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. În urma comentariilor reclamantului cu privire la Turcia și a altui potențial produs similar – PVAc – Comisia a efectuat cercetări suplimentare în colaborare cu ECHA, astfel cum se menționează la considerentele 204 – 206 mai sus. Această cercetare a demonstrat că atât PVAc, cât și PVB, ar putea fi, în mod egal, considerate produse similare cu PVA. Cercetările suplimentare au confirmat, de asemenea, că PVAc era produs în Turcia. Având în vedere aceste elemente, Comisia a adăugat Turcia pe lista potențialelor țări reprezentative și a desemnat PVAc ca produs similar. Prin urmare, pretenția potrivit căreia Turcia nu poate fi considerată țară reprezentativă întrucât nu a fost menționată în nota din 2 octombrie 2019 este respinsă.

(210) Același producător-exportator a pretins că Mexicul ar constitui o țară reprezentativă mai adecvată datorită, printre altele, disponibilității datelor referitoare la cărbune și gaze naturale. În plus, acest producător-exportator a mai pretins că, pentru o serie de factori majori de producție, au existat exporturi chineze substanțiale în Turcia, în vreme ce datele privind importurile mexicane indică achiziții substanțiale din SUA. De asemenea, producătorul-exportator a argumentat că volumul importurilor altor factori de producție în Turcia a fost limitat în comparație cu volumul importurilor în Mexic. Pe baza acestor considerații, producătorul-exportator în cauză și-a exprimat opinia potrivit căreia datele referitoare la Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. ar trebui utilizate chiar dacă erau disponibile doar pentru primele șase luni ale anului 2018.

(211) Situația importurilor din China a factorilor principali de producție în Turcia, în comparație cu importurile respective în Mexic, a fost analizată suplimentar în nota din 30 martie 2020. Această analiză, în concordanță cu analiza din nota din 20 decembrie 2019, menționată la considerentul 203, a confirmat că nivelul importurilor chineze în Turcia a factorilor principali de producție utilizați de către producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion neafectați de importurile din RPC era reprezentativ. Astfel, importurile din RPC în Turcia nu erau de natură a considera Turcia inadecvată ca țară reprezentativă în temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(212) De asemenea, Comisia a clarificat în nota din 30 martie 2020 că nicio dată financiară actualizată nu a devenit disponibilă pentru niciuna dintre societățile mexicane menționate în nota din 20 decembrie 2019. În cazul societății Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.Vc., cele mai recente date financiare disponibile public au vizat doar primele șase luni ale anului 2018. S-a reamintit că aceste date nu se suprapun cu perioada de anchetă și că se referă numai la o perioadă de 6 luni. Orice perioadă de 6 luni nu poate fi considerată reprezentativă pentru un an întreg, printre altele, din cauza posibilelor fluctuații sezoniere ale elementelor din contul de profit și pierdere. În plus, un exercițiu financiar complet are o dată de începere și o dată de închidere, în cursul căruia se efectuează audituri, se înregistrează angajamente corespunzătoare și se efectuează corecțiile necesare. Este neclar faptul că toate acestea ar fi realizate într-o perioadă de 6 luni. Mai mult decât atât, chiar dacă o societate ar înregistra profit pe o perioadă de 6 luni, aceasta nu înseamnă că ea va înregistra profit pe întregul an. Într-adevăr, societatea sugerată de producătorul-exportator nu a înregistrat profit în 2017, cel mai recent exercițiu financiar complet disponibil. Având în vedere toate aceste motive, Comisia nu a fost de acord cu observația formulată de respectivul producător-exportator, prin care susține că utilizarea acestor date ce vizează 6 luni ar genera o valoare normală mai precisă decât utilizarea datelor pentru Turcia. În ceea ce privește cealaltă potențială societate din Mexic menționată în nota din 20 decembrie 2019, și anume Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., situațiile financiare ale acestei societăți nu erau disponibile public. Prin urmare, Comisia și-a menținut că datele disponibile referitoare la cele două societăți mexicane nu pot fi considerate adecvate. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(213) În ceea ce privește societatea turcă Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., Comisia a explicat, în nota din 20 decembrie 2019, că datele pot fi considerate adecvate pentru prezenta anchetă în scopul stabilirii valorii nedistorsionate a costurilor VAG și a profitului. Astfel cum este explicat la considerentul 205, s-a observat, de asemenea, că cheltuielile financiare din 2018, care au condus la pierderi în anul respectiv, ar trebui considerate extraordinare.

(214) În conformitate cu observația Comisiei, același producător-exportator a mai constatat că societatea Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S a început să înregistreze pierderi din cauza unor elemente financiare. Partea respectivă a pretins în plus că informațiile financiare disponibile pentru această societate nu au permis o defalcare între cheltuielile generale de producție și costurile VAG.

(215) În ceea ce privește cheltuielile generale de producție și costurile VAG, trebuie remarcat faptul că sursa celor dintâi nu se bazează, în mod normal, pe societatea din țara reprezentativă. În plus, contrar celor pretinse de partea interesată, costurile VAG înregistrate de societatea Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. au fost, de fapt, divulgate în informațiile financiare disponibile public conținute în baza de date Orbis. De asemenea, trebuie remarcat faptul că datele disponibile public referitoare la această societate sunt, în general, la același nivel de detaliu cu al oricăror alte date financiare disponibile public și utilizate în mod uzual de Comisie în contextul acestor anchete. Prin urmare, nivelul de detaliu disponibil în prezent pentru această societate conține toate informațiile necesare și nu constituie un motiv pentru a considera societatea inadecvată pentru această anchetă. În ceea ce privește elementele financiare, Comisia observă că nivelul anormal al acestor elemente din declarația de profit și pierdere din 2018 ar trebui considerat extraordinar, după cum este explicat la considerentul 205 de mai sus. Având în vedere cele de mai sus, Comisia a continuat să susțină că datele referitoare la Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. pot fi considerate adecvate după efectuarea unor ajustări corespunzătoare pentru elementele financiare extraordinare, astfel cum este explicat la considerentul 307. Prin urmare, pretențiile respective au fost respinse.

(216) În urma notei din 20 decembrie 2019, trei comercianți ai produsului care face obiectul anchetei au pretins că societatea Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. nu este adecvată, deoarece societatea nu este specializată în producția de PVAc și că acest produs reprezintă doar o mică parte din portofoliul ei total de produse. Aceste părți au pretins că respectivele cheltuieli generale de producție, costuri VAG și profituri ale societății în cauză nu sunt aferente doar producției de PVAc și că „factorii de producție, costurile cu energia electrică, precum și cheltuielile generale de producție, costurile VAG și profiturile aferente PVAc sunt puternic afectate de activitatea generală de producție și vânzare”, precum și că costul de producție variază pentru fiecare categorie de produse. Aceste părți au pretins că costul vânzărilor altor produse decât cele pe bază de PVAc și cel corespunzător asistenței postvânzare sunt net superioare costurilor aferente produselor pe bază de PVAc. În plus, aceste părți au pretins că, în lipsa unei contabilități analitice în ceea ce privește costul de producție și profitul aferente PVAc, societatea Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. nu poate fi considerată o sursă fiabilă de date.

(217) Pretenția potrivit căreia costul aferent vânzărilor altor produse decât cele pe bază de PVAc și costul corespunzător asistenței postvânzare sunt net superioare costurilor aferente produselor pe bază de PVAc nu a fost susținută prin nicio dovadă. Mai mult decât atât, faptul că societățile considerate adecvate în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază fabrică mai multe produse nu are caracter excepțional. În egală măsură, se întâmplă frecvent ca nivelul de detaliu al datelor financiare disponibile public referitoare la societățile adecvate din țara reprezentativă să nu permită, în mod uzual, efectuarea unei analize mai detaliate a costurilor VAG și a profitului la nivelul produselor individuale. De asemenea, se reamintește faptul că, în ceea ce privește costul de producție, factorii de producție și energia electrică, alegerea oricărei societăți individuale nu are nicio relevanță pentru rezultat, dat fiind că aceste date sunt extrase din alte surse, și anume date statistice privind importurile sau date interne ale țării reprezentative, precum și date provenind de la producători-exportatori. Prin urmare, pretențiile respective au fost respinse.

(218) Ca urmare a notei din 20 decembrie 2019, reclamantul a argumentat că datele financiare ale societății Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. au fost afectate în 2018 de evenimente cu caracter extraordinar, și anume fluctuația cursului de schimb pe fondul evoluției situației politice din Turcia și extinderea capacității societății. Astfel, reclamantul a sugerat că datele financiare din 2018 referitoare la această societate ar putea fi utilizate, „excepție făcând însă profitul înainte de impozitare”. Cu toate acestea, reclamantul nu a argumentat suplimentar aceste posibile motive privind cheltuielile financiare anormale din 2018, nici nu a contestat abordarea sugerată de Comisie, adică ajustarea adecvată în funcție de sumele extraordinare corespunzătoare cheltuielilor financiare din 2018. Prin urmare, în nota din 30 martie 2020, Comisia a adus la cunoștință faptul că intenționează să mențină abordarea sugerată în nota din 20 decembrie 2019, și anume utilizarea datelor societății Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., ajustate în raport cu cheltuielile financiare extraordinare.

(219) Ca urmare a notei din 30 martie 2020, Comisia a primit observații repetate din partea a trei comercianți de produs care face obiectul anchetei. Aceste părți și-au reiterat pretenția potrivit căreia Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. este o societate neadecvată, întrucât costul aferent vânzărilor altor produse decât cele pe bază de PVAc și costul corespunzător asistenței postvânzare sunt net superioare costurilor aferente produselor pe bază de PVAc. Aceste părți au făcut trimitere la site-ul de internet al societății Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., susținând că portofoliul ei de produse relevă faptul că activitatea sa principală constă în linii de alte produse decât cele pe bază de PVAc și că produsele pe bază de PVAc reprezintă o activitate economică minoră. În plus, aceste părți au pretins că sectoarele având ca obiect alte produse decât cele pe bază de PVAc necesită mai multe resurse pentru cercetare, dezvoltare și asistență tehnică, precum și în ceea ce privește investițiile și organizarea vânzărilor și asistența postvânzare, pretinzând, de asemenea, că profiturile înregistrate în aceste sectoare având ca obiect alte produse decât cele pe bază de PVAc sunt „în general destul de mari”. Cu toate acestea, părțile interesate respective nu au furnizat dovezi suplimentare în sprijinul pretenției lor. Prin urmate, aceste pretenții sunt respinse, astfel cum este explicat deja la considerentul 217 de mai sus.

(220) În urma notei din 30 martie 2020, aceleași părți și-au reiterat pretenția potrivit căreia datele contabile privind societatea Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. nu sunt adecvate, având în vedere că producția de PVAc reprezintă doar o mică parte din totalul portofoliului ei de produse, iar cheltuielile generale de producție, costurile VAG și profiturile acestei societăți nu sunt aferente doar producției de PVAc. Aceste părți au mai sugerat că datele financiare privind societatea Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. sunt inadecvate pentru stabilirea costurilor, a costurilor VAG și a profiturilor, cu excepția cazului în care societatea pune la dispoziția Comisiei date financiare vizând strict linia de produse pe bază de PVAc. Astfel cum este deja explicat la considerentul 217, analiza detaliată a costurilor VAG și a profiturilor la nivelul produselor individuale nu este, în mod uzual, nici posibilă, nici necesară pentru ca o societate să fie considerată adecvată în contextul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

3.1.2.4. Nivelul de protecție socială și a mediului

(221) După ce s-a stabilit că Turcia era singura țară reprezentativă adecvată disponibilă, pe baza tuturor elementelor de mai sus, nu a fost necesară efectuarea unei evaluări a nivelului protecției sociale și a mediului în conformitate cu ultima propoziție a articolului 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază.

3.1.2.5. Concluzie

(222) Având în vedere analiza de mai sus, Turcia a îndeplinit criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază pentru a fi considerată drept țară reprezentativă adecvată.

(223) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, un producător-exportator inclus în eșantion a făcut referire la observațiile sale privind nota din 20 decembrie 2019, unde și-a exprimat dezacordul cu privire la alegerea Turciei ca țara reprezentativă adecvată.

(224) Comisia a remarcat faptul că aceste observații au fost abordate în nota din 30 martie 2020 (precum și în punctul 3.1.2.3 de mai sus) și că producătorul-exportator nu a mai prezentat alte observații ca răspuns la nota respectivă. Întrucât aceste pretenții au primit deja un răspuns, iar producătorul-exportator nu a prezentat niciun argument nou sau nicio dovadă nouă, ele au fost respinse.

(225) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, un utilizator și un producător/utilizator din Uniune nu au fost de acord cu alegerea Turciei ca țară reprezentativă, argumentând că aceasta nu respecta convențiile și standardele în domeniul muncii și nu respecta normele privind clima și mediul. Utilizatorul nu a fost de acord nici cu utilizarea datelor privind societatea Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. întrucât, producția de PVAc reprezenta doar o parte limitată a activității sale. În consecință, potrivit utilizatorului, costurile societății, cheltuielile generale indirecte, costurile VAG și profitul aferente PVAc erau afectate de producția și activitatea de vânzare generale. Utilizatorul a argumentat că, prin utilizarea costurilor VAG și a profitului producătorului turc, Comisia a exagerat valoarea normală. Utilizatorul a solicitat Comisiei să adapteze în consecință valoarea normală construită.

(226) Comisia nu a fost de acord cu aceste pretenții. De la bun început, Comisia a observat că niciunul dintre aceste argumente nu a fost prezentat de către utilizator ca răspuns la Notele din 2 octombrie 2019, 20 decembrie 2019 și 30 martie 2020, unde Comisia a solicitat în mod explicit astfel de observații, în anumite termene. În continuare, Comisia a evidențiat că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, trebuie să se acorde preferință, dacă este cazul, țărilor cu un nivel adecvat de protecție socială și a mediului, în cazul în care există mai multe opțiuni de a alege o țară reprezentativă posibilă. După cum s-a menționat la considerentul 221, după ce s-a stabilit că Turcia era singura țară reprezentativă adecvată disponibilă în acest caz, nu a fost necesar să se efectueze o evaluare a nivelului de protecție socială și a mediului. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(227) În ceea ce privește alegerea societății Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., Comisia a observat în primul rând că a utilizat doar costurile VAG, nu și costurile și cheltuielile generale indirecte. În ceea ce privește costurile VAG și profitul, utilizatorul nu a prezentat nicio dovadă cu privire la motivele pentru care acestea ar fi exagerate prin utilizarea cifrelor producătorului din Turcia. În plus, utilizatorul a observat că Comisia a explicat la considerentul 220 faptul că analiza detaliată a costurilor VAG și a profiturilor la nivelul produselor individuale nu este, în mod uzual, nici posibilă, nici necesară pentru ca o societate să fie considerată adecvată în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. Utilizatorul s-a opus acestui argument pretinzând că nu este necesar să se aducă dovezi detaliate care să susțină faptul că o societate a cărei producție de PVAc este doar un produs secundar are o structură a costurilor și o marjă de profit foarte diferite de cele ale unei societăți care s-a concentrat în principal asupra producției de PVA. Cu privire la acest aspect, Comisia a observat că pretențiile ar trebui, în general, să fie susținute de dovezi valabile, dar totuși detaliate. În plus, costurile VAG și profiturile, raportate de producătorii-exportatori incluși în eșantion, nu erau neconcordante cu ceea ce s-a raportat de către producătorul din țara reprezentativă. Prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

(228) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, un producător/utilizator din Uniune a argumentat că datele din Turcia nu erau disponibile public deoarece trebuiau achiziționate de la, de exemplu, Global Trade Atlas („GTA"). Comisia a observat că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, datele nu trebuie să fie „disponibile public", ci „ușor accesibile". Comisia a observat că expresia „disponibile public" înseamnă disponibilitate pentru publicul larg, în timp ce expresia „ușor accesibile" înseamnă disponibilitate pentru toți, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții, cum ar fi plata unui comision. Important de menționat este că toate informațiile utilizate pentru a construi valoarea normală au fost puse la dispoziție în dosarul deschis. Aceasta înseamnă că, chiar și atunci când informațiile sunt disponibile numai după efectuarea unei plăți, toate părțile interesate au avut acces la ele. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(229) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, doi producători-exportatori incluși în eșantion au argumentat că datele financiare pentru Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. erau ușor accesibile în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază și, prin urmare, Comisia a respins în mod greșit Mexicul ca țară reprezentativă adecvată potențială. Astfel cum s-a menționat la considerentul 201, datele financiare referitoare la Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. au fost transmise Comisiei de Solutia numai în versiunea „sensibilă" deoarece, astfel cum a explicat utilizatorul, datele nu erau disponibile public. Potrivit producătorilor-exportatori incluși în eșantion, există o diferență între „ușor accesibile" în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază și „disponibile public". Producătorii-exportatori incluși în eșantion au argumentat că expresia „disponibile public" înseamnă disponibilitate pentru publicul larg, în timp ce „ușor accesibile" înseamnă disponibilitate pentru toți, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții, cum ar fi plata unui comision. Producătorii-exportatori incluși în eșantion au argumentat în continuare că, întrucât datele referitoare la Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. erau presupuse ca fiind disponibile în baza de date Dun&Bradstreet ([69]) contra unui comision, aceste date erau ușor accesibile în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

(230) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. La început, Comisia a observat că niciunul dintre aceste argumente nu a fost prezentat de către producătorii-exportatori incluși în eșantion ca răspuns la Notele din 20 decembrie 2019 și 30 martie 2020, în pofida faptului că a fost solicitat în mod explicit să fie transmise în anumite termene. În continuare, Comisia a explicat că nu a luat în considerare datele financiare referitoare la Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. ca nefiind ușor accesibile deoarece Solutia a solicitat respectarea confidențialității și a confirmat că aceste date nu erau disponibile public. Comisia a considerat că datele nu sunt ușor accesibile deoarece nu a fost în măsură să le găsească în serviciile la care are acces în acest scop. În plus, nicio altă parte interesată, incluzând producătorii-exportatori incluși în eșantion, nu a transmis aceste date într-o formă neconfidențială, în pofida faptului că li s-a solicitat în mod explicit aceasta în notele din 2 octombrie 2019, 20 decembrie 2019 și 30 martie 2020. În final, Comisia a luat notă de faptul că, chiar și în observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, producătorii-exportatori nu au transmis date ușor accesibile referitoare la Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. Ei au indicat doar o bază de date cu acces plătit care, se presupune, conține datele și pe care, ulterior, au denumit-o „dovadă *prima facie* că datele financiare referitoare la Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. pot fi obținute cu ușurință din alte surse". Comisia nu este în măsură să utilizeze date la care nu are acces sau care nu au fost transmise de niciuna dintre părțile interesate într-o formă neconfidențială. În plus, fără a putea verifica dacă datele despre care se presupune că sunt ușor accesibile conțin cifrele necesare sau dacă aceste cifre corespund celor din datele transmise de Solutia în condiții de încredere, Comisia nu a fost în măsură să le utilizeze pe cele din urmă în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. Simpla dovadă *prima facie* a disponibilității datelor referitoare la Solutia, astfel cum a fost invocată de producătorii-exportatori, este insuficientă în scopul respectiv. În cele din urmă, Comisia a remarcat că toate informațiile utilizate pentru a construi valoarea normală, atunci când nu sunt disponibile pe scară largă, trebuie să fie puse la dispoziția tuturor părților interesate în dosarul neconfidențial. În acest scop, Comisia asigură faptul că, chiar și atunci când utilizează date cu acces plătit, este permis prin contract să partajeze părților interesate informațiile relevante utilizate în ancheta. Prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

(231) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, aceiași producători-exportatori incluși în eșantion au argumentat că Mexicul este țara reprezentativă cea mai adecvată pentru determinarea valorii normale, deoarece: (i) are un nivel de dezvoltare economică similar cu al RPC; (ii) are o producție de PVB consacrată; (iii) datele relevante sunt ușor accesibile prin intermediul situațiilor financiare ale Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.; și (iv) Mexicul are un nivel mai înalt de protecție socială și a mediului decât Turcia.

(232) Comisia nu a fost de acord cu această evaluare. Comisia a observat că primele două argumente se aplică și în cazul Turciei. Astfel cum se explică la considerentul 230, al treilea argument este incorect faptic, ceea ce face ca al patrulea argument să fie irelevant. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

([69]) https://www.dnb.com

(233) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, aceiași producători-exportatori incluși în eșantion au argumentat că, în cazul în care Comisia insistă să utilizeze costurile VAG și profitul producătorului în țara reprezentativă, ea ar trebui cel puțin să ia în considerare utilizarea Mexicului pentru referințele nedistorsionate.

(234) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că, astfel cum este explicat în punctele 3.1.2.2 și 3.1.2.3 de mai sus, contrar celor pretinse, Comisia a luat în considerare utilizarea Mexicului ca țară reprezentativă adecvată și a respins-o pentru că nu a găsit date financiare ușor accesibile referitoare la societatea producătoare de PVAc sau PVB din această țară. De asemenea, Comisia a observat că, nici ca răspuns la notele din 2 octombrie 2019 și 30 martie 2020, nici în observațiile privind comunicarea constatărilor finale, producătorii-exportatori nu au prezentat argumente valabile privind motivele pentru care Turcia nu ar trebui utilizată ca sursă pentru referințe nedistorsionate. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(235) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, aceiași producători-exportatori incluși în eșantion au contestat utilizarea datelor referitoare la producătorul turc, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S ca sursă pentru costurile VAG & A și profit pe baza faptului că cheltuielile sale financiare raportate au fost extraordinar de mari și au necesitat o ajustare, astfel cum este explicat la considerentul 205 de mai sus. Producătorii-exportatori au argumentat că, în cazul în care datele referitoare la costurile VAG și la profit trebuiau ajustate, ele nu pot fi considerate nedistorsionate și, prin urmare, nu pot fi utilizate. Producătorii-exportatori au pus sub semnul întrebării caracterul ușor accesibil al datelor referitoare la producătorul din Turcia, întrucât aceste date trebuiau ajustate pentru a fi utilizate. De asemenea, producătorii-exportatori au pus sub semnul întrebării fiabilitatea informațiilor financiare ușor accesibile referitoare la Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S găsite în baza de date Orbis și au furnizat date financiare alternative pentru această societate, obținute din altă sursă – „EMIS" – care prezintă o declarație diferită privind profitul și pierderile pentru anul 2018 decât cea utilizată pentru calcularea dumpingului. Producătorii-exportatori au argumentat că, din aceste motive, ar fi trebuit ca Turcia să nu fie luată în considerare ca potențială țară reprezentativă, sau atât Turcia, cât și Mexicul, ar fi trebuit să fie luate în considerare, întrucât producătorul din această din urmă țară ar fi avut, în mod prezumtiv, deja date ușor accesibile. În final, producătorii-exportatori incluși în eșantion au reamintit că Comisia a respins cererea lor de defalcare suplimentară a costurilor VAG ale producătorului din țara reprezentativă. În această privință, producătorii-exportatori au menționat că ar fi fost util să se solicite producătorului din țara reprezentativă să completeze un tabel detaliat privind profitul și pierderile, care ar fi putut apoi fi verificat de către Comisie.

(236) Comisia nu a fost de acord cu aceste pretenții. La început, Comisia a remarcat că producătorii-exportatori nu au ridicat niciuna dintre aceste probleme în urma publicării notei din 30 martie 2020, care a menționat și a solicitat în mod explicit trimiterea, într-un anumit termen, de observații privind abordarea și cifrele criticate în prezent. În ceea ce privește faptul că datele referitoare la societatea turcă ar fi distorsionate, astfel cum se explică în nota din 30 martie 2020, precum și la considerentul 205, Comisia a considerat că, într-adevăr, costurile VAG conțin cheltuieli extraordinare, care nu ar trebui să fie luate în considerare pentru calcularea valorii normale. Acesta este motivul pentru care Comisia a ajustat datele prin eliminarea acestor cheltuieli. Contrar celor pretinse de producătorii-exportatori, ajustarea nu afectează ușurința accesibilității datelor. Ea a fost efectuată numai pe baza cifrelor ușor accesibile și a fost explicată în detaliu în nota din 30 martie 2020, precum și la considerentul 205. Prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

(237) În ceea ce privește datele contradictorii referitoare la societatea turcă provenite din alte surse, Comisia a observat mai întâi că aceste date nu au fost furnizate ca răspuns la nota din 30 martie 2020 în termenul stabilit. Producătorii-exportatori nu au precizat cum a fost compilat raportul furnizat de aceștia, și anume, dacă el se bazează pe principii contabile general acceptate și pe conturi statutare sau, de exemplu, pe un model de raportare specific și pe convenții contabile diferite, specifice EMIS. Prin urmare, Comisia consideră că datele financiare obținute dintr-o bază de date consacrată și utilizată pe scară largă – Orbis – rămân o sursă adecvată și fiabilă în scopurile prezentei anchete. În plus, suma dintre costurile VAG și profit obținută din baza de date Orbis (21,6 %) pentru producătorul din țara reprezentativă este doar ușor mai mică decât cea raportată în EMIS (22,4 %). Prin urmare, utilizarea datelor din EMIS ar crește, de fapt (ușor) marja de dumping pentru toți producătorii-exportatori.

(238) În ceea ce privește solicitarea de defalcare suplimentară a costurilor VAG suportate de producător în țara reprezentativă, Comisia a reamintit răspunsul ei potrivit căruia astfel de date detaliate nu erau ușor accesibile. În ceea ce privește chestionarul suplimentar privind profitul și pierderile detaliate care urmează să fie trimis producătorului din țara reprezentativă și verificate de Comisie, regulamentul de bază prevede că Comisia trebuie să utilizeze informații care sunt ușor accesibile și nu prevede cereri care să fie adresate producătorilor din țara reprezentativă. Chiar dacă ar fi fost posibil să se solicite și să se verifice astfel de informații de la producătorii respectivi, datele colectate ar fi informații comerciale confidențiale și, prin urmare, nu ar fi ușor accesibile părților interesate. Astfel, aceste date nu au fost considerate ca fiind ușor accesibile în sensul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

(239) Prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

3.1.3. *Surse utilizate pentru stabilirea costurilor nedistorsionate*

(240) În nota din 2 octombrie 2019, Comisia a enumerat factorii de producție, cum ar fi materialele, energia și forța de muncă, utilizați de către producătorii-exportatori pentru fabricarea produsului care face obiectul anchetei și a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile și să propună informații disponibile public referitoare la valori nedistorsionate pentru fiecare dintre factorii de producție menționați în nota respectivă.

(241) Ulterior, în nota din 20 decembrie 2019, Comisia a afirmat că, pentru a construi valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, va utiliza GTA pentru a stabili costul nedistorsionat al majorității factorilor de producție, în special al materiilor prime. În plus, Comisia a afirmat că va apela la datele Institutului de Statistică al Turciei pentru a stabili costurile nedistorsionate ale forței de muncă ([70]) și ale energiei ([71]). În plus, Comisia a informat, de asemenea, că, în ceea ce privește costul apei pentru uz industrial, va utiliza prețurile publicate de Oficiul pentru investiții al Președinției Republicii Turcia ([72]), pe baza surselor de la Administrația apelor și a canalizării din Istanbul, de la Administrația apei și canalizării din Eskișehir și de la Administrației apei și canalizării din Antalya.

(242) În nota din 20 decembrie 2019, Comisia a mai informat părțile interesate că, din cauza numărului mare de factori de producție ai producătorilor-exportatori incluși în eșantion care au furnizat informații complete, precum și din cauza ponderii neglijabile a unora dintre materiile prime în costul total de producție, aceste elemente neglijabile au fost grupate în categoria „consumabile”. În plus, Comisia a informat că va calcula procentul consumabilelor în costul total al materiilor prime și va aplica acest procent la costul recalculat al materiilor prime atunci când utilizează referințele nedistorsionate stabilite în țara reprezentativă adecvată.

(243) În urma notei din 20 decembrie 2019, Comisia a primit observații privind factorii de producție din partea unui producător-exportator inclus în eșantion, a reclamantului și a trei comercianți de produs care face obiectul anchetei.

(244) Producătorul-exportator inclus în eșantion a pretins că, în conformitate cu GTA, nu există importuri de cărbune ([73]) și de gaze naturale în Turcia. Partea a exprimat rezerve în ceea ce privește utilizarea prețurilor din Turcia în aceste circumstanțe, dat fiind că lipsa importurilor acestor doi factori de producție „*ar putea indica*” existența anumitor bariere în calea importurilor pe piața turcă, „*existând astfel posibilitatea determinării unor prețuri exagerate/distorsionate pe piața internă din Turcia*”.

(245) Într-adevăr, nu există raportate importuri de cărbune încadrate la codul SA 2701 19 și de gaze naturale în Turcia. Cu toate acestea, pretențiile exprimate de producătorul-exportator în ceea ce privește barierele comerciale și distorsiunile de preț nu au fost bazate pe nicio dovadă. De asemenea, Comisia a analizat existența restricțiilor la export și, potrivit informațiilor de care dispune Comisia, nu există astfel de bariere sau distorsiuni de preț pe piața turcă. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(246) Cu toate acestea, după primirea observațiilor cu privire la nota din 20 decembrie 2019, Comisia a analizat în detaliu tipurile de cărbune utilizate de producătorii-exportatori din China și a solicitat, de asemenea, rapoarte de inspecție vizând aceste tipuri de cărbune. Examinarea acestor rapoarte de inspecție relevă că produsul cărbune, propus inițial pentru a fi clasificat de unii dintre producătorii-exportatori la poziția SA 2701 19 ar putea fi clasificat la poziția SA 2701 12. GTA conține date privind importurile în Turcia relevante pentru acest cod SA, și anume 37 113 666 tone în cursul perioadei de anchetă – niciunul dintre ele provenind din RPC. Prin urmare, în nota din 30 martie 2020, Comisia a informat părțile interesate că intenționează să utilizeze datele relevante pentru SA 2701 12, astfel cum au fost publicate de GTA, ca referință pentru toate tipurile de cărbune. După nota din 30 martie 2020, nicio parte interesată nu a mai trimis observații suplimentare în ceea ce privește utilizarea datelor relevante pentru SA 2701 12, astfel cum sunt publicate de GTA, ca referință pentru toate tipurile de cărbune.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => *Press releases* (Comunicate de presă) => selectați *Labour Cost Statistics* (Statistici privind costul forței de muncă).

([71]) http://www.turkstat.gov.tr => *Press releases* (Comunicate de presă) => selectați *Electricity and Natural Gas prices* (Prețurile energiei electrice și gazelor naturale).

([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx

([73]) Cărbunele în cauză este, potrivit producătorului-exportator din RPC, clasificat la poziția SA 270 119.

(247) În nota din 30 martie 2020, Comisia a pretins că, în lipsa oricărei dovezi furnizate în sprijinul presupuselor bariere comerciale sau distorsiuni de preț în ceea ce privește gazele naturale din Turcia, prețul gazelor pentru utilizatorii industriali din Turcia, astfel cum este publicat de Institutul de Statistică al Turciei, reprezintă o referință adecvată pentru prezenta anchetă. În urma notei din 30 martie 2020, nicio parte interesată nu a mai prezentat observații cu privire la acest punct sau la abordarea propusă.

(248) În nota din 20 decembrie 2019, Comisia și-a exprimat intenția de a utiliza statisticile publicate de Institutul de Statistică al Turciei ca valoare de referință pentru costurile cu forța de muncă în sectorul de producție pentru 2016, pentru activitatea economică C.23 (Fabricarea altor produse din minerale nemetalice) în conformitate cu clasificarea NACE Rev.2. În răspunsul său la această notă, reclamantul a propus că activitatea economică încadrată la categoria C.20 (Fabricarea substanțelor și a produselor chimice) ar fi mai adecvată pentru a reflecta costurile cu forța de muncă în sectorul PVA (produs chimic) în comparație cu prelucrarea produselor din minerale nemetalice.

(249) Comisia a analizat această pretenție și a cercetat ce categorie economică este mai potrivită pentru activități economice mai ample, având în vedere atât nivelul ridicat de integrare pe verticală a producătorilor chinezi, cât și caracterul variat al forței de muncă implicate. S-a constatat că activitatea economică încadrată la categoria C.20 (Fabricarea substanțelor și a produselor chimice) ar fi mai potrivită. Prin urmare, Comisia a utilizat activitatea economică încadrată la categoria C.20 ca referință pentru costul cu forța de muncă.

(250) În urma notei din 20 decembrie 2019, trei comercianți de produs care face obiectul anchetei au afirmat că nu înțeleg motivele pentru care Comisia a dezvăluit „o listă atât de lungă" de materii prime printre factorii de producție și au pretins că unii dintre factorii de producție enumerați nu sunt utilizați în producția de PVA.

(251) Această pretenție pare să decurgă dintr-o neînțelegere cu privire la originea datelor privind factorii de producție menționați în notele din 2 octombrie și 20 decembrie 2019. Astfel cum se explică în nota din 2 octombrie 2019, principala sursă a factorilor de producție a fost reprezentată de informațiile transmise de părțile interesate, în special de producătorii-exportatori cooperanți. Se reamintește, de asemenea, că producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion au niveluri diferite de integrare și utilizează procese de producție diferite, ceea ce explică lista relativ lungă de factori de producție pentru care se impune identificarea costurilor nedistorsionate corespunzătoare în țara reprezentativă. Așadar, această pretenție a fost contrazisă de datele prezentate de producătorii-exportatori chinezi și verificate de Comisie și, prin urmare, este respinsă.

(252) De asemenea, aceleași părți interesate au solicitat Comisiei să pună la dispoziția tuturor părților interesate procesul specific de producție pe care intenționează să îl adopte în scopul de a evalua valoarea normală pentru PVA. În primul rând, se reamintește faptul că, în ceea ce privește calculul valorii normale construite, acesta nu se bazează pe niciun proces specific de producție ca atare, ci mai degrabă pe valoarea factorilor de producție și pe consumul efectiv al acestora de către fiecare producător-exportator pe baza propriului lor proces de producție. Se mai reamintește faptul că producătorii-exportatori chinezi au explicat, în contextul răspunsurilor la chestionarul anti-dumping, propriul lor proces de producție și au evidențiat factorii lor de producție. Versiunile neconfidențiale ale acestor răspunsuri au fost deja puse la dispoziție în vederea examinării de către toate părțile interesate încă din septembrie 2019. Prin urmare, această cerere a fost irelevantă.

(253) În urma notei din 20 decembrie 2019, aceleași părți interesate (trei comercianți de produs care face obiectul anchetei) au formulat pretenții și în ceea ce privește factorii de producție, calculul valorii normale și comparația. Aceste pretenții sunt abordate la considerentele 264, 342 – 346 și 359 de mai jos. În urma notei din 30 martie 2020, părțile în cauză au reiterat argumentele lor, însă fără a prezenta informații sau dovezi suplimentare în sprijinul pretențiilor lor.

3.1.4. *Costuri și referințe nedistorsionate*

3.1.4.1. Factori de producție

(254) Astfel cum se menționează la considerentul 46, în nota din 2 octombrie 2019, Comisia a urmărit întocmirea unei liste inițiale de factori de producție și surse de PVA destinate a fi utilizate pentru toți factorii de producție, cum ar fi materialele, energia și forța de muncă utilizate la fabricarea PVA de către producătorii-exportatori.

(255) În plus, astfel cum se menționează la considerentul 48, în nota din 20 decembrie 2019, Comisia a furnizat o listă revizuită a factorilor de producție și a stabilit codurile pentru mărfuri turcești, corespunzătoare factorilor de producție relevanți din Turcia, țara reprezentativă.

(256) Comisia nu a primit nicio observație cu privire la lista factorilor de producție ca urmare a notei din 2 octombrie 2019. Astfel cum este explicat la considerentul 243, un producător-exportator inclus în eșantion, reclamantul și trei comercianți de produs care face obiectul anchetei au prezentat observații ca urmare a notei din 20 decembrie 2019. Astfel cum este explicat la considerentele 246-249, Comisia, în nota din 30 martie 2019, a abordat respectivele observații și a revizuit codurile pentru cărbune și forța de muncă.

(257) Comisia nu a primit observații suplimentare cu privire la lista factorilor de producție în urma notei din 30 martie 2020.

(258) Având în vedere toate informațiile prezentate de părțile interesate și colectate cu ocazia vizitelor de verificare, au fost identificați următorii factori de producție și următoarele coduri SA, după caz:

Factor de producție	Cod în clasificarea tarifară din Turcia	Valoare nedistorsionată
Materii prime		
Alcool polivinilic	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Acid acetic	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg sau 4 853,54 CNY/tonă
Azodiizobutironitril (AZO)/azobisizobutironitril (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Carbură de calciu	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Carbon (activat)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Carbon (activat catalitic cu acetat de zinc)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Sodă caustică/hidroxid de sodiu (lichid)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Cărbune	2701 12	0,75 CNY/kg sau 749,38 CNY/tonă
Semicocs	2704 00	2,05 CNY/kg
Pastă pentru electrozi	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Calcar	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Alcool metilic (metanol)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Saci din material compozit din hârtie și plastic	3923 29 90 0019	41,65 CNY/kg
Saci țesuți din polipropilenă	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Acid sulfuric (pur)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg sau 1 230,74 CNY/tonă
Acetat de vinil	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Acetat de zinc	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Forța de muncă		
Costuri cu forța de muncă în sectorul de producție	NACE 20	47,16 CNY/oră

Factor de producție	Cod în clasificarea tarifară din Turcia	Valoare nedistorsionată
Energie		
Energie electrică	Institutul de Statistică al Turciei	CNY/kWh (per tranșă de consum de 1 000 MWh) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Gaze naturale	Institutul de Statistică al Turciei	1,63 CNY/m^3 sau 1 632,39 CNY/m^3 × 1 000

(1) **Materii prime și subproduse/deșeuri**

(259) În cursul vizitelor de verificare, Comisia a verificat materiile prime utilizate și subprodusele/deșeurile generate prin fabricarea produsului în cauză.

(260) Pentru toate materiile prime cu excepția oxigenului și a acetaldehidei, pentru care lipseau informații privind piața țării reprezentative, Comisia a utilizat prețurile de import. Un preț de import în țara reprezentativă a fost determinat ca fiind o medie ponderată a prețurilor unitare ale importurilor din toate țările terțe, cu excepția RPC și a țărilor care nu sunt membre ale OMC, menționate în anexa 1 la Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului ([74]). Comisia a decis să excludă importurile din RPC în țara reprezentativă, întrucât a concluzionat la considerentele 171-172, că nu este adecvat să se utilizeze prețurile și costurile interne din RPC din cauza existenței unor distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. Având în vedere că nu există nicio dovadă care să arate că aceleași distorsiuni nu afectează și produsele destinate exportului, Comisia a considerat că aceleași distorsiuni au afectat prețurile de export. După excluderea RPC, importurile din alte țări terțe au rămas reprezentative, variind între 34 % ([75]) și 100 % din volumele totale importate în Turcia pentru factorii de producție enumerați în tabelul de mai sus.

(261) Astfel cum este menționat la considerentul de mai sus, nu erau disponibile prețuri de referință publice pentru oxigen (oxigen 99,6 % 2,5 bar transportat prin conductă) și acetaldehidă (acetaldehidă industrială). Deși, în conformitate cu GTA, există importuri de oxigen în Turcia încadrate la codul SA 2804 40, acestea sunt importuri de oxigen în cilindri. Prețul acestor importuri este probabil determinat de costul transportului și al depozitării, care nu sunt relevante în cazul în care oxigenul este captat în apropierea locului de producție și transportat acolo printr-o conductă. În acest caz, costurile sunt determinate în principal de costurile utilajelor și ale instalațiilor. Din acest motiv, s-a considerat inadecvată utilizarea referinței conform GTA. Întrucât piața oxigenului livrat prin conducte este caracterizată de apropierea dintre producător/vânzător și client, el nu este tranzacționat pe piața la vedere. În consecință, nu există prețuri indicative publicate pe platformele de tranzacționare naționale sau internaționale, prin urmare, nu există disponibile prețuri de referință publice. Din aceste motive, s-a considerat adecvată includerea costurilor oxigenului în categoria costurilor consumabilelor. Spre deosebire de oxigen, în baza de date GTA nu au fost înregistrate importuri de acetaldehidă (cod SA 2912 12) în Turcia, iar în lipsa altor prețuri de referință disponibile public sau a unor prețuri indicative pentru acetaldehidă în Turcia, s-a considerat în egală măsură adecvată includerea costurilor acetaldehidei în costurile consumabilelor.

(262) O serie de factori de producție au fost reprezentați în principal de materiale catalizatoare, în cazul cărora costurile efective suportate de producătorii-exportatori cooperanți au reprezentat o pondere neglijabilă din costul total al materiilor prime în perioada de anchetă. Întrucât valoarea utilizată pentru ele nu a avut niciun impact semnificativ asupra calculului marjei de dumping, indiferent de sursa utilizată, Comisia a decis să includă respectivele costuri în categoria consumabilelor, astfel cum se explică la considerentele 301 și 302.

([74]) Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO L 123, 19.5.2015, p. 33). Articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază consideră că prețurile de pe piața internă din țările respective nu pot fi utilizate în scopul stabilirii valorii normale și, în orice caz, aceste date privind importurile au fost neglijabile.

([75]) Importurile din alte țări terțe, în pondere de 34 %, au fost în legătură cu substanțele azodiizobutironitril (AZO)/azobisizobutironitril (AZN), care erau factori de producție având un impact doar minor asupra costurilor de producție.

(263) Pentru a stabili prețul nedistorsionat al materiilor prime, livrate la poarta fabricii producătorului-exportator, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază, Comisia a aplicat taxa de import a țării reprezentative și a adăugat costurile de transport intern la prețul de import. Costurile de transport intern pentru toate materiile prime, precum și costurile de asigurare, au fost estimate pe baza datelor verificate furnizate de producătorii-exportatori cooperanți și nu sunt incluse în referințele menționate în tabelul de mai sus.

(264) În urma notei din 20 decembrie 2019, trei comercianți de produs care face obiectul anchetei au pretins că respectivele costuri VAM suportate de producătorii-exportatori chinezi nu sunt distorsionate și sunt aliniate costurilor de pe piața liberă internațională. Părțile interesate au furnizat elemente la dosar pentru a demonstra că prețul VAM din China era mai mare în cursul perioadei de anchetă decât prețul VAM din Europa și Rusia. Părțile interesate au solicitat Comisiei să aibă în vedere această pretenție în contextul determinării valorii normale. De asemenea, aceleași părți au reiterat această pretenție în urma notei din 30 martie 2020, fără a prezenta dovezi suplimentare în acest sens. În primul rând, se reamintește faptul că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) a treia liniuță din regulamentul de bază, costurile interne pot fi utilizate numai în măsura în care s-a stabilit în mod cert că ele nu sunt distorsionate. Pretenția acestor părți se bazează pe cifre agregate generale privind prețurile VAM din RPC, spre deosebire de Uniune sau de Rusia. Cu toate acestea, ancheta nu a stabilit că prețurile VAM din RPC nu erau distorsionate. În al doilea rând, din cauza procesului de producție, VAM nu este nici măcar un factor important de producție pentru niciunul dintre producătorii-exportatori cooperanți. Prin urmare, aceste pretenții sunt respinse.

(265) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, trei importatori și-au reiterat pretenția, care a fost rezumată și abordată la considerentul 264, și anume că prețurile VAM în RPC nu sunt distorsionate. Reiterând acest argument, ei au argumentat că Comisia nu a luat în considerare dovezile pe care le-au prezentat în sprijinul prețurilor VAM care nu erau distorsionate, deoarece ele nu a provenit de la producători-exportatori. Ei au evidențiat presupusa contradicție prin care Comisia, pe de o parte, nu a considerat VAM ca fiind un factor major de producție, deși în analiza prejudiciului din considerentul 462 Comisia se referă la el ca la o materie primă majoră.

(266) Comisia nu a fost de acord cu aceste pretenții. În primul rând, Comisia și-a reiterat concluzia formulată la considerentul 264 și anume că simplul fapt că prețurile VAM chineze, care sunt similare și uneori mai mari decât prețurile internaționale ale VAM, nu reprezintă o dovadă a lipsei de distorsiuni. Astfel cum se arată la considerentul 264, contrar pretențiilor celor trei importatori, Comisia nu a ignorat această pretenție și dovezile care o susțineau. Comisia a considerat pur și simplu că doar nivelul prețului nu este o dovadă a lipsei distorsiunii. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(267) În ceea ce privește faptul că VAM este un factor major de producție, Comisia îl consideră o materie primă importantă pentru producția de PVA în general, dar un factor minor de producție din punctul de vedere al producătorilor-exportatori cooperanți. În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, cei trei importatori au menționat faptul că producătorii-exportatori sunt integrați vertical și, prin urmare, își produc propriul VAM. Ei nu îl achiziționează în cantități semnificative și, prin urmare, nu este considerat un factor major de producție pentru acești producători-exportatori. La considerentul 462, Comisia se referă la industria din Uniune care nu produce VAM pe plan intern, ci îl cumpără. În consecință, în acest din urmă caz, fluctuațiile prețurilor VAM pe piață afectează costul de producție al PVA. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(268) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, trei producători-exportatori incluși în eșantion, un producător/utilizator din Uniune și trei importatori au argumentat că, la stabilirea referințelor pentru factorii de producție, Comisia nu ar fi trebuit să adauge taxe de import și costuri de transport intern. În special, cei trei importatori au făcut referire la VAM și la cărbune. În plus, producătorii-exportatori și producătorul/utilizatorul din Uniune incluși în eșantion au argumentat că prețul de import obținut din statisticile privind importurile ar fi trebuit să fie redus de la nivelul CIF la nivelul EXW, prin urmare, costurile din țara de origine (inclusiv cheltuielile de ambalare suplimentare pentru anumiți factori de producție), de transport internațional și de asigurare ar trebui să fie eliminate. Această pretenție a fost motivată de faptul că toți cei trei producători-exportatori incluși în eșantion și-au procurat materiile prime de la nivel local.

(269) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, valoarea normală ar trebui să reflecte prețul nedistorsionat al materiilor prime în țara reprezentativă, în acest caz Turcia. Prin urmare, ar trebui să reflecte prețul pe care un producător de PVA l-ar plăti în Turcia pentru o materie primă livrată la poarta fabricii. După cum s-a menționat la considerentul 263, metodologia aplicată de Comisie reflectă această abordare. În cazul în care ajustările sugerate de părțile interesate ar fi fost efectuate, prețul rezultat nu ar reflecta prețul nedistorsionat pe piața din Turcia, ci prețul EXW mediu (al produsului vândut la export) în țările care vând în Turcia. Aceasta ar fi contrar articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază și, prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

(270) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, doi producători-exportatori incluși în eșantion, după ce au pus sub semnul întrebării compatibilitatea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază cu normele OMC, au sugerat că Comisia ar trebui să își simplifice abordarea prin simpla luare în considerare a referinței pentru PVA, produsul în cauză, și compararea lui cu prețul de export al fiecărui producător-exportator.

(271) Comisia nu a fost de acord cu această abordare. Comisia a observat că, în primul rând, compatibilitatea metodei menționate la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază cu normele OMC a fost discutată la considerentul 98. Comisia a remarcat în continuare că metodologia propusă de producătorii-exportatori incluși în eșantion ar încălca dispozițiile articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, care prevede construirea valorii normale exclusiv pe baza costurilor de producție și de vânzare care reflectă referințele nedistorsionate pentru fiecare exportator și producător separat. În esență, această dispoziție prevede obligația Comisiei de a lua în considerare metoda specifică de producție și consumul de factori de producție de către fiecare producător-exportator în mod individual în loc să aplice o valoare de referință aferentă vânzărilor *en gros* pentru toți producătorii-exportatori fără a ține seama de procesul lor de producție specific. Prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

(272) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, aceiași producători-exportatori incluși în eșantion au argumentat că referința pentru cărbune este mai mare în mod nerezonabil decât nivelul prețurilor de pe piață în comparație cu prețurile menționate de Administrația SUA pentru informații în domeniul energiei. Având în vedere că China este bogată în cărbune, producătorii-exportatori incluși în eșantion au argumentat că Comisia ar trebui să aibă în vedere utilizarea prețurilor din SUA.

(273) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a evidențiat mai întâi că, astfel cum se menționează la considerentul 246, referința pentru cărbune a fost discutată pe larg în nota din 30 martie 2020. După cum se menționează și la considerentul respectiv, nu s-au primit observații cu privire la acest aspect în termenul prevăzut. Singurul argument al producătorului-exportator inclus în eșantion era faptul că prețurile utilizate efectiv sunt semnificativ mai mari decât prețurile menționate în SUA. Comisia a remarcat că nu este neobișnuit ca prețurile pentru energie și sursele de energie din SUA să fie relativ mici. În absența oricărui alt argument referitor la fiabilitatea referinței utilizate, această pretenție a fost respinsă.

(2) **Factorii de producție obținuți la nivel intern și utilizați la fabricarea produsului care face obiectul anchetei**

(274) Producătorii-exportatori au produs la nivel intern anumiți factori de producție, cum ar fi abur, electricitate, capacitate de refrigerare, apă purificată și alții produși în regie proprie. În pofida cerinței prevăzute în chestionarul antidumping, unii producători-exportatori nu au reușit să aloce produsului care face obiectul anchetei volumele de consum ale factorilor de producție pentru acești factori produși în regie proprie. În schimb, acești producători-exportatori au alocat produsului care face obiectul anchetei doar volumele și valorile de consum ale factorilor de producție produși în regie proprie. Comisia a încercat să stabilească prețul nedistorsionat al factorilor de producție produși în regie proprie. Utilizând prețurile nedistorsionate ale materiilor prime și ale forței de muncă, care au fost stabilite astfel cum este explicat la considerentele 259-263 și 276, Comisia a recalculat prețurile nedistorsionate ale factorilor de producție produși în regie proprie. Aceste prețuri nedistorsionate au fost ulterior aplicate la calcularea valorii normale, astfel cum este explicat la punctul 3.1.4.4.

(275) Aceste materii prime și factorii de producție produși în regie proprie care au avut doar o pondere neglijabilă în costul total de producție al producătorului-exportator respectiv, precum și la nivel de NCP, au fost grupați în categoria consumabilelor. Comisia a calculat procentul pe care îl dețin consumabilele din costul total al materiilor prime și a aplicat acest procent la costul recalculat al materiilor prime atunci când a utilizat prețurile nedistorsionate stabilite.

(3) **Forța de muncă**

(276) Institutul de Statistică al Turciei publică informații detaliate privind salariile din diferite sectoare economice ale Turciei. Comisia a utilizat salariile raportate în sectorul de producție turc pentru 2016, pentru activitatea economică C.20 (Fabricarea substanțelor și a produselor chimice) ([76]) în conformitate cu clasificarea NACE Rev.2 ([77]). Valoarea lunară medie din 2016 a fost ajustată în mod corespunzător în funcție de inflație, utilizând indicele prețurilor producătorilor interni ([78]) astfel cum este publicat de Institutul de Statistică al Turciei.

([76]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090, astfel cum a fost consultat ultima dată la 30 aprilie 2020.
([77]) Aceasta este o clasificare statistică a activităților economice utilizată de Eurostat, https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2 (ultima consultare la 30 aprilie 2020).
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (ultima consultare la 30 aprilie 2020).

(277) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, trei producători-exportatori incluși în eșantion au argumentat că Comisia ar fi trebuit să utilizeze salariile pentru activitatea economică C.22 (fabricarea de produse din cauciuc și plastic) din clasificarea NACE Rev.2, în loc de C.20. Producătorii-exportatori au argumentat prin faptul că PVA reprezintă un tip de polimer sau de plastic, un polimer pe bază de vinil legat doar prin legături carbon-carbon. Legătura este aceeași cu cele ale materialelor plastice tipice cum ar fi polietilena, polipropilena și polistirenul, precum și ale polimerilor solubili în apă, cum ar fi poliacrilamida și acidul poliacrilic.

(278) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că, în conformitate cu orientările Eurostat privind clasificarea NACE Rev. 2 ([79]), activitatea economică C.20, care a fost utilizată de Comisie, cuprinde, printre altele, fabricarea rășinilor, a materialelor plastice și a elastomerilor termoplastici nevulcanizabili, amestecarea și combinarea rășinilor în mod personalizat, precum și fabricarea de rășini sintetice nepersonalizate (C.20.16). Această clasă include fabricarea de materiale plastice în forme primare: polimeri, inclusiv cei de etilenă, propilenă, stiren, clorură de vinil, acetat de vinil și acrilici; poliamide; rășini fenolice și epoxidice și poliuretani; rășini alchidice și poliesterice și polieteri; siliconi; schimbători de ioni pe bază de polimeri. Aceleași orientări descriu activitatea economică C.22 (fabricarea produselor din cauciuc și plastic), sugerată de producătorii-exportatori incluși în eșantion, ca „prelucrarea unor rășini de materiale plastice noi sau uzate (adică reciclate) în produse intermediare sau finale, utilizând procese precum modelarea prin compresiune; modelarea prin extrudare; modelarea prin injectare; modelarea prin suflare; și turnarea". Activitatea economică C.22 este subdivizată în: fabricarea de plăci, folii, tuburi și profile din plastic; fabricarea de ambalaje din plastic; fabricarea de articole din plastic pentru construcții; precum și fabricarea altor produse din plastic (cum ar fi veselă, articole școlare etc.). Prin urmare, este clar că salariile pentru activitatea economică C.20 sunt mai adecvate ca referință a forței de muncă pentru producția de PVA decât salariile pentru activitatea economică C.22. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(4) **Energie electrică și gaze naturale**

(279) Pentru a stabili o referință pentru energia electrică și gazele naturale, Comisia a utilizat statisticile cu privire la prețul energiei electrice și al gazelor naturale publicate de Institutul de Statistică al Turciei ([80]) în comunicatele de presă periodice ale acestuia. Pe baza acestor statistici, Comisia a utilizat datele privind prețurile energiei electrice și ale gazelor naturale industriale din tranșa de consum corespunzătoare, în Kuruș/kWh, care corespundeau perioadei de anchetă.

(280) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, un producător-exportator inclus în eșantion și un producător/utilizator din Uniune au argumentat că prețurile gazelor naturale din Turcia nu sunt adecvate ca referință și că ar trebui utilizate în schimb prețurile de pe coasta Golfului din SUA. Producătorul-exportator a argumentat că prețurile gazelor naturale din Turcia sunt de două ori mai mari decât prețurile gazelor naturale din Uniune și mai mult decât duble față de prețurile de pe coasta Golfului din SUA. Producătorul-exportator a argumentat că prețurile gazelor din Turcia au crescut în PA și au fost cu 75 % mai mari decât la sfârșitul anului 2017, chiar dacă, în aceeași perioadă, prețurile de la nivel global ale gazelor au rămas în esență stabile. Producătorul-exportator a atribuit această creștere unei combinații de circumstanțe, și anume: (i) o dependență de importuri; (ii) tensiuni geopolitice cu Rusia care afectează aprovizionarea cu gaze a Turciei; (iii) sancțiuni vizând țările producătoare de petrol precum Iran și Venezuela; (iv) tensiuni politice cu SUA; și (v) devalorizarea lirei turcești. Având în vedere aceste prețuri, presupuse mari în mod artificial, ale gazelor naturale, producătorul-exportator a argumentat că fie prețurile de pe coasta Golfului din SUA, fie prețurile medii ale gazelor naturale din Turcia în perioada 2015-2017, sunt cele care ar trebui utilizate ca referință.

(281) Producătorul/utilizatorul din Uniune a argumentat în plus că piața gazelor naturale din Turcia este în mod comparativ mică și neliberalizată. În plus, prețurile gazelor din Turcia corespund utilizării gazelor pentru încălzire și producerea de energie electrică, nu utilizării pe scară largă în producția de substanțe chimice. Utilizatorul a argumentat că prețurile de pe coasta Golfului din SUA sunt cele care ar trebui utilizate ca referință.

(282) Comisia nu a fost de acord cu aceste pretenții. Comisia a evidențiat mai întâi că afirmația potrivit căreia prețurile gazelor naturale din Turcia sunt duble față de cele din Uniune în cursul PA este incorectă. În conformitate cu *Prețurile gazelor pentru consumatorii necasnici – date bianuale (începând cu 2007)* ([81]), publicate de Eurostat, în PA, la 0,028 EUR/kWh (sau 0,3 EUR/m^3), prețul mediu al gazelor naturale pentru consumatorii necasnici din Uniune a fost cu 43 % mai mare decât prețul mediu al gazelor din Turcia (0,020 EUR/kWh sau 0,21 EUR/m^3). Prin urmare, prețurile gazelor din Turcia pentru consumatorii necasnici au fost în mod semnificativ mai mici decât cele din Uniune în cursul PA.

([79]) NACE Rev. 2 – Clasificarea statistică a activităților economice, https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (consultată ultima dată la 22 iulie 2020).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (consultat ultima dată la 22 iunie 2020).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (consultată ultima dată la 21 iulie 2020).

(283) Comisia a observat apoi că imaginea evoluției prețurilor gazelor naturale din Turcia, conferită de producătorul-exportator inclus în eșantion, este puternic afectată prin neluarea în considerare a deprecierii semnificative a lirei turcești în perioada respectivă. Producătorul-exportator a menționat deprecierea ca factor de afectare, dar nu a contracarat-o prin aplicarea unei rate de conversie în USD sau EUR pentru a compara evoluția prețurilor cu cea a prețurilor de pe coasta Golfului SUA sau cu prețurile din Uniune pe baza unei monede care a fost relativ stabilă de-a lungul întregii perioade. CNY ar fi, de asemenea, util, cu atât mai mult cu cât aceasta este moneda în care valorile factorilor de producție sunt convertite pentru a construi valoarea normală.

(284) Atunci când sunt luate în considerare în EUR, pe baza datelor furnizate de Eurostat ([82]), prețurile gazelor naturale din Turcia în PA au fost cu 12 % (nu cu 75 %) mai mari decât în 2017 ([83]). Potrivit Eurostat, în aceeași perioadă, prețurile pentru consumatorii necasnici din Uniune au crescut cu aproximativ 11 % ([84]). În plus, în perioada din 2017 până în primul semestru al anului 2019 (prin urmare, perioada care include întreaga PA) prețurile gazelor naturale din Turcia au fost cele mai mici între 2015 și 2019, când au fost exprimate într-o monedă stabilă. Într-adevăr, în cazul în care Comisia ar fi dat curs cererii producătorului-exportator și ar fi utilizat ca referință prețurile medii ale gazelor naturale din Turcia între 2015 și 2017, acest fapt ar fi fost în detrimentul producătorului-exportator inclus în eșantion. Un astfel de preț mediu s-ar ridica la aproximativ 1,70 CNY/m^3 și, prin urmare, ar fi cu aproximativ 4 % mai mare decât prețul efectiv utilizat de Comisie în calculele sale.

(285) Având în vedere cele de mai sus, în timp ce prețurile gazelor naturale, exprimate în lire turcești, sunt influențate de deprecierea semnificativă a acestei monede, această influență este eliminată prin metodologia recalculării acestor prețuri în RMB înainte de a le utiliza la construirea valorii normale. Atunci când sunt luate în considerare în USD, EUR sau CNY, nu există nimic neobișnuit în ceea ce privește aceste prețuri și evoluția lor între 2015 și 2019. Prin urmare, nu există niciun motiv pentru a utiliza referința din afara țării sau o medie a prețurilor în perioada 2015-2017.

(286) Având în vedere argumentul potrivit căruia Turcia are o piață a gazelor naturale relativ mică și neliberalizată și faptul că prețurile gazelor din Turcia corespund utilizării gazelor pentru încălzire și producerea de energie electrică, dar nu și utilizării pe scară largă pentru producția de substanțe chimice, Comisia observă că nu au fost furnizate dovezi în sprijinul acestor pretenții. În plus, existența unui tarif separat pentru gaze pentru consumatorii necasnici sugerează altceva.

(287) Având în vedere motivele exprimate mai sus, aceste pretenții au fost respinse.

(288) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, același producător-exportator inclus în eșantion exprimă preocupări similare în ceea ce privește prețurile la energie electrică cu cele exprimate despre gazele naturale și rezumate la considerentul 280. Potrivit producătorului-exportator, prețurile la energia electrică din Turcia au crescut, de asemenea, în mod dramatic (în concordanță cu creșterea prețurilor observată pentru gazele naturale) în cursul perioadei de anchetă. Producătorul-exportator a propus utilizarea mediei prețurilor la energie electrică din perioada 2015-2017, în locul datelor pentru PA.

(289) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat mai întâi că producătorul-exportator nu a furnizat nicio cifră care să o susțină. Comisia ar putea doar presupune că pretenția se bazează pe evoluția prețului energiei electrice exprimat în liră turcească, la fel ca în cazul gazelor naturale descris la considerentul 285. Ca și în cazul gazelor naturale, metodologia utilizată de Comisie prin care referințele sunt recalculate în CNY contracarează efectul fluctuației cursurilor lirei turcești.

(290) Comisia a analizat prețurile la energie electrică pentru consumatorii necasnici raportate de Eurostat ([85]) în EUR. În timp ce prețurile din Turcia în cursul PA au fost mai mari cu aproximativ 12,7 % în 2017, prețul mediu în Uniune a crescut, de asemenea, cu 10,7 % în aceeași perioadă. În plus, prețul mediu al energiei electrice în Turcia în PA, exprimat în EUR, a fost cu aproximativ 1 % mai mic decât prețul mediu din perioada 2015-2017, pe care producătorul-exportator îl propune să fie utilizat. Rezultă că, atunci când se elimină efectul deprecierii lirei, este clar că, spre deosebire de ceea ce a pretins producătorul-exportator inclus în eșantion, nu a existat o creștere dramatică a prețurilor la energia electrică în Turcia în cursul PA.

(291) Având în vedere motivele exprimate mai sus, aceste pretenții au fost respinse.

([82]) Ibid.
([83]) Creștere de la 0,017 EUR/kWh (sau 0,18 EUR/m^3) la 0,020 EUR/kWh (sau 0,21 EUR/m^3) (ultima consultare la data de 21 iulie 2020).
([84]) Creștere de la 0,025 EUR/kWh (sau 0,27 EUR/m^3) la 0,028 EUR/kWh (sau 0,30 EUR/m^3) (ultima consultare la 21 iulie 2020).
([85]) Prețul energiei electrice pentru consumatorii necasnici – date bianuale (începând cu 2007); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (consultată ultima dată la 22 iulie 2020).

(292) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, trei importatori au argumentat că costurile gazelor și ale energiei electrice în Turcia sunt exagerate prin decizie politică. În susținerea acestui argument, ei au făcut trimitere la dovezile din informațiile pe care le-au transmis la 16 iunie 2020. În informațiile respective, pe baza unui e-mail de la un director responsabil de conformitate al unei societăți chimice din Turcia, ei au argumentat că piața gazelor și a energiei electrice din Turcia nu sunt liberalizate, iar prețurile sunt stabilite de autoritatea publică. Această concluzie a fost presupusă a fi susținută de analiza pieței gazelor și a energiei electrice din Turcia, însă importatorii nu s-au referit la nicio parte specifică a ei. Ei au argumentat că, pe baza acestui argument, Comisia ar trebui să reconsidere Turcia ca țară reprezentativă adecvată sau să reducă, cu cel puțin 300 %, presupusele costuri mai mari ale gazelor și ale energiei electrice.

(293) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Chiar dacă Comisia ar lua în considerare un e-mail din partea unui director responsabil de conformitate al unei societăți chimice din Turcia ca fiind o dovadă valabilă a inflației prețului gazelor energiei din Turcia, Comisia a observat că e-mailul începe prin a afirma că „Turcia are o piață a energiei foarte liberală în multe privințe". Acest fapt deja este în contradicție cu caracterizarea e-mailului din informațiile transmise. În ceea ce privește observația că prețurile gazelor din Turcia sunt mai mari decât cele de pe piețele mondiale, astfel cum se menționează la considerentul 282, prețurile gazelor din Turcia pentru consumatorii necasnici sunt semnificativ mai mici decât cele din Uniune. În final, ajustarea descendentă cu 300 % a prețurilor la gaze și energie electrică pare să se bazeze pe o afirmație din mesajul transmis prin e-mail de directorul responsabil de conformitate al unei societăți chimice din Turcia: „prețurile petrolului și motorinei sunt impozitate cu 300 %". Indiferent dacă este sau nu corect, acest fapt este irelevant pentru prețurile la gaze și energie electrică. Prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

(294) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, un producător-exportator și un producător/utilizator din Uniune au observat că referințele pentru energie electrică și gaze naturale conțin TVA. Ei au susținut că este o practică-standard să se utilizeze prețurile de vânzare de pe piața internă și costurile fără TVA la calcularea valorii normale.

(295) Comisia a luat notă de această observație și a ajustat referința pentru electricitate și gaze naturale prin eliminarea TVA (18 %). Valoarea normală și marjele de dumping au fost recalculate în consecință pentru toți producătorii-exportatori. Noile constatări au fost recomunicate ca parte a comunicării constatărilor finale suplimentare.

(296) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, trei producători-exportatori au argumentat că, la aplicarea referinței pentru energia electrică, Comisia ar trebui să utilizeze marja de preț relevantă aplicabilă nivelului de consum al energiei electrice de către producătorul-exportator în cauză, în loc de media tuturor marjelor.

(297) Comisia a luat notă de această observație și a ajustat referința pentru electricitate prin aplicarea unor marje de preț pentru consumatorii mari și medii-mari de energie electrică, dacă este cazul. Această evaluare s-a bazat pe achizițiile de energie electrică de către producătorii-exportatori și nu pe consumul lor, deoarece unii dintre ei produc o parte din electricitatea pe care o consumă. Valoarea normală și marjele de dumping au fost recalculate în consecință pentru toți producătorii-exportatori. Noile constatări au fost recomunicate ca parte a comunicării constatărilor finale suplimentare.

(298) În observațiile sale referitoare la comunicarea constatărilor finale suplimentare, reclamantul a argumentat că magnitudinea reducerii marjei de dumping ca urmare a ajustării discutate la considerentele 295 și 297 de mai sus era neconcordantă cu ceea ce el știa despre proporția de gaze naturale și de energie electrică din costurile de producție ale Sinopec. Reclamantul a argumentat că, în timp ce, într-adevăr, una dintre societățile producătoare ale Sinopec ar fi putut utiliza cantități semnificative de gaze naturale, cealaltă societate nu era în aceeași situație.

(299) În observațiile lor referitoare la comunicarea constatărilor finale suplimentare, un utilizator a pus la îndoială și calculele în urma ajustării discutate la considerentele 295 și 297. El a considerat că, având în vedere ponderea ridicată a energiei în costurile de producție ale PVA, el se aștepta ca impactul ajustării să fie mai mare. El a solicitat Comisiei să verifice calculele sale.

(300) Comisia nu a fost de acord cu aceste pretenții. Comisia a observat că, deși aceste pretenții se bazau pe ipoteze, calculul efectuat de Comisie al valorii normale pentru societatea Sinopec, ca urmare a ajustării, se baza pe ratele de consum precise furnizate de producătorul-exportator și verificate de Comisie. În ceea ce privește Sinopec Ningxia, societatea care pretinde că nu a utilizat cantități substanțiale de gaze naturale în producția de PVA, astfel cum este explicat la considerentul 329, din cauza utilizării datelor disponibile în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază, pentru fiecare NCP raportat de Sinopec Ningxia, Comisia a utilizat valoarea normală construită cea mai mare a celorlalți producători-exportatori cooperanți. Deși, într-adevăr, acestea nu au fost afectate în mod semnificativ de

eliminarea TVA din prețul gazelor naturale și al energiei electrice, impactul general al societăților individuale asupra marjei de dumping a grupului variază în funcție de proporția vânzărilor acestor societăți în toate vânzările la export în Uniune ale grupului. În final, Comisia a observat că ajustarea, deși legată de gazele naturale și de energia electrică, a avut un efect de domino pentru, de exemplu, cheltuielile indirecte, care au fost calculate ca procent din costurile de producție nedistorsionate. În cazul în care aceste costuri scad, din cauza eliminării TVA din prețul gazelor naturale și al energiei electrice, scad și cheltuielilor indirecte. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(5) **Consumabile/cantități neglijabile**

(301) Ca urmare a numărului mare de factori de producție ai producătorilor-exportatori cooperanți incluși în eșantion, unele dintre materiile prime care au avut doar o pondere neglijabilă în costul total de producție al producătorului-exportator respectiv, precum și la nivel de tip de produs, au fost grupate în categoria consumabilelor.

(302) Comisia a calculat procentul pe care îl dețin consumabilele din costul total al materiilor prime și a aplicat acest procent la costul recalculat al materiilor prime atunci când a utilizat prețurile nedistorsionate stabilite.

(303) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, un producător-exportator inclus în eșantion a observat că un număr semnificativ de factori de producție, care au fost considerați neglijabili de către Comisie, au fost tratați drept consumabile și, prin urmare, nu s-au stabilit referințe individuale pentru acești factori de producție. Deși producătorul-exportator nu a contestat această abordare în principiu, el a pus sub semnul întrebării executarea sa. În primul rând, producătorul-exportator a argumentat că producătorii trebuiau să raporteze informații detaliate disproporționate care în cele din urmă nu erau utilizate pentru calcularea valorii normale. În al doilea rând, producătorul-exportator a remarcat faptul că Comisia a stabilit valori pentru consumabile prin aplicarea proporției acestor consumabile în costurile sale totale de materii prime directe la valorile nedistorsionate pentru aceste costuri pe baza referințelor. Producătorul-exportator a argumentat că, în acest mod, Comisia a tratat efectiv consumabilele ca fiind distorsionate, chiar dacă nu s-a stabilit nicio distorsionare. Producătorul-exportator a argumentat, în plus, că Comisia nu ar putea presupune că consumabilele au fost distorsionate cu același procent ca și materiile prime directe. Producătorul-exportator a exprimat rezerve similare cu privire la modul în care Comisia a tratat cheltuielile indirecte. Având în vedere aceste aspecte, producătorul-exportator a solicitat Comisiei să plafoneze consumabilele și cheltuielile indirecte la valorile raportate pentru ambele consumabile și cheltuielile indirecte de către producătorul-exportator.

(304) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că, pentru a stabili și a verifica dacă valoarea unui factor de producție este neglijabilă, este necesară o defalcare detaliată a tipurilor de produse pentru toți factorii de producție. Prin urmare, nivelul de informații solicitate a fost adecvat pentru a stabili și a verifica toate informațiile, inclusiv proporția consumabilelor din costurile directe ale materiilor prime care au fost utilizate la construirea valorii normale. În ceea ce privește argumentul potrivit căruia consumabilele nu au fost distorsionate și că valorile lor ar trebui să fie plafonate la nivelurile raportate de producătorul-exportator, Comisia a observat că în punctul 3.1.1 de mai sus a fost stabilită existența unor distorsiuni semnificative. În acest caz, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, pot fi utilizate costurile interne, dar numai în măsura în care se confirmă că nu sunt distorsionate, pe baza unor dovezi precise și adecvate. Nicio astfel de dovadă în ceea ce privește consumabilele, precum și cheltuielile indirecte, nu a fost prezentată de producătorii-exportatori, și nici nu a fost găsită de Comisie. În ceea ce privește presupunerea că consumabilele au fost distorsionate cu același procent ca și materiile prime directe, Comisia a reamintit mai întâi că producătorul-exportator inclus în eșantion nu a contestat principiul tratării factorilor de producție minori drept consumabile. În timp ce Comisia a aplicat acestora factorul mediu de distorsionare al celorlalte materii prime directe, producătorul-exportator nu a furnizat nicio dovadă că o astfel de presupunere ar fi incorectă. Prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

(6) **Cheltuielile indirecte de producție, costurile VAG și profiturile**

(305) Cheltuielile indirecte de producție suportate de producătorii-exportatori cooperanți au fost exprimate ca pondere din costurile de producție suportate efectiv de producătorii-exportatori. Acest procent a fost aplicat costurilor de producție nedistorsionate.

(306) Pentru costurile VAG și pentru profit, Comisia a utilizat datele financiare ale segmentului de activitate chimică din cadrul societății turce Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. pentru 2018, astfel cum a fost anunțat în nota din 30 martie 2020 și menționat la considerentul 218.

(307) Astfel cum este explicat la considerentul 205, Comisia a concluzionat că cheltuielile financiare ale Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S în 2018 au fost extrem de mari și că se impune ajustarea lor în mod corespunzător. Prin urmare, în calcularea costurilor VAG, Comisia nu a luat în considerare cheltuielile financiare din 2018 și le-a înlocuit cu media cheltuielilor financiare ale societății în 2017, 2016 și 2015. Ajustarea a avut ca rezultat un procent mai mare al costurilor VAG, dar un procent mai mic al profitului. Astfel, efectul cheltuielilor financiare extraordinare din 2018 a reprezentat doar un transfer de la costurile VAG la profit, fără niciun impact asupra costurilor VAG și a profitului luate în ansamblu. Prin urmare, în ansamblu, el nu a avut nicio influență asupra nivelului costurilor VAG și al profitului considerate împreună.

(308) Astfel cum se explică suplimentar la considerentul 303, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, un producător-exportator a argumentat că cheltuielile indirecte, împreună cu consumabilele, nu ar trebui să fie tratate drept distorsionate, iar valorile lor ar trebui să fie plafonate la valorile raportate de producătorul-exportator. Această pretenție a fost tratată și respinsă la considerentul 304.

(309) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, un producător-exportator inclus în eșantion a argumentat că forța sa de muncă indirectă, în scopul construirii valorii normale, a fost inclusă în cheltuielile indirecte în loc să fie contabilizată ca un factor de producție, cu atât mai mult cu cât Comisia a identificat o referință precisă pentru forța de muncă. Producătorul-exportator inclus în eșantion a afirmat că utilizarea referinței pentru forța de muncă în cazul forței de muncă indirecte ar conduce la costuri nedistorsionate mai precise decât includerea în cheltuielile indirecte.

(310) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că producătorul-exportator a inclus el însuși forța de muncă indirectă în cheltuielile indirecte din costurile de producție și, în același timp, a furnizat forța de muncă indirectă ca un factor de producție individual. Pentru a evita dubla contabilizare, Comisia a eliminat forța de muncă directă ca factor de producție și a păstrat-o ca parte a cheltuielilor indirecte. Având în vedere natura forței de muncă indirecte ca cheltuieli indirecte, diferența semnificativă dintre salarii și calificările personalului implicat în fabricarea produselor și pentru a evita orice dublă contabilizare și a asigur coerența, Comisia nu a găsit niciun motiv pentru a schimba abordarea inițială a producătorului-exportator, iar Comisia a reținut forța de muncă indirectă drept costuri indirecte. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(311) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, doi producători-exportatori incluși în eșantion au argumentat că Comisia ar fi trebuit să utilizeze costurile VAG și datele privind profitul de la mai mulți producători. Producătorii-exportatori și-au întemeiat aceste argumente pe constatările Organului de apel în cauza UE – Bed Linen (DS141).

(312) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază nu interzice utilizarea datelor privind costurile VAG de la un producător. Compatibilitatea acestei dispoziții cu normele OMC a fost abordată la considerentul 98. În plus, astfel cum s-a explicat la secțiunea 3.1.2.3, Comisia a identificat o singură societate în țara reprezentativă cu date ușor accesibile. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(313) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, trei producători-exportatori incluși în eșantion au contestat faptul că Comisia a eliminat anumite cheltuieli de transport internațional din prețul de export, în timp ce aceste cheltuieli (împreună cu cheltuielile de manipulare, etc. și cu cheltuielile financiare cum ar fi comisioanele bancare) nu au fost eliminate din costurile VAG ale producătorului din țara reprezentativă.

(314) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că nimic nu indică faptul că astfel de cheltuieli au fost incluse în costurile VAG raportate de producătorul din țara reprezentativă. În plus, producătorii-exportatori incluși în eșantion nu au furnizat nicio dovadă în sens contrar. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(315) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, un producător-exportator inclus în eșantion a fost de acord că cheltuielile financiare ale producătorului din țara reprezentativă au fost extrem de mari și, prin urmare, a fost necesară ajustarea în consecință a costurilor VAG pentru societatea respectivă. Cu toate acestea, producătorul-exportator inclus în eșantion nu a fost de acord cu ajustarea profitului societății respective din cauza acelorași cheltuieli extraordinare. Producătorul-exportator a argumentat că ajustarea profiturilor o neutralizează pe cea aplicată costurilor VAG întrucât costurile VAG și profitul luate împreună au rămas la aceeași valoare.

(316) Comisia nu a fost de acord cu această evaluare, argumentând că atât costurile VAG, cât și profitul, erau afectate de cheltuielile financiare extraordinare. Nu ar avea niciun sens să se corecteze costurile VAG, iar profitul nu. În viziunea Comisiei, ajustarea profitului nu neutralizează, ci completează ajustarea costurilor VAG. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

3.1.4.2. Aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază societăților Wan Wei, Mengwei și Shuangxin

(317) În contextul analizării răspunsurilor la chestionarele antidumping transmise de Wan Wei, Mengwei și Shuangxin, Comisia a constatat că în părțile corespunzătoare răspunsurilor referitoare la costul de producție și, prin urmare, la calcularea valorii normale, factorii de producție aferenți factorilor de producție produși la nivel intern (abur, electricitate și altele asemenea, produse în regie proprie) nu au fost alocați în mod corespunzător produsului care face obiectul anchetei. Acest fapt contravenea instrucțiunilor formulate de Comisie în chestionarul antidumping. În corespondența ulterioară, inclusiv în cererile de clarificare și în scrisorile prealabile verificării, Comisia a reiterat solicitarea sa ca Wan Wei, Mengwei și Shuangxin să își completeze răspunsurile în conformitate cu instrucțiunile formulate în chestionarul antidumping.

(318) În răspunsurile lor ulterioare, cele trei societăți menționate anterior au argumentat că, în opinia lor, completarea chestionarului potrivit solicitărilor Comisiei nu era posibilă. Demn de menționat, aceste societăți au argumentat că nu exista nicio bază obiectivă sau exactă pentru a separa consumul aferent fiecăruia dintre materiale/energiei produse în regie proprie și că raportarea separată a consumului și a achizițiilor de materiale pentru fiecare material/energia produse în regie proprie nu era fezabilă. Versiunile revizuite ulterioare ale răspunsurilor au prezentat în continuare deficiențe în această privință.

(319) Comisia nu a fost de acord cu această opinie. Ea a explicat că, întrucât aceste societăți au raportat deja factorii de producție utilizați la fabricarea factorilor de producție produși în regie proprie, acești factori de producție puteau fi în egală măsură alocați produsului care face obiectul anchetei.

(320) Comisia a adus la cunoștința societăților Wan Wei ([86]), Mengwei ([87]) și Shuangxin ([88]) faptul că, din cauza acestor deficiențe de la nivelul informațiilor furnizate de acești producători-exportatori, astfel cum sunt descrise, Comisia a decis să își întemeieze constatările pe datele disponibile, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, în ceea ce privește factorii de producție produși la nivel intern și utilizați în fabricarea produsului care face obiectul anchetei.

(321) În răspunsurile lor la aceste scrisori în temeiul articolului 18, producătorii-exportatori și-au reiterat explicațiile motivelor pentru care au considerat că nu sunt în măsură să furnizeze datele solicitate.

(322) Comisia a stabilit prețurile nedistorsionate ale factorilor de producție produși la nivel intern și a aplicat aceste prețuri în calcularea valorii normale, astfel cum este explicat la considerentele 274 și 275.

(323) În cursul vizitei de verificare efectuate la sediul Mengwei, în noiembrie 2019, societatea a efectuat o serie de revizuiri ale răspunsului ei la chestionar, inclusiv partea referitoare la costul de producție.

(324) La sfârșitul ultimei zile a vizitei de verificare, societatea a prezentat încă o versiune a răspunsului, anulând, astfel, o parte din activitățile desfășurate anterior în cursul verificării și lucrările pregătitoare corespunzătoare. Partea afectată este legată de costul de producție, cu repercusiuni asupra calculării valorii normale. În această nouă versiune, printre altele, numărul orelor de muncă a fost redus considerabil față de versiunile anterioare. Prin urmare, Comisia a informat societatea că verificarea acestor informații modificate, prezentate în ultimul moment al vizitei de verificare, este imposibilă.

(325) Ulterior vizitelor de verificare, Comisia a informat Mengwei ([89]) că ultima transmitere de date, care a fost realizată la finalul vizitei de verificare, nu a putut fi verificată și că Comisia își va întemeia constatările pe datele disponibile, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, în ceea ce privește această ultimă transmitere de informații. Mengwei nu a prezentat observații în urma acestei scrisori în temeiul articolului 18.

(326) Comisia a decis să nu țină seama de o parte din informațiile transmise în ultimul moment al vizitei de verificare, care nu au putut fi verificate și, în această situație, ea a recurs la și și-a bazat constatările pe informațiile transmise anterior acestei ultime versiuni, pe care Comisia a putut să le verifice.

([86]) Versiunea limitată la nivel de societate a raportului de misiune trimis la 5 martie 2020 și scrisoarea în temeiul articolului 18 trimisă la 26 februarie 2020 (t20.001693).

([87]) Versiunea limitată la nivel de societate a raportului de misiune trimis la 5 martie 2020 și scrisoarea în temeiul articolului 18 trimisă la 26 februarie 2020 (t20.001693).

([88]) Versiunea limitată la nivel de societate a raportului de misiune trimis la 5 martie 2020 și scrisoarea în temeiul articolului 18 trimisă la 26 februarie 2020 (t20.001692).

([89]) Versiunea limitată la nivel de societate a raportului de misiune trimis la 5 martie 2020 și scrisoarea în temeiul articolului 18 trimisă la 16 martie 2020 (t20.002421).

3.1.4.3. Aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază societății Sinopec Ningxia

(327) În cursul vizitei de verificare la sediul Sinopec Ningxia, care a avut loc în perioada 9-12 decembrie 2019 în Yinchuan (Ningxia), Comisia a identificat o serie de deficiențe semnificative și grave în ceea ce privește raportarea costului de producție. Aceste deficiențe au afectat în mod semnificativ procesul normal de investigare a secțiunii respective din răspunsul la chestionar. În special, Sinopec Ningxia a efectuat o alocare eronată a valorii și a consumului factorilor de producție pentru etapele din amonte ale producției de PVA (și anume, VAM, acetilenă, abur etc.), rezultând astfel o supraestimare/subestimare semnificativă a majorității factorilor de producție utilizați în mod indirect în producția de PVA. Prin urmare, costul de producție per NCP nu era fiabil.

(328) Comisia a considerat că aceste deficiențe substanțiale și grave în ceea ce privește costul de producție per tip de produs din chestionar au împiedicat în mod semnificativ procesul normal de investigare pentru această secțiune a chestionarului. Prin urmare, Comisia a informat societatea Sinopec Ningxia cu privire la intenția sa de a aplica datele disponibile în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește calcularea valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

(329) În această privință, valoarea normală pentru Sinopec Ningxia a fost construită pe baza informațiilor furnizate de ceilalți producători-exportatori cooperanți (și anume, costul de producție și consumul de factori de producție, per tip de produs). Concret, pentru fiecare NCP raportat de Sinopec Ningxia, Comisia a utilizat cea mai mare valoare normală construită a celorlalți producători-exportatori cooperanți.

(330) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, un producător-exportator inclus în eșantion și un producător/utilizator din Uniune au susținut că, utilizând cea mai mare valoarea normală construită pentru ceilalți producători-exportatori cooperanți ca fiind valoarea normală pentru Sinopec Ningxia, Comisia a utilizat articolul 18 din regulamentul de bază în mod punitiv. În plus, producătorul-exportator a argumentat că, prin utilizarea datelor provenite de la alți producători-exportatori, care au făcut, de asemenea, obiectul aplicării articolul 18 din regulamentul de bază, Comisia nu a utilizat cele mai bune date disponibile, ci – într-un fel – a aplicat articolul 18 de două ori societății Sinopec Ningxia. Producătorul-exportator a argumentat în plus că Comisia ar fi trebuit să utilizeze în schimb datele societății Sinopec Chongqing, întrucât aceasta nu a făcut obiectul articolului 18 din regulamentul de bază. Potrivit producătorului-exportator, faptul că procesul de producție al Sinopec Chongqing este diferit de procesul de producție al Sinopec Ningxia nu descalifică datele societății Sinopec Chongqing, deoarece procesul de producție nu are niciun impact asupra prețurilor PVA.

(331) Comisia nu a fost de acord cu aceste pretenții. Comisia a observat mai întâi că, astfel cum se explică la considerentele 317-322, aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază în cazul grupului Wan Wei și al Shuangxin a fost limitată la factorii de producție produși în regie proprie. Astfel cum este explicat suplimentar la considerentul 274 și în fișele de calcul comunicate producătorilor-exportatori incluși în eșantion, pentru a stabili valori pentru factorii de producție produși în regie proprie care au fost semnificativi în termeni de costuri proporționale, Comisia a utilizat ratele de consum furnizate de producătorii-exportatori în cauză și verificate de Comisie. Aceste rate au fost aplicate valorilor nedistorsionate la fel ca oricăror alți factori de producție. Astfel cum este explicat la considerentul 275, factorii de producție produși în regie proprie care au avut o pondere doar neglijabilă în costurile totale de producție ale producătorului-exportator respectiv, au fost grupați în categoria consumabilelor, ca și alți factori de producție nesemnificativi. Prin urmare, într-o aplicare foarte limitată a articolului 18 din regulamentul de bază grupului Wan Wei și societății Shuangxin, Comisia a utilizat exclusiv date verificate furnizate de aceste societăți, împreună cu referințele, ca pentru orice alt factor de producție. Prin urmare, Comisia a considerat că valorile normale stabilite pentru grupul Wan Wei și Shuangxin ar putea fi utilizate drept cele mai bune date disponibile fără a penaliza Sinopec Ningxia.

(332) În ceea ce privește adecvația calificării datelor Sinopec Chongqing ca fiind cele mai bune date disponibile, atât Comisia, cât și producătorul-exportator, au remarcat că procesul de producție utilizat de Sinopec Chongqing este diferit de procesul de cel utilizat de Sinopec Ningxia. În ceea ce privește materiile prime de bază, procesul de producție din Sinopec Ningxia este mai apropiat de cel utilizat în grupul Wan Wei și în Shuangxin. Deși acest aspect nu are, probabil, niciun impact asupra prețurilor PVA, el are un impact semnificativ asupra construirii valorii normale, care se bazează pe factori de producție (inclusiv materii prime), pe rata de utilizare a acestora și pe referințe. Într-adevăr, grupul Sinopec însuși a recunoscut impactul procesului de producție asupra nivelului valorii normale construite și, prin urmare, asupra marjelor de dumping. În informațiile trimise în 16 iunie 2020, Sinopec a argumentat că „în cadrul mai multor anchete antidumping din SUA, faptul că procesul ei de producție și caracteristicile specifice ale produselor sale sunt semnificativ diferite de cele ale altor producători chinezi au condus la o marjă de dumping zero sau foarte mică pentru Sinopec Chongqing”. Deoarece procesul de producție al Sinopec Chongqing este, de asemenea, semnificativ diferit de cel utilizat de Sinopec Ningxia, datele celei dintâi nu pot fi considerate drept cele mai bune date disponibile pentru a stabili valoarea normală pentru cea din urmă.

(333) În final, în ceea ce privește utilizarea valorii normale celei mai mari pentru fiecare tip de produs, Comisia nu consideră această abordare ca fiind punitivă. Întrucât Comisia nu a fost în măsură să verifice și, prin urmare, să utilizeze datele furnizate de Sinopec Ningxia pentru construirea valorii sale normale, nu există nicio dovadă care să sugereze că valoarea normală a societății Sinopec Ningxia per tip de produs ar fi sub valoarea normală cea mai mare per tip de produs al celorlalți producători cooperanți care utilizează materii prime similare.

(334) Având în vedere motivele exprimate mai sus, aceste pretenții au fost respinse.

3.1.4.4. Calcularea valorii normale

(335) Pentru a stabili valoarea normală construită, Comisia a parcurs etapele descrise mai jos.

(336) În primul rând, Comisia a stabilit costurile nedistorsionate de producție a PVA. A aplicat costurile unitare nedistorsionate la consumul efectiv de factori individuali de producție al producătorului-exportator cooperant.

(337) În al doilea rând, Comisia a majorat costurile de fabricație nedistorsionate prin adăugarea cheltuielilor indirecte de fabricație, stabilite astfel cum este descris la considerentul 305, pentru a obține costurile de producție nedistorsionate.

(338) În final, la costurile de producție stabilite astfel cum se descrie la considerentul 337, Comisia a aplicat costurile VAG și profitul societății Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., astfel cum este explicat la considerentele 205 și 218.

(339) Costurile VAG exprimate ca procent din costurile mărfurilor vândute („CMV") și aplicate costurilor de producție nedistorsionate au fost de 17,6 %.

(340) Profitul, exprimat ca procent din CMV și aplicat costurilor de producție nedistorsionate, a fost de 4,0 %.

(341) Pe această bază, Comisia a construit valoarea normală per tip de produs la nivel franco fabrică în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

(342) Ca urmare a notei din 20 decembrie 2019, trei comercianți de produs care face obiectul anchetei au pretins că stabilirea valorii normale ar trebui să ia în considerare rabaturile cantitative pentru factorii de producție, electricitate, apă și gaze naturale. Aceste părți au pretins că indicii generali nu au luat în considerare astfel de rabaturi și că acestea sunt valabile în cazul achizițiilor de cantități mari. Părțile respective au solicitat efectuarea unei ajustări a valorii normale pe baza rabaturilor invocate pentru factorii de producție, electricitate, apă și gaze naturale. De asemenea, părțile interesate au pretins că marea majoritate a producătorilor de PVA sunt întreprinderi mari care beneficiază de reduceri de preț în contextul achizițiilor de materii prime și energie. Aceleași părți interesate și-au reiterat pretenția în urma notei din 30 martie 2020, fără a prezenta dovezi suplimentare în sprijinul pretenției lor. Ulterior, aceleași părți au pretins și faptul că piața gazelor și a energiei electrice din Turcia nu este liberalizată și că prețurile sunt fixate de autoritățile publice.

(343) Se reamintește că sursele utilizate pentru energie electrică și gaze naturale la care se face trimitere la considerentul 279 conțin date pentru utilizatorii industriali. De asemenea, se remarcă faptul că rabaturile cantitative invocate de părțile interesate sau magnitudinea lor erau simple afirmații cu caracter general și nu au fost nici cuantificate, nici fundamentate în vreun fel. În final, informațiile prezentate de aceste părți nu au sprijinit pretenția lor potrivit căreia piața gazelor și a energiei electrice nu este liberalizată și că prețurile sunt fixate de autoritățile publice. Dimpotrivă, rapoartele transmise de aceste părți descriu caracteristicile pieței liberalizate a energiei din Turcia și rolul organismelor de reglementare relevante, care se concentrează doar pe asigurarea funcționării corespunzătoare a pieței. Prin urmare, aceste pretenții sunt respinse ca fiind nefondate.

(344) În urma notei din 20 decembrie 2019, aceleași părți interesate au pretins că exportatorii chinezi care fac obiectul prezentei anchete nu aveau „costuri de vânzare substanțiale" sau costuri financiare substanțiale pentru produsele de PVA și că, în contextul calculării valorii normale, Comisia nu ar trebui să includă în calcul niciun cost de vânzare sau costuri financiare ale producătorilor-exportatori. Pretenții similare în ceea ce privește costurile de vânzare mai mici au fost repetate de aceleași părți și într-o etapă ulterioară.

(345) Pretenția emisă în contextul calculării valorii normale era similară celei susținute de aceleași părți interesate în contextul alegerii societății Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ca societate adecvată în țara reprezentativă, fapt explicat și abordat la considerentele 216 și 217 de mai sus. Comisia remarcă, de asemenea, că pretenția potrivit căreia producătorii-exportatori chinezi nu au suportat costuri de vânzare sau costuri financiare substanțiale în legătură cu produsele lor pe bază de PVA nu a fost fundamentată în niciun mod și nu a fost confirmată de anchetă. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(346) În urma notei din 20 decembrie 2019, aceleași trei părți interesate au exprimat și opinia lor cu privire la metodele adecvate de contabilizare a amortizării investiției în contextul calculării valorii normale. Ulterior, aceleași părți au adăugat pretenției lor și faptul că PVA originari din China nu necesită costuri de cercetare și dezvoltare („R&D”).

(347) Metodologia generală de contabilizare a cheltuielilor indirecte de producție, a costurilor VAG și a profiturilor, în care sunt incluse și costurile cu amortizarea și R&D, a fost explicată la considerentul 305 de mai sus. În plus, metodologia detaliată pentru fiecare producător-exportator cooperant a fost comunicată acestor societăți în documentele lor specifice de comunicare a constatărilor. În conformitate cu practicile consacrate, fiecăruia dintre acești producători-exportatori i se oferă întotdeauna posibilitatea de a formula observații cu privire la calculele și la metodologia care îi vizează. Astfel, această pretenție formulată de comercianții de produs care face obiectul anchetei a fost considerată incorectă faptic și, prin urmare, a fost respinsă.

(348) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, GC a susținut că Comisia a adoptat datele privind costurile PVB ale producătorilor din Turcia, inclusiv prețurile lor pentru materiile prime importate, pentru a construi valoarea normală pentru societățile chineze, fără a efectua o ajustare corespunzătoare. Conform GC, valoarea normală construită se abate mult de la situația producției efective a producătorilor-exportatori incluși în eșantion, făcând ca cerințele de comparabilitate a prețurilor din normele OMC să fie lipsite de semnificație.

(349) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că ea nu a utilizat datele privind costurile PVB ale producătorilor din Turcia, inclusiv prețurile lor pentru materiile prime importate, pentru a construi valoarea normală. Ea a utilizat procentul pentru costurile VAG și profit al producătorului din țara reprezentativă. Cu toate acestea, structura costurilor (inclusiv ratele de utilizare a materiilor prime) s-a bazat pe datele furnizate de producători-exportatori și verificate de Comisie, cărora le-au fost aplicate referințe nedistorsionate. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

3.2. **Prețul de export**

(350) Producătorii-exportatori incluși în eșantion au exportat în Uniune fie direct către clienți independenți, fie prin intermediul unor societăți afiliate acționând ca importatori.

(351) În cazul în care producătorii-exportatori au exportat produsul în cauză direct către clienți independenți din Uniune, prețul de export a fost prețul plătit efectiv sau care urma să fie plătit pentru produsul în cauză vândut la export în Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.

(352) În cazul în care producătorii-exportatori au exportat produsul în cauză în Uniune prin intermediul unor societăți afiliate care acționează ca importatori, prețul de export a fost stabilit pe baza prețului la care produsul importat a fost revândut pentru prima oară unor clienți independenți din Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. În acest caz, au fost efectuate ajustări ale prețului pentru a se ține seama de toate costurile suportate între import și revânzare, inclusiv costurile VAG suportate efectiv de importatorul afiliat și profitul (de 6,89 %), care au fost obținute de la importatori neafiliați cooperanți.

(353) Unul dintre producătorii-exportatori a vândut anumite cantități de PVA către comercianți autohtoni neafiliați, știind că aceste vânzări erau destinate pieței Uniunii. Aceste vânzări au fost, de asemenea, luate în considerare la stabilirea prețului de export.

(354) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, un producător-exportator a argumentat că, atunci când a calculat costul creditului, Comisia ar trebui să utilizeze rate ale dobânzii pentru împrumuturi în USD, nu în RMB, deoarece tranzacțiile de export au fost facturate în USD.

(355) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că, deși tranzacțiile de export au fost facturate în USD, plățile au fost convertite și depuse în RMB. În plus, producătorul-exportator nu a demonstrat că au împrumuturi în USD și, prin urmare, rata corectă a dobânzii aplicată costului creditului este cea pentru RMB. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

3.3. **Comparație**

(356) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export al producătorului-exportator cooperant pe bază franco fabrică.

(357) Dacă a fost justificat de necesitatea asigurării unei comparații echitabile, Comisia a ajustat prețul de export pentru a ține seama de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Pe baza cifrelor efective ale societății cooperante, s-au efectuat ajustări pentru a ține seama de costurile de manipulare, de transport, de credit, de comisioanele bancare, de alte comisioane și de taxele indirecte.

(358) În cazul a două grupuri de societăți incluse în eșantion a fost efectuată o ajustare suplimentară în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) pentru a ține seama de vânzările prin intermediul unor societăți afiliate. Ambele grupuri au vândut PVA în Uniune prin intermediul comerciantului/comerciantului-producător afiliat lor. S-a constatat că funcțiile comerciantului/comerciantului-producător afiliat erau similare cu cele ale unui agent. Aceste societăți afiliate căutau clienți și stabileau contacte cu aceștia. Prin urmare, ele poartă răspunderea pentru procesul de vânzare. Ajustarea a vizat costurile VAG ale societăților afiliate respective și profitul (de 6,89 %), care a fost obținut de la importatori neafiliați cooperanți.

(359) Ca urmare a notei din 20 decembrie 2019, trei comercianți de produs care face obiectul anchetei au pretins că Comisia ar trebui să ia în considerare elementele menționate la articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază atunci când efectuează o comparație între prețul de export și valoarea normală, cum ar fi caracteristici fizice, reduceri de prețuri, rabaturi și cantități, nivel de comercializare, credit, costuri postvânzare, comisioane și „alți factori" (în special în ceea ce privește costurile de certificare a unui produs de nivel superior). Pretenții similare în ceea ce privește costul creditului și asistența tehnică postvânzare au fost repetate de aceleași părți și într-o etapă ulterioară.

(360) Astfel cum este explicat la considerentul 357 de mai sus, atunci când a fost justificat prin necesitatea asigurării unei comparații echitabile, Comisia a ajustat prețul de export pentru a ține seama de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Prin urmare, aceste pretenții sunt respinse ca fiind redundante.

(361) În observațiile lor cu privire la comunicarea constatărilor finale, un utilizator a argumentat că Comisia nu ar trebui să compare valoarea normală bazată pe valorile GTA și pe costurile VAG și profitul producătorului din țările reprezentative cu prețul de export bazat pe prețurile materiilor prime, costurile VAG și marja de profit, astfel cum au fost suportate de producătorii-exportatori chinezi din RPC. Potrivit utilizatorului, atât prețul de export, cât și valoarea normală, trebuie să fie bazate pe aceleași materii prime și costuri VAG.

(362) Comisia nu a fost de acord cu această caracterizare a calculării dumpingului. Astfel cum este explicat în punctul 3.1.4.4, Comisia a stabilit valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Astfel cum este explicat în punctul 3.2, contrar față de ceea ce pretinde utilizatorul, Comisia și-a întemeiat prețul de export pe prețurile efective practicate de producătorii-exportatori cooperanți și nu pe costuri. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(363) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, doi producători-exportatori incluși în eșantion au argumentat că, în mod eronat, Comisia a ajustat prețul de export al vânzărilor prin intermediul comercianților afiliați în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază pentru comisioane. De asemenea, ei au argumentat în plus că Comisia nu a furnizat nicio dovadă care să susțină necesitatea unei astfel de ajustări. Ambii producători-exportatori au argumentat că societățile de producție și de vânzare din grupurile lor respective formează o singură entitate economică.

(364) Comisia nu a fost de acord cu aceste pretenții. Din motivele comunicate ambelor grupuri de producători-exportatori în documentul referitor la comunicarea constatărilor finale suplimentare, Comisia nu a considerat că fiecare grup constituie o singură entitate economică. Detaliile argumentelor prezentate în respectivele documente conțin informații comerciale confidențiale și nu pot fi rezumate în detaliu. Comisia, în evaluarea efectuată de ea, a luat în considerare în particular: (i) dacă există, într-adevăr, o separație a rolului între societățile în cauză, și anume una care doar vinde, iar cealaltă care doar produce; și (ii) dacă funcția principală a acestor societăți de vânzări este de a vinde sau de a facilita vânzarea produsului. Comisia a analizat, de asemenea, locul în care se află societățile și a luat în considerare în detaliu costurile lor de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale. Pe baza acestei evaluări, pretențiile respective au fost respinse.

(365) În observațiile lor referitoare la comunicarea constatărilor finale suplimentare, grupul Sinopec nu a fost de acord cu concluzia Comisiei potrivit căreia era necesară o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. În primul rând, producătorul-exportator a susținut că vânzările directe ale societății Sinopec Chongqing în SUA sunt limitate și „neobișnuite". De asemenea, grupul Sinopec a remarcat că Sinopec Ningxia nu avea nicio vânzare directă la export. Grupul Sinopec a argumentat că numai atunci când astfel de vânzări directe la export sunt (foarte) substanțiale, ajustarea poate fi necesară. În continuare, grupul Sinopec a argumentat că faptul că societățile producătoare au vânzări interne directe semnificative este irelevant pentru a stabili existența unei singure entități economice. În plus, grupul Sinopec a argumentat că cheltuielile de vânzare ale societăților Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia vizau doar vânzările interne și vânzările la export în SUA, în cazul Sinopec Chongqing și, prin urmare, erau nerelevante. În continuare, grupul Sinopec a observat că, faptul că Sinopec Central China a cumpărat PVA de la producători neafiliați nu înseamnă că ea nu poate constitui o singură entitate economică împreună cu societățile producătoare. În plus, grupul Sinopec a considerat că aceste achiziții sunt foarte limitate și a argumentat că numai atunci când achizițiile de la părți neafiliate sunt substanțiale, ajustarea respectivă poate fi efectuată. În final, Sinopec a argumentat că distanța dintre societățile producătoare și comerciant este neimportantă.

(366) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a luat notă de faptul că, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale suplimentare, grupul Sinopec nu a contestat faptele pe care Comisia și-a întemeiat evaluarea și nu a oferit informații suplimentare. În legătură cu faptul că societățile Sinopec Central China, Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia sunt controlate de grupul Sinopec, Comisia a reamintit că existența unui control comun este o condiție prealabilă necesară pentru stabilirea existenței unei singure entități economice și declanșează o analiză pentru a stabili dacă totalitatea faptelor relevante referitoare la comerciantul afiliat demonstrează existența unei singure entități economice. Scopul este de a stabili dacă funcțiile îndeplinite de comerciantul afiliat sunt similare cu cele ale unui departament de vânzări intern. Această analiză trebuie să fie efectuată pe baza faptelor stabilite în fiecare caz și, prin urmare, orice comparație cu alte anchete în care s-a decis efectuarea sau neefectuarea unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază nu este întotdeauna adecvată.

(367) Având în vedere faptele necontestate ale cazului și având în vedere argumentele transmise de grupul Sinopec în răspunsul său la comunicarea constatărilor finale suplimentare, Comisia a considerat că nu este cazul în situația de față.

(368) În primul rând, Sinopec Chongqing avea vânzări directe semnificative în țări terțe. Deși procentul lor din vânzările totale la export ar fi putut fi mai mic decât cel constatat în alte câteva cazuri, Comisia a constatat totuși că a fost considerabil. Grupul Sinopec a pretins că vânzările la export ale Sinopec Chongqing în țări terțe erau „neobișnuite", întrucât erau realizate în SUA pentru a beneficia de o taxă vamală cu valoare zero. în temeiul legislației anti-dumping relevante a SUA. Deși Comisia nu a fost în măsură să verifice veridicitatea afirmației respective, ea a remarcat că nu ar nega faptul că Sinopec Chongqing efectuează vânzări reale la export în piețe din țări terțe care sunt recunoscute ca atare de autoritățile din țara importatoare în cauză. În plus, Sinopec însăși a recunoscut că aceste vânzări erau responsabile de o parte a cheltuielilor de vânzări ale Sinopec Chongqing.

(369) Comisia nu a fost de acord că existența vânzărilor directe efectuate de către producător pe piața internă este irelevantă. Astfel cum a stabilit Curtea ([90]), se consideră că există o singură entitate economică în cazul în care un producător încredințează unei societăți de distribuție sarcini care intră în mod normal în responsabilitățile unui departament de vânzări intern. Vânzările pe piața internă, precum și vânzările la export discutate la considerentul 368 reprezintă în mod normal responsabilitatea unui departament de vânzări intern. În acest caz, Comisia observă că societatea Sinopec nu a contestat cheltuielile de vânzare în ceea ce privește vânzările interne (și o parte din exporturi) și a considerat că „este normal ca aceste societăți să suporte cheltuieli de vânzare".

(370) Comisia a observat că Sinopec nu a contestat faptul că societatea Sinopec Central China nici nu vinde în mod exclusiv, nici nu exportă PVA produși de grup, ci comercializează și alte tipuri de PVA produși de alte societăți, care sunt neafiliate. Faptul că ea nu exporta acești PVA produși de terți, ci îi vindea pe piața internă, nu neagă concluzia conform căreia, procedând astfel, se comporta mai degrabă ca un comerciant, decât ca un departament de vânzări intern.

(371) În final, în ceea ce privește achizițiile efectuate de Sinopec Central China de la producători de PVA neafiliați, Comisia nu a fost de acord cu argumentul potrivit căruia numai atunci când achizițiile de la părți neafiliate sunt substanțiale se poate efectua o ajustare. Doar pentru că acesta a fost cazul în Musim Mas ([91]), aceasta nu înseamnă că proporția achizițiilor constatate în cauza respectivă este pragul sub care întreprinderile sunt considerate o singură entitate economică și deasupra căruia nu poate exista o singură entitate economică. Într-adevăr, niciunul dintre elementele discutate mai sus nu este, în sine, decisiv. Ele ar trebui să fie considerate ca un întreg în contextul fiecărui caz în parte.

(372) În concluzie, Comisia a reamintit că scopul analizei efectuate în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază este de a stabili statutul societății comerciale afiliate în lumina tuturor datelor relevante. Nu este necesar ca toate faptele să fie prezente pentru toate societățile din grup pentru a permite să se concluzioneze că o anumită societate din cadrul grupului respectiv trebuie să fie considerată un agent care acționează pe bază de comision. Prin urmare, argumentul potrivit căruia Sinopec Central China ar putea fi considerată un astfel de agent în legătură cu o societate din grup și ca un departament de vânzări intern al celeilalte societăți din același grup nu este convingător.

(373) Într-adevăr, analizând imaginea de ansamblu a grupului Sinopec și activitățile societății sale Sinopec Central China, Comisia a confirmat că aceasta din urmă nu poate fi considerată un departament de vânzări intern, ci mai degrabă se califică drept comerciant în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.

(374) Din motivele exprimate mai sus, această pretenție a fost respinsă.

([90]) A se vedea, de exemplu, hotărârea Tribunalului din 25 iunie 2015 în cauza T-26/12, Musim Mas para, ECLI:EU:T:2015:437, punctul 43.

([91]) Ibid.

(375) În observațiile sale referitoare la comunicarea constatărilor finale suplimentare, grupul Wan Wei nu a fost de acord cu concluzia Comisiei potrivit căreia este necesară o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază pentru vânzările efectuate de Mengwei *via* Wan Wei. Grupul Wan Wei a reclamat faptul că a primit doar 5 zile pentru a formula observații cu privire la comunicarea constatărilor finale suplimentare și nu minimul statutar de 10 zile, limitând astfel dreptul său la apărare. În continuare, Wan Wei a afirmat că, în cursul vizitei de verificare, Comisia ar fi luat la cunoștință faptul că Mengwei este doar o fabrică sau o bază de producție a Wan Wei. Producătorul-exportator a argumentat apoi că Wan Wei controlează Mengwei și, prin urmare, ele formează o singură entitate economică. Potrivit producătorului-exportator, Comisia a recunoscut în mod implicit acest aspect prin atribuirea unei singure marje de dumping grupului Wan Wei.

(376) Producătorul-exportator a argumentat apoi că vânzările la export ale Mengwei în țări terțe nu erau substanțiale în comparație cu vânzările sale totale. Producătorul-exportator a argumentat că, numai atunci când astfel de vânzări directe la export sunt (foarte) substanțiale, se poate efectua o ajustare în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Producătorul-exportator a argumentat, în plus, că vânzările interne directe ale Mengwei sunt irelevante atunci când se evaluează dacă Wan Wei acționează ca departament de vânzări al Mengwei. Producătorul-exportator a argumentat că, în orice caz, existența vânzărilor directe efectuate de către societatea producătoare nu împiedică constatarea existenței unei singure entități economice. Producătorul-exportator a confirmat că Wan Wei cumpără PVA de la producători neafiliați, dar a argumentat că aceste achiziții au reprezentat o cantitate mică în comparație cu achizițiile de la Mengwei. Producătorul-exportator a argumentat că faptul că comerciantul achiziționează produse și de la alte societăți nu înseamnă că el nu poate forma o singură entitate economică împreună cu o societate producătoare. În final, producătorul-exportator a argumentat că distanța dintre Wan Wei și Mengwei este irelevantă.

(377) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. În ceea ce privește partea procedurală a pretenției, Comisia a observat că articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază prevede în mod explicit o perioadă mai scurtă de 10 zile pentru observațiile privind comunicarea constatărilor finale suplimentare. Într-adevăr, având în vedere că observațiile primite s-au referit doar la un aspect al constatărilor anchetei, Comisia a considerat că termenul de 5 zile este suficient. În plus, în cazul în care producătorul-exportator inclus în eșantion a considerat că termenul este insuficient, ar fi putut solicita o prelungire. O astfel de prelungire a fost solicitată de o altă parte interesată și a fost acordată de către Comisie.

(378) În ceea ce privește fondul pretenției, Comisia a luat notă de faptul că, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale suplimentare, Wan Wei nu a contestat faptele pe care Comisia și-a întemeiat evaluarea și nu a oferit informații suplimentare. În ceea ce privește faptul că Mengwei este controlată de Wan Wei, Comisia a reamintit că controlul societății comerciale asupra producătorului (sau invers) este o condiție necesară pentru a stabili existența unei singure entități economice și declanșează o analiză pentru a stabili dacă totalitatea faptelor relevante referitoare la comerciantul afiliat demonstrează existența unei singure entități economice. Scopul este de a stabili dacă funcțiile îndeplinite de comerciantul afiliat sunt similare cu cele ale unui departament de vânzări intern. Această analiză trebuie să fie efectuată pe baza faptelor stabilite în fiecare caz și, prin urmare, orice comparație cu alte anchete în care s-a decis efectuarea sau neefectuarea unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază este lipsită de sens.

(379) Având în vedere faptele necontestate ale cazului și având în vedere argumentele transmise de Wan Wei în răspunsul ei la comunicarea constatărilor finale suplimentare, Comisia a considerat că nu este cazul în situația de față.

(380) În primul rând, în ceea ce privește pretenția potrivit căreia Wan Wei și Mengwei formează o singură entitate, întrucât acestea sunt considerate un grup și, prin urmare, primesc o singură marjă de dumping, Comisia a observat că aceasta nu înseamnă că ele formează o singură entitate economică. Acestea sunt două concepte diferite. Comisia a observat, de asemenea, că în niciun moment al anchetei ea ar fi convenit că Mengwei este doar o fabrică sau o bază de producție a Wan Wei. Într-adevăr, intenția de a aplica articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază vânzărilor Mengwei prin intermediul Wan Wei confirmă faptul că Comisia nu a fost de acord cu această pretenție.

(381) În al doilea rând, Comisia a fost de acord că proporția vânzărilor directe în țări terțe din totalul vânzărilor (la export și interne) efectuate de Mengwei era relativ mică. Acest aspect se datorează faptului că Mengwei avea vânzări directe semnificative pe piața internă. Prin urmare, dacă vânzările directe la export ale Mengwei au fost comparate cu toate vânzările sale la export (adică fără vânzările interne), proporția lor ar fi semnificativ mai mare.

(382) În al treilea rând, Comisia nu a fost de acord că existența vânzărilor directe efectuate de către producător pe piața internă este irelevantă. Astfel cum a stabilit Curtea ([92]), se consideră că există o singură entitate economică în cazul în care un producător încredințează unei societăți de distribuție sarcini care intră în mod normal în responsabilitățile unui departament de vânzări intern. Vânzările directe pe piața internă (precum și vânzările la export discutate mai sus) reprezintă în mod normal responsabilitatea unui departament de vânzări intern. Cu privire la acest aspect, Comisia a observat, de asemenea, că grupul Wan Wei nu a contestat argumentul Comisiei întemeiat pe costurile de vânzare ale Mengwei. Aceste costuri dovedesc în mod clar că Mengwei are propriul departament de vânzări și nu este doar o fabrică sau o bază de producție a Wan Wei, astfel cum susține producătorul-exportator. În orice caz, Comisia a reamintit că, astfel cum s-a explicat mai sus, Mengwei avea vânzări directe la export semnificative, ceea ce în sine este suficient pentru a demonstra că au un departament autentic de vânzări pentru vânzările la export.

(383) Comisia a observat că grupul Wan Wei nu a contestat nici faptul că Wan Wei nici nu vinde în mod exclusiv, nici nu exportă PVA produși de grup, ci comercializează și alte tipuri de PVA produși de alte societăți, neafiliate. Acest aspect susține și concluzia că Wan Wei a acționat mai degrabă ca un comerciant decât ca un departament de vânzări intern al Mengwei.

(384) În ceea ce privește achizițiile efectuate de Wan Wei de la producători de PVA neafiliați, Comisia nu a fost de acord cu argumentul potrivit căruia numai atunci când achizițiile de la părți neafiliate sunt substanțiale se poate efectua o ajustare. Doar pentru că acesta a fost cazul în Musim Mas ([93]), aceasta nu înseamnă că proporția achizițiilor constatate în cauza respectivă este pragul sub care întreprinderile sunt considerate o singură entitate economică și deasupra căruia nu poate exista o singură entitate economică. Într-adevăr, niciunul dintre elementele discutate mai sus nu este, în sine, decisiv. Ele ar trebui să fie considerate ca un întreg în contextul fiecărui caz în parte.

(385) Într-adevăr, analizând imaginea de ansamblu a grupului Wan Wei și activitățile Wan Wei în ceea ce privește PVA produși de Mengwei, Comisia a confirmat că cel dintâi nu poate fi considerat un departament de vânzări intern al celei din urmă, ci mai degrabă se califică drept comerciant în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.

(386) Din motivele exprimate mai sus, această pretenție a fost respinsă.

(387) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, trei producători-exportatori incluși în eșantion și un producător/utilizator din Uniune au pretins că pentru TVA nerambursabil nu ar trebui efectuată nicio ajustare. Demn de observat este că aceste părți interesate au argumentat că Comisia nu a explicat motivul pentru care este necesară o astfel de ajustare, în particular având în vedere faptul că valoarea normală este construită (parțial) utilizând date dintr-o țară terță. De asemenea, aceste părți interesate au pretins că Comisia nu a explicat motivul pentru care, fără ajustarea TVA, ar exista o diferență între prețul de export și valoarea normală construită, care afectează comparabilitatea prețurilor. În opinia lor, întrucât prețul normal este bazat pe o construcție, nu există nicio rambursare a TVA-ului aferent factorilor de producție și, prin urmare, nu ar trebui să se efectueze nicio ajustare pentru diferențele de rambursare a TVA.

(388) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a efectuat o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază pentru diferența în termeni de taxe indirecte dintre vânzările la export din RPC în Uniune și valoarea normală în cazul în care taxele indirecte, cum ar fi TVA, au fost excluse. Comisia nu trebuie să demonstreze că valoarea normală construită implică efectiv TVA care poate fi rambursat integral în cazul vânzărilor de pe piața internă, deoarece acest fapt este irelevant. Valoarea normală care a fost construită astfel cum se menționează la considerentele 335-347 și 295 nu a inclus TVA, deoarece valorile nedistorsionate din țara reprezentativă sunt utilizate pentru calcularea valorii normale în țara exportatoare fără TVA. Situația efectivă a regimului de TVA aplicat vânzărilor pe piața internă și la export apare doar în RPC. Ancheta a concluzionat că, în PA, în RPC, producătorii-exportatori sunt pasibili de TVA în valoare de 13 % sau 16 % (13 % se aplică în perioada aprilie-iunie 2019 și 16 % se aplică în perioada iulie 2018-martie 2019) la export, în timp ce 5 %, 9 % sau 10 % sunt rambursate (5 % se aplică în perioada iulie-august 2018, 9 % se aplică din septembrie până în octombrie 2018, iar 10 % se aplică în perioada noiembrie 2018-iunie 2019). Prin urmare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, pentru diferența de taxe indirecte, în cazul de față TVA care este parțial rambursat în ceea ce privește vânzările la export, Comisia a ajustat în mod corespunzător valoarea normală. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

([92]) A se vedea, de exemplu, hotărârea Tribunalului din 25 iunie 2015 în cauza T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, punctul 43.
([93]) Ibid.

(389) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, trei importatori și-au reiterat observațiile conform cărora Comisia ar trebui să ajusteze prețul de export pentru a ține seama de faptul că: (i) producătorii-exportatori chinezi nu desemnează niciodată agenți comerciali sau intermediari, ci mai degrabă negociază direct cu importatori din Uniune; (ii) producătorii-exportatori de PVA de slabă calitate nu au înregistrat costuri R&D; (iii) producătorii-exportatori chinezi nu permit nicio întârziere a plăților, prin urmare, ei nu sunt afectați de costuri financiare; (iv) producătorii-exportatori chinezi nu acordă niciodată asistență tehnică ulterioară vânzării.

(390) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a menționat că ea a întemeiat prețul de export pe prețurile plătite efectiv, ajustat pentru toate variabilele revendicate în mod legitim de către producătorii-exportatori incluși în eșantion. Elementele enumerate de comercianți nu au fost adăugate la valoarea normală construită, astfel încât nu a existat nicio problemă de comparabilitate. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

3.4. **Marja de dumping**

(391) Pentru producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion, Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.

(392) Pe această bază, marjele de dumping medii ponderate definitive, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt după cum urmează:

Societate	Marjă de dumping definitivă
Grupul Shuangxin	115,6 %
Grupul Sinopec	17,3 %
Grupul Wan Wei	193,2 %

(393) Pentru producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion, Comisia a calculat marja de dumping medie ponderată, în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază. Prin urmare, marja respectivă a fost stabilită pe baza marjelor producătorilor-exportatori incluși în eșantion.

(394) Pe această bază, marja de dumping definitivă a producătorilor-exportatori cooperanți neincluși în eșantion este de 80,4 %.

(395) Pentru toți ceilalți producători-exportatori din țara în cauză, Comisia a stabilit marja de dumping pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază. În acest scop, Comisia a stabilit nivelul de cooperare a producătorilor-exportatori. Nivelul de cooperare reprezintă volumul exporturilor în Uniune realizate de producătorii-exportatori cooperanți, exprimat ca proporție din volumul total al exporturilor – astfel cum este raportat în statisticile Eurostat privind importurile – din țara în cauză în Uniune.

(396) Nivelul de cooperare în acest caz este înalt, întrucât importurile provenite de la producătorii-exportatori cooperanți au corespuns practic exporturilor totale în Uniune în cursul perioadei de anchetă. Pe această bază, Comisia a decis să stabilească marja de dumping reziduală la nivelul producătorului-exportator cooperant inclus în eșantion cu marja de dumping cea mai mare.

(397) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Societate	Marjă de dumping definitivă
Grupul Shuangxin	115,6 %
Grupul Sinopec	17,3 %
Grupul Wan Wei	193,2 %
Alte societăți cooperante	80,4 %
Toate celelalte societăți	193,2 %

4. PREJUDICIUL

4.1. Definiția industriei din Uniune și a producției Uniunii

(398) Produsul similar a fost fabricat de patru producători din Uniune în cursul perioadei de anchetă: Kuraray Europe GmbH, Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Solutia Europe SPRL, Wacker Chemie AG. Aceștia constituie „industria din Uniune” în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(399) Producția totală a Uniunii în cursul perioadei de anchetă a fost stabilită la aproximativ [114 000-120 000] de tone. Comisia a stabilit această cifră pe baza tuturor informațiilor disponibile cu privire la industria din Uniune, precum informațiile primite de la reclamant și de la toți producătorii cunoscuți din Uniune. Astfel cum se precizează la considerentul 30, în cadrul eșantionului au fost selectați doi producători din Uniune, reprezentând peste 80 % din producția totală a produsului similar din Uniune.

4.2. Stabilirea pieței relevante a Uniunii

(400) Pentru a stabili dacă industria din Uniune a suferit un prejudiciu și pentru a determina consumul și diverșii indicatori economici referitori la situația industriei din Uniune, Comisia a examinat dacă și în ce măsură utilizarea ulterioară a producției de produs similar a industriei din Uniune trebuia să fie luată în considerare în cadrul analizei.

(401) PVA sunt utilizați ca material intermediar pentru producția de hârtie și carton; producția de rășini din PVB pentru producția de pelicule din PVB; ca adjuvant de polimerizare pentru materiale plastice; și în producția de emulsii și de adezivi. Comisia a constatat că o parte substanțială a producției producătorilor din Uniune a fost destinată utilizării captive. industria din Uniune este, în cea mai mare parte, integrată pe verticală, iar PVA sunt adesea pur și simplu transferați în cadrul aceleiași societăți sau al acelorași grupuri de societăți, în vederea prelucrării ulterioare în aval.

(402) Distincția între piața captivă și piața liberă este relevantă pentru analiza prejudiciului, deoarece produsele destinate utilizării captive nu sunt expuse concurenței directe exercitate de importuri. În schimb, producția destinată pieței libere este în concurență directă cu importurile de produs în cauză.

(403) Pentru a oferi o imagine cât mai completă a industriei din Uniune, Comisia a obținut date pentru întreaga activitate legată de PVA și a stabilit dacă producția a fost destinată sau nu utilizării captive sau pieței libere.

(404) Comisia a examinat anumiți indicatori economici referitori la industria din Uniune pe baza datelor privind piața liberă. Acești indicatori sunt: volumul vânzărilor și prețurile de vânzare pe piața Uniunii; cota de piață; creșterea; volumul și prețurile exporturilor; rentabilitatea; randamentul investițiilor; și fluxul de lichidități. În măsura în care a fost posibil și justificat, constatările examinării au fost comparate cu datele aferente pieței captive, pentru a prezenta un tablou complet al situației industriei din Uniune.

(405) Cu toate acestea, alți indicatori economici au putut fi examinați în mod semnificativ doar prin referire la întreaga activitate, inclusiv utilizarea captivă a industriei din Uniune. Aceștia sunt: producția; capacitatea, utilizarea capacității; ocuparea forței de muncă și productivitatea. Ei depind de întreaga activitate, indiferent dacă producția este captivă sau vândută pe piața liberă.

(406) După comunicarea constatărilor, Cordial, Wacker și Wegochem au argumentat că documentul de informare generală nu a inclus informații relevante, cum ar fi producția, capacitatea de producție, utilizarea capacității, volumul vânzărilor și cota de piață a reclamantului.

(407) Ca răspuns la solicitarea societăților, Comisia a reevaluat informațiile furnizate sub formă de intervale și/sau de indici pentru producție, capacitatea de producție și ocuparea forței de muncă. Întrucât aceste informații agregă date referitoare la patru societăți, ele au fost comunicate în cifre reale către societate și au fost puse la dispoziția părților interesate în dosarul neconfidențial.

(408) În ceea ce privește datele confidențiale primite de la reclamant, Comisia trebuie să respingă cererea societăților. Regulamentul de bază prevede obligația Comisiei de a evalua prejudiciul adus industriei din Uniune și nu unor anumiți producători. În acest caz, datele solicitate se referă la macroindicatori și au inclus toți producătorii cunoscuți din Uniune. Nu există niciun motiv pentru a scoate în evidență datele referitoare la un singur producător, în special atunci când astfel de date sunt confidențiale în temeiul articolului 19 din regulamentul de bază.

(409) După comunicarea constatărilor, Wacker și Camera de Comerț a Chinei pentru metale, minerale și produse chimice (CCCMC) au contestat metoda Comisiei de analizare a pieței captive și a pieței libere. Wacker a argumentat că Comisia ar trebui să efectueze o evaluare clară a indicatorilor macroeconomici și microeconomici doar pentru ca reclamantul să evite o evaluare distorsionată a prejudiciului.

(410) Comisia nu a fost de acord cu pretenția formulată de Wacker. Industria din Uniune este compusă din patru producători, dintre care doi sunt activi pe piața liberă. În consecință, astfel cum s-a explicat mai sus la considerentele 402-405, în timp ce pentru anumiți indicatori economici s-a considerat adecvat să se facă trimitere numai la datele referitoare la piața liberă, alți indicatori economici ar putea fi examinați în mod semnificativ doar prin referire la întreaga activitate, incluzând utilizarea captivă a industriei din Uniune.

(411) Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

4.3. **Consumul Uniunii**

(412) Comisia a stabilit consumul Uniunii pornind de la: (a) consumul captiv pe baza utilizării captive a producției Uniunii; (b) vânzările pe piața Uniunii ale tuturor producătorilor cunoscuți din Uniune; și (c) importurile în Uniune din toate țările terțe, astfel cum au fost raportate de Eurostat, luând astfel în considerare datele transmise de producătorii-exportatori cooperanți din țara în cauză. Pe această bază, consumul Uniunii a evoluat după cum urmează:

Tabelul 1

Consumul Uniunii (în tone)

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Consumul total al Uniunii	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Indice	*100*	*98*	*106*	*102*
Piață captivă	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Indice	*100*	*105*	*116*	*109*
Piață liberă	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Indice	*100*	*96*	*103*	*100*

Sursă: Eurostat, plângere, răspunsuri verificate la chestionar.

(413) Consumul captiv de PVA produși pe cont propriu a crescut cu 9 % pe parcursul perioadei examinate. Totuși, consumul de pe piața liberă, precum și consumul total, au rămas relativ stabile în cursul aceleiași perioade.

(414) Consumul total a evoluat de la aproximativ [214 000 – 219 000] de tone în 2016 la aproximativ [218 000 – 223 000] de tone în PA, în timp ce consumul de pe piața liberă a rămas stabil la aproximativ [162 000 – 167 000] de tone în aceeași perioadă.

(415) CCCMC a argumentat că Comisia nu a analizat în mod corespunzător piața captivă și consumul captiv. Mai precis, CCCMC a constatat că Comisia nu a informat în mod corespunzător părțile cu privire la partea de consum captiv și de producție captivă ca proporție din consumul total și producția totală, și nici cu privire la volumul producției destinată pieței libere. Partea a reiterat pretenția sa după cea de a doua comunicare a constatărilor suplimentare.

(416) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție și a clarificat faptul că consumul de pe piața captivă comunicat părților interesate corespundea producției captive. Producția totală este menționată în tabelul 4. Utilizând cifrele pentru producția captivă din tabelul 1, evoluția producției aferentă pieței libere poate fi calculată cu ușurință. Prin urmare, Comisia a considerat că părțile au fost informate cu privire la toți parametrii necesari referitori la piața captivă și la cea liberă. În plus, utilizarea captivă a industriei din Uniune a fost analizată pe larg la punctul 5.2.4 „Utilizarea captivă” și comunicată tuturor părților interesate. Cu toate acestea, pentru facilitarea trimiterilor, Comisia a adăugat în tabelul 4 revizuit un rând suplimentar intitulat „Volumul producției pe piața liberă”.

4.4. **Importurile provenite din țara în cauză**

4.4.1. *Volumul și cota de piață a importurilor provenite din țara în cauză*

(417) Comisia a stabilit volumul importurilor utilizând baza de date a Eurostat. Cota de piață a importurilor a fost stabilită prin compararea volumelor importurilor cu consumul Uniunii pe piața liberă, astfel cum au fost raportate în tabelul 1 de mai sus.

(418) Importurile în Uniune din țara în cauză au evoluat după cum urmează:

Tabelul 2

Volumul importurilor (în tone) și cota de piață

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Volumul importurilor din RPC în tone	35 285	44 216	54 326	53 930
Indice	*100*	*125*	*154*	*153*
Cota de piață	20 % – 25 %	25 % – 30 %	30 % – 35 %	30 % – 35 %
Indice	*100*	*131*	*149*	*153*

Sursă: Eurostat.

(419) Volumul importurilor din țara în cauză a crescut cu 53 % în cursul perioadei examinate, de la aproximativ 35 000 de tone în 2016 la aproape 54 000 de tone în PA. Astfel, cota de piață a importurilor din China a crescut de la 20 % – 25 % în 2016 la 30 % – 35 % în cursul PA, pe piața liberă.

4.4.2. *Prețurile importurilor din țara în cauză și subcotarea prețurilor*

(420) Comisia a stabilit tendințele prețurilor importurilor pe baza datelor furnizate de Eurostat.

(421) Prețul mediu al importurilor în Uniune provenite din țara în cauză a evoluat după cum urmează:

Tabelul 3

Prețurile de import (EUR/kg)

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
RPC	1,49	1,39	1,34	1,49
Indice	*100*	*94*	*90*	*100*

Sursă: Eurostat.

(422) Prețurile importurilor din țara în cauză au rămas relativ stabile în perioada examinată, aproximativ 1,49 EUR/Kg. Pe parcursul PA, pe baza prețurilor medii din Uniune menționate în tabelul 7, a existat o diferență de preț între importurile vizate și prețurile din Uniune de [10 % – 40 %].

(423) Subcotarea prețurilor importurilor a fost stabilită pe baza datelor furnizate de producătorii-exportatori cooperanți din țara în cauză și a datelor privind vânzările pe piața internă furnizate de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă. Comisia a determinat subcotarea prețurilor în cursul perioadei de anchetă comparând:

— prețurile de vânzare medii ponderate pentru fiecare tip de produs practicate de producătorii din Uniune pentru clienții neafiliați de pe piața Uniunii, ajustate la nivel franco fabrică; și

— prețurile medii ponderate corespunzătoare pentru fiecare tip de produs ale importurilor provenite de la producătorii chinezi cooperanți aplicabile primului client independent de pe piața Uniunii, stabilite pe bază de cost, asigurare și navlu (CIF), cu ajustări corespunzătoare pentru taxele vamale și costurile ulterioare importului.

(424) Compararea prețurilor a fost realizată per tip de produs, având în vedere tranzacții la același nivel de comercializare și după deducerea reducerilor amânate. Atunci când a fost necesar, prețul de import al produsului în cauză importat din RPC a fost ajustat în mod corespunzător în raport cu tipul de produs comparabil vândut de industria din Uniune.

(425) În ceea ce privește diferențele de anumite caracteristici între produsul în cauză și produsul similar, astfel cum s-a stabilit mai sus la considerentele 73-77, tipurile de produs importate din RPC se află în concurență cu tipurile de produse fabricate și vândute de industria din Uniune. Cu toate acestea, întrucât conținutul de cenușă din PVA fabricați și vânduți de producătorii-exportatori cooperanți a fost în general mai mare decât conținutul de cenușă din PVA fabricați și vânduți de industria din Uniune, Comisia a considerat că este justificată o ajustare pentru a asigura o comparație echitabilă între tipurile de produse din China și din UE pe baza NCP-urilor. Comisia a stabilit ajustarea pe baza diferenței constatate în ceea ce privește importurile de PVA cu conținut mare și mic de cenușă din țări terțe pe baza informațiilor furnizate de utilizatori. Diferența de preț a fost stabilită la 10 %.

(426) Pe această bază, s-a adăugat o ajustare de 10 % la prețul CIF al PVA cu conținut mare de cenușă vânduți de producătorii-exportatori cooperanți.

(427) După comunicarea constatărilor, Ahlstrom-Munksjö a contestat ajustarea de 10 % deoarece Comisia nu a dezvăluit sursa datelor și, prin urmare, părțile interesate nu au avut posibilitatea de a evalua fiabilitatea acestor date.

(428) În această privință, Comisia a clarificat faptul că, astfel cum s-a explicat mai sus la considerentul 425, ajustarea a fost calculată pe baza diferenței de preț dintre importurile de PVA cu conținut mare și mic de cenușă din țări terțe pentru NCP-uri comparabile colectate și verificate în cursul anchetei de la utilizatori (tranzacții efective).

(429) În plus, întrucât conținutul de metanol și ambalajul au un efect neglijabil asupra prețurilor, astfel cum s-a explicat mai sus la considerentul 81, Comisia a concluzionat că, în scopul determinării subcotării, ignorarea acestor caracteristici a fost adecvată.

(430) Rezultatul comparației a fost exprimat ca procent din cifra de afaceri a producătorilor din Uniune înregistrată în cursul perioadei de anchetă. El a indicat o marjă de subcotare medie ponderată situată între 28,8 % și 36,7 % a importurilor din țara în cauză pe piața Uniunii.

(431) După comunicarea constatărilor, mai multe părți interesate și anume Wacker, Ahlstrom-Munksjö, grupul Sinopec, Wan Wei, Mengwei și Shuangxin au contestat calculele Comisiei.

(432) Wacker și producătorii-exportatori chinezi au pretins că 18 % din exporturile din RPC nu au fost vândute de industria din Uniune, deoarece pentru această cantitate nu s-au constatat NCP-uri comparabile. Părțile au făcut referire la hotărârea din cauza T-500/17, Hubei Xinyegang/Comisia, în sprijinul pretenției lor potrivit căreia analiza Comisiei vizând prejudiciul s-a bazat doar pe un volum limitat de vânzări ale industriei din Uniune de produs similar și nu pe întregul volum.

(433) În primul rând, Comisia a observat că această hotărâre face obiectul unui recurs la Curtea de Justiție și, prin urmare, nu poate fi luată în considerare ca fiind definitivă. În al doilea rând, regulamentul de bază nu impune Comisiei să efectueze analiza prețurilor separat pentru fiecare tip de produs. Mai degrabă, cerința legală este o determinare la nivelul produsului similar. Deși NCP-urile sunt utilizate ca punct de plecare pentru o astfel de evaluare, aceasta nu înseamnă că diverse NCP-uri nu se află în concurență. Astfel, faptul că anumite NCP-uri ale industriei din Uniune nu au fost comparate cu importurile nu înseamnă că ele nu suferă presiuni din partea prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping. Într-adevăr, stabilirea subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative prin calcularea mai întâi a marjelor la nivelul NCP reprezintă doar o etapă intermediară și pregătitoare a respectivei comparații necesare a prețurilor. Acea etapă nu este obligatorie din punct de vedere legal, ci constituie practica-standard a Comisiei. În al treilea rând, în cazurile în care se recurge la eșantionare, nu este surprinzător faptul că nu există o corelare perfectă între importurile producătorilor-exportatori incluși în eșantion și vânzările industriei din Uniune inclusă în eșantion. Aceasta nu înseamnă neapărat că nu există importuri de anumite tipuri, ci că aceste tipuri nu au fost exportate în Uniune de către producătorii-exportatori incluși în eșantion în cursul perioadei de anchetă. În final, astfel cum este explicat mai sus la considerentele 58-62, Comisia a

concluzionat că toate clasele de PVA concurau între ele cel puțin într-o anumită măsură. Prin urmare, procentul de 18 % din exporturile producătorilor-exportatori incluși în eșantion nevândute de industria din Uniune nu constituie o clasă separată a produsului în cauză, ci concurează pe deplin cu clasele rămase pentru care s-a constatat o concordanță. În plus, NCP-urile nevândute de industria din Uniune erau tipuri de produse adecvate pentru aplicarea în sectoarele adezivilor, polimerizării și hârtiei și, prin urmare, erau echivalente și în concurență directă cu alte tipuri de produse fabricate și vândute de industria din Uniune pentru a fi utilizate în aceleași aplicații, chiar dacă nu erau utilizate la cuantificarea subcotării prețurilor.

(434) Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(435) Aceleași părți au solicitat informații suplimentare cu privire la calcularea detaliată a marjelor de subcotare prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative per NCP. În particular, ele au solicitat: (i) NCP-urile vândute de industria din Uniune; (ii) cantitățile medii și prețurile de vânzare vândute per NCP; și (iii) marjele detaliate de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative per NCP. Aceleași părți, referindu-se la hotărârea Curții în cauza Jindal (cauza T-301/16, Jindal Saw Ltd și Jindal Saw Italia SpA/Comisia), au pretins că comparația dintre prețurile de export și prețurile de vânzare ale industriei din Uniune nu a fost efectuată la același nivel de comercializare, întrucât marea majoritate a importurilor din RPC au fost vândute prin intermediul comercianților neafiliați și al importatorilor neafiliați, în timp ce industria din Uniune a vândut direct consumatorilor finali, precum și că Comisia ar trebui, prin urmare, să aplice o ajustare în funcție de nivelul de comercializare.

(436) În conformitate cu articolul 19 din regulamentul de bază, Comisia nu a putut dezvălui datele solicitate pentru fiecare tip de produs. Divulgarea unor astfel de detalii ar permite, fie în mod direct, fie prin adăugarea unor informații privind piața, să se reconstituie vânzările confidențiale sau datele de producție ale producătorilor individuali din Uniune.

(437) În ceea ce privește revendicările de ajustare în funcție de nivelul de comercializare, Comisia a analizat prețul de pe piața Uniunii pentru vânzările către utilizatorii finali în comparație cu vânzările către distribuitori și a constatat că nu există diferențe substanțiale în ceea ce privește prețurile pentru diferitele niveluri de comercializare. În plus, nicio altă informație cu privire la dosar nu a indicat necesitatea de a aplica vreun nivel al ajustării în funcție de nivelul de comercializare. Prin urmare, Comisia a concluzionat că în prezentul caz nu este necesară o ajustare în funcție de nivelul de comercializare diferit.

(438) Wacker a argumentat, de asemenea, faptul că Comisia a evaluat efectele în termeni de prețuri ale importurilor în cauză asupra industriei din Uniune pentru întreaga perioadă examinată (dincolo de calculul subcotării pentru perioada de anchetă), pe baza prețurilor medii de import fără nicio ajustare pentru taxele vamale, costurile ulterioare importării și conținutul de cenușă.

(439) Această pretenție a trebuit să fie respinsă. Conform practicii obișnuite a Comisiei, marjele de subcotare au fost calculate numai pentru perioada de anchetă. Efectele asupra prețurilor în întreaga perioadă examinată au fost totuși luate în considerare în ceea ce privește evoluția tendinței prețurilor de import. Pentru a evalua o astfel de tendință pe o bază comparabilă de-a lungul anilor, nu a fost necesară nicio ajustare. În plus, chiar și atunci când se iau în considerare costurile medii ulterioare importului și taxele vamale pentru întreaga perioadă examinată, prețurile din China erau încă semnificativ mai mici decât prețurile practicate de industria din Uniune, confirmând astfel subcotarea semnificativă constatată pentru perioada de anchetă.

4.5. **Situația economică a industriei din Uniune**

4.5.1. *Observații generale*

(440) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei din Uniune a implicat o evaluare a tuturor indicatorilor economici care influențează situația industriei din Uniune în cursul perioadei examinate.

(441) Pentru determinarea prejudiciului, Comisia a făcut o distincție între indicatorii de prejudiciu macroeconomici și cei microeconomici. Comisia a evaluat indicatorii macroeconomici pe baza datelor furnizate de reclamant, verificate în raport cu datele furnizate de alți producători, utilizatori și importatori din Uniune, precum și cu statisticile oficiale disponibile (Eurostat). Datele macroeconomice s-au referit la toți producătorii din Uniune.

(442) Comisia a evaluat indicatorii microeconomici pe baza datelor din răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. În ceea ce privește al doilea producător din Uniune inclus în eșantion, Wacker, trebuie remarcat faptul că datele furnizate nu cuprindeau indicatorii microeconomici, dat fiind că societatea producea numai pentru utilizare sa captivă și, prin urmare, nu înregistra vânzări ale produsului similar pe piața liberă. Prin urmare, datele microeconomice au vizat doar producătorul din Uniune inclus în eșantion care vindea pe piața liberă, și anume Kuraray Europe GmbH. Ambele seturi de date au fost considerate reprezentative pentru situația economică a industriei din Uniune.

(443) Indicatorii macroeconomici sunt: producția, capacitatea de producție, gradul de utilizare a capacității de producție, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea, ocuparea forței de muncă, productivitatea, magnitudinea marjei de dumping.

(444) Indicatorii microeconomici sunt: prețurile unitare medii, costul unitar, costul cu forța de muncă, stocurile, rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a procura capital.

4.5.2. *Indicatori macroeconomici*

4.5.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

(445) Producția totală, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție din Uniune au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 4

Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Volumul producției (tone)	129 310	120 807	123 492	114 235
Indice	*100*	*93*	*95*	*88*
Capacitatea de producție (tone)	145 684	145 684	145 684	145 684
Indice	*100*	*100*	*100*	*100*
Gradul de utilizare a capacității de producție	89 %	83 %	85 %	78 %
Indice	*100*	*93*	*95*	*88*
Volumul producției pe piața liberă (tone)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	600 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Indice	*100*	*86*	*82*	*75*

Sursă: Plângere, răspunsuri verificate la chestionar.

(446) Volumul de producție al industriei din Uniune a scăzut cu 12 % în cursul perioadei examinate. Această scădere a producției a afectat aproape în totalitate singurii doi producători din Uniune care vând pe piața liberă, în vreme ce volumul producției corespunzătoare producătorilor din Uniune care produc doar pentru consum captiv a rămas relativ stabil.

(447) Capacitatea raportată a rămas aceeași pe parcursul perioadei examinate. Totuși, utilizarea capacității a scăzut semnificativ din cauza reducerii semnificative a volumului producției operate de producătorii din Uniune care vând pe piața liberă pentru a reduce costurile de producție și pierderile. Într-adevăr, fiecare dintre cei doi producători a trebuit să oprească o parte din liniile lor de producție în perioada 2017 – 2018 din cauza presiunii importurilor care fac obiectul unui dumping.

(448) Prin urmare, scăderea ratei de utilizare a capacității trebuie să fie contabilizată exclusiv pe seama reducerii producției operate de cei doi producători din Uniune care vând pe piața liberă.

(449) După cea de a doua comunicare suplimentară a constatărilor, Solutia a argumentat că scăderea utilizării capacității operată de industria din Uniune nu a urmat tendința importurilor din RPC, întrucât ea a crescut de la 2017 la 2018, când importurile au crescut, și a scăzut în cursul PA, când și importurile din RPC au scăzut.

(450) Acest argument a trebuit să fie respins. În primul rând, din 2017 până în 2018, rata de utilizare a capacității industriei din Uniune a crescut cu 2 puncte procentuale, în timp ce consumul de pe piața liberă a crescut cu 7 puncte procentuale. În plus, în aceeași perioadă, importurile din RPC au crescut în volum cu 23 % și au câștigat 14 % în cotă de piață. Prin urmare, chiar și în condițiile unei cereri în creștere, industria din Uniune nu și-a putut crește în mod semnificativ producția, deoarece prețurile sale au fost în mod constant subcotate de importurile, în creștere, care fac obiectul unui dumping. În al doilea rând, în cursul PA, în timp ce industria din Uniune și-a redus rata de utilizare a capacității cu 7 puncte, iar consumul Uniunii pe piața liberă a scăzut cu 3 puncte, importurile din RPC au rămas stabile (în scădere cu 395 de tone) și au câștigat 3 puncte procentuale în cotă de piață.

4.5.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

(451) Volumul vânzărilor și cota de piață ale industriei din Uniune au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 5

Volumul vânzărilor și cota de piață

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Volumul total al vânzărilor pe piața liberă a Uniunii (tone)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Indice	*100*	*95*	*82*	*73*
Cota de piață	35 % – 40 %	35 % – 40 %	25 % – 30 %	25 % – 30 %
Indice	*100*	*99*	*79*	*73*

Sursă: Plângere, răspunsuri verificate la chestionar.

(452) În pofida consumului relativ stabil, volumul vânzărilor industriei din Uniune pe piața liberă a scăzut cu 27 % în perioada examinată.

(453) În consecință, aceasta s-a tradus printr-o scădere a cotei de piață a industriei din Uniune pe piața liberă, de la [35 % – 40 %] în 2016 la [25 % – 30 %] în cursul PA, ceea ce reprezintă o scădere cu 27 %.

4.5.2.3. Creștere

(454) Consumul Uniunii (piața liberă) a rămas stabil în cursul perioadei examinate, în timp ce volumul vânzărilor industriei din Uniune pe piața liberă a Uniunii a scăzut cu 27 %. Prin urmare, industria din Uniune a pierdut din cota de piață, spre deosebire de cota de piață a importurilor provenite din țara în cauză, care a crescut semnificativ în aceeași perioadă.

4.5.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

(455) Ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 6

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Număr de angajați (ENI)	370	313	324	327
Indice	*100*	*85*	*88*	*88*
Productivitatea (unitate/salariat)	350	386	382	349
Indice	*100*	*110*	*109*	*100*

Sursă: Plângere, răspunsuri verificate la chestionar.

(456) Nivelul de ocupare a forței de muncă a industriei din Uniune a scăzut în cursul perioadei examinate, din cauza reducerii producției operate de producătorii din Uniune care vând pe piața liberă. Acest fapt a generat reducerea forței de muncă cu 12 %, fără a lua în considerare orice ocupare indirectă a forței de muncă.

(457) Întrucât volumul producției a scăzut și el, productivitatea industriei din Uniune a rămas relativ stabilă în cursul perioadei examinate. Acest fapt arată că industria din Uniune a fost dispusă să se adapteze condițiilor schimbătoare de pe piață pentru a rămâne competitivă.

4.5.2.5. Magnitudinea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping din trecut

(458) Toate marjele de dumping au fost semnificativ superioare nivelului *de minimis*. Impactul magnitudinii marjelor de dumping efective asupra industriei din Uniune a fost substanțial, având în vedere volumul și prețurile importurilor din țara în cauză.

(459) Aceasta este a doua anchetă antidumping vizând produsul în cauză. Ancheta precedentă a fost încheiată în 2008, fără instituirea vreunei măsuri și nefiind disponibile date pentru a evalua efectele unor posibile practici de dumping în trecut.

4.5.3. *Indicatori microeconomici*

4.5.3.1. Prețurile și factorii care influențează prețurile

(460) În perioada examinată, prețurile de vânzare unitare medii ponderate practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion pentru clienți neafiliați din Uniune au evoluat după cum urmează:

Tabelul 7

Prețurile de vânzare în Uniune

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Prețurile unitare de vânzare medii pe piața liberă (EUR/kg)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	1,75 – 2,75	1,75 – 2,75
Indice	*100*	*100*	*111*	*114*
Costul unitar de producție (EUR/kg)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	2,00 – 3,00	2,00 – 3,00
Indice	*100*	*104*	*119*	*124*

Sursă: Răspunsuri verificate la chestionar.

(461) Tabelul de mai sus indică evoluția prețului de vânzare unitar practicat de industria din Uniune pe piața liberă din Uniune în comparație cu costul unitar de producție corespunzător. Prețurile de vânzare au fost, în medie, mai mici decât costul unitar de producție de la începutul perioadei examinate.

(462) Costul unitar de producție al industriei din Uniune a crescut cu 24 % în cursul perioadei examinate. Creșterea costurilor a fost determinată în principal de costuri mai mari pentru materia primă principală, și anume VAM. În aceeași perioadă, prețurile de vânzare au crescut cu 14 %, însă acest fapt nu a fost suficient pentru a compensa creșterea prețurilor materiilor prime din cauza presiunii exercitate de prețurile importurilor din China.

4.5.3.2. Costurile cu forța de muncă

(463) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 8

Costurile medii cu forța de muncă per angajat

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Costurile medii cu forța de muncă per angajat (Indice)	*100*	*109*	*104*	*109*

Sursă: Răspunsuri verificate la chestionar.

(464) În cursul perioadei examinate, costul mediu cu forța de muncă per angajat a crescut cu 9 %. Această tendință de creștere a fost constatată pentru ambii producători din Uniune incluși în eșantion.

4.5.3.3. Stocurile

(465) Nivelurile stocurilor deținute de producătorii din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 9

Stocurile

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Stocuri finale (tone)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indice	*100*	*64*	*59*	*60*

Sursă: Răspunsuri verificate la chestionar.

(466) În cursul perioadei examinate, nivelul stocurilor finale a scăzut semnificativ, cu 40 %. Scăderea se datorează unei decizii specifice a producătorului din Uniune inclus în eșantion care vinde pe piața liberă. Întrucât societatea s-a confruntat cu pierderi de vânzări pe fondul presiunii importurilor care fac obiectul unui dumping, ea nu a considerat justificată din punct de vedere economic constituirea de stocuri în condițiile în care cererea pentru produsul ei a scăzut.

4.5.3.4. Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a procura capital

(467) Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 10

Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Rentabilitatea vânzărilor în Uniune către clienți neafiliați (% din volumul vânzărilor)	– 0,5 % – 5,0 %	– 5 % – 10 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 10 % – 15 %
Indice	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Fluxul de lichidități (mii EUR)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	– 500 – – 5 500
Indice	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Investiții (mii EUR)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indice	*100*	*49*	*26*	*28*
Randamentul investițiilor	– 0,5 % – 5,0 %	– 2,5 % – 7,5 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 7,5 % – 12,5 %
Indice	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Sursă: Răspunsuri verificate la chestionar.

(468) Comisia a stabilit rentabilitatea producătorului din Uniune inclus în eșantion care este activ pe piața deschisă prin exprimarea profitului net înainte de impozitare realizat din vânzarea produsului similar către clienți neafiliați de pe piața liberă din Uniune ca procent din cifra de afaceri reprezentată de vânzările respective.

(469) Rentabilitatea a avut o evoluție negativă în cursul perioadei examinate: în toți cei patru ani au fost înregistrate pierderi, de la [– 0,5 % la – 5 %] în 2016 la [– 10,0 % la – 15 %] pe parcursul PA. Această tendință a fost afectată, în principal, de presiunea exercitată de prețurile importurilor din China, care nu a permis producătorului din UE inclus în eșantion să majoreze prețurile ca răspuns la creșterea costurilor.

(470) Fluxul net de lichidități reprezintă capacitatea producătorilor din Uniune de a-și autofinanța activitățile. Tendința fluxului net de lichidități a înregistrat variații mari în cursul perioadei examinate, în principal din cauza unor cheltuieli nemonetare cum ar fi deprecierea, deteriorându-se pe parcursul perioadei de anchetă.

(471) Randamentul investițiilor este profitul exprimat în procente din valoarea contabilă netă a investițiilor. El a rămas, în general, negativ în perioada examinată, urmând o tendință descrescătoare similară cu cea a rentabilității. În aceeași perioadă, industria din Uniune și-a redus nivelul investițiilor cu 72 %. Capacitatea industriei din Uniune de a procura capital a fost grav afectată de pierderile înregistrate în cursul perioadei examinate, așa cum se poate observa din scăderea investițiilor.

4.5.4. *Concluzie privind prejudiciul*

(472) Toți indicatorii de prejudiciu principali au avut o tendință negativă pe parcursul perioadei examinate. Volumul producției industriei din Uniune a scăzut cu aproximativ 12 %, iar volumul vânzărilor sale pe piața liberă a scăzut cu 27 %. Având în vedere consumul relativ stabil, aceasta s-a tradus printr-o scădere a cotei de piață pe piața liberă, de la [35 % – 40 %] în 2016 la [25 % – 30 %] în cursul perioadei de anchetă, ceea ce reprezintă o scădere cu 10 puncte procentuale.

(473) În condițiile în care prețul de vânzare a crescut cu 14 % în cursul perioadei examinate, acest fapt nu a fost suficient pentru a compensa creșterea costului unitar de producție, în pofida eforturilor depuse de industria din Uniune în sensul îmbunătățirii eficienței prin creșterea productivității per angajat. Ca răspuns la presiunea exercitată de importurile care fac obiectul unui dumping, industria din Uniune a scăzut volumul producției, ceea ce a determinat o majorare a costului per unitate. Aceasta, împreună cu majorarea prețurilor materiilor prime, pe care industria din Uniune nu a fost în măsură să le transfere, a generat scăderea prețurilor industriei din Uniune și, astfel, scăderea rentabilității.

(474) Ca urmare a tendințelor descrise mai sus, rentabilitatea industriei din Uniune a evoluat de la [– 0,5 % la – 5 %] în 2016 la [– 10,0 % la – 15 %] în cursul PA.

(475) În ceea ce privește piața captivă, Comisia a analizat și a luat în considerare cifrele sale atunci când a fost cazul, după cum s-a explicat mai sus la punctul 4.2.

(476) Cu toate acestea, în acest caz particular, consumul captiv a reprezentat aproximativ un sfert din consumul total al din Uniune și a constat, aproape exclusiv, din transferuri captive în cadrul aceleiași societăți sau al aceluiași grup de societăți. Aceste transferuri interne nu sunt reprezentative pentru tranzacțiile efective de pe piață din cauza naturii lor de tranzacții intragrup. În plus, aceste transferuri nu intră pe piața liberă, deoarece produsul este utilizat în întregime de către producătorii integrați pentru prelucrare ulterioară. Prin urmare, piața captivă nu este expusă concurenței directe din partea importurilor din țara în cauză.

(477) Prin urmare, Comisia a concluzionat că performanța industriei din Uniune ar putea fi examinată în mod semnificativ prin referire în principal la activitatea de pe piața liberă, astfel cum se detaliază mai sus la considerentele 404 și 405.

(478) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

(479) După comunicarea constatărilor, Wacker a argumentat că reducerea capacității de producție a industriei din Uniune a trebuit să fie luată în considerare de al doilea producător din Uniune care vinde pe piața liberă (și anume Sekisui). Potrivit Wacker, reducerea a fost o decizie comercială a societății dinaintea perioadei de anchetă și nu a fost cauzată de importurile din RPC. Wacker a argumentat că societatea a decis în mod deliberat să se retragă de pe piața Uniunii și, prin urmare, ar trebui ca indicatorii negativi cum ar fi producția, vânzările și ocuparea forței de muncă, să nu fie utilizați ca dovadă a prejudiciului.

(480) Comisia nu a fost de acord cu această interpretare. În primul rând, dovezile colectate în cursul anchetei indică faptul că scăderea producției și a vânzărilor a fost cauzată de presiunea exercitată de prețurile importurilor din RPC. Nu există nicio dovadă că această concluzie nu ar fi corectă. În al doilea rând, astfel cum s-a explicat mai sus la considerentul 447, niciunul dintre cei doi producători din Uniune care vând pe piața liberă nu a redus în mod ireversibil capacitatea sa de producție. Producătorii și-au redus producția doar prin faptul că nu își exploatează toate liniile de producție. Această reducere a utilizării capacității a avut loc în perioada examinată și, prin urmare, a fost luată în considerare ca parte a evaluării tendințelor din aceeași perioadă. În plus, argumentul potrivit căruia industria din Uniune nu a putut să vândă ceea ce nu a produs este eronat. Nu este viabil din punct de vedere economic să se producă ceva care să nu fie posibil să se vândă la un preț de piață just.

(481) Wacker a argumentat de asemenea că de producția și vânzările scăzute ale Sekisui a beneficiat reclamantul, care și-a crescut vânzările cu 6 % între 2016 și 2017. Cu toate acestea, Comisia a observat că, în aceeași perioadă, industria din Uniune și-a diminuat vânzările totale cu 5 %, în timp ce producătorii-exportatori chinezi și-au crescut vânzările pe piața Uniunii cu 25 % și au câștigat 7 puncte procentuale din cota de piață. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(482) În plus, Wacker a pretins că Comisia nu a luat în considerare vânzările la export ale industriei din Uniune în evaluarea sa, deoarece, în opinia sa, statisticile privind exporturile arată că vânzările de PVA la export ale producătorilor din Uniune au reprezentat o parte importantă vânzărilor industriei din UE pe piețele libere. Argumentul a fost reiterat de CCCMC în urma celei de a doua comunicări a constatărilor suplimentare.

(483) Acest argument a trebuit să fie respins. Informațiile colectate în cursul anchetei au arătat că vânzările la export ale producătorului din Uniune inclus în eșantion care vinde pe piața liberă au rămas relativ stabile în perioada examinată și, mai important, că ele au reprezentat, în ansamblu, o cantitate neglijabilă în comparație cu vânzările totale ale producătorului din Uniune pe piața liberă a Uniunii.

(484) De asemenea, Wacker și o altă parte, Wegochem, au pretins că Comisia nu a analizat importul și revânzările industriei din Uniune. Părțile au pretins că, în opinia lor, însăși industria din Uniune era responsabilă de o mare parte din volumul importurilor din țări terțe.

(485) În primul rând, Comisia a observat că existau mai mulți producători în țări terțe, alții decât reclamantul și Sekisui. În al doilea rând, ancheta a arătat că revânzările efectuate de reclamant au fost limitate și au reprezentat [0,5 % – 2 %] din totalul vânzărilor producătorului din Uniune pe piața liberă a Uniunii în cursul perioadei examinate. În plus, aceste revânzări au scăzut cu 50 % pe parcursul perioadei examinate. Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

(486) Aceleași două părți au argumentat, în plus, că unele dintre datele raportate în documentul de informare generală, și anume fluxul de lichidități și stocul, nu erau în concordanță cu versiunea deschisă a răspunsului la chestionar al reclamantului.

(487) În această privință, Comisia a clarificat faptul că anumite date au fost modificate și corectate de Comisie după verificarea în conformitate cu practica ei uzuală. Aceasta explică diferențele evidențiate de părțile respective.

5. CAUZALITATEA

(488) În conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă importurile care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză au cauzat un prejudiciu important industriei din Uniune. În conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, Comisia a examinat, de asemenea, dacă alți factori cunoscuți ar fi putut să de termine în același timp un prejudiciu industriei din Uniune. Comisia s-a asigurat de faptul că orice alt posibil prejudiciu cauzat de alți factori decât importurile care fac obiectul unui dumping nu a fost atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping. Acești factori sunt: importurile din alte țări terțe, evoluția costurilor materiilor prime, prejudiciul autoprovocat și reprezentarea incorectă a datelor operate de un producător din Uniune.

5.1. **Efecte ale importurilor care fac obiectul unui dumping**

(489) Atât volumul importurilor din țara în cauză, cât și cota lor de piață, au crescut cu 53 % în cursul perioadei examinate. Această creștere a depășit în mod substanțial evoluția consumului pe piața liberă în aceeași perioadă, care a scăzut cu [0,5 % – 2 %]. În același timp, industria din Uniune a pierdut 27 % din volumul vânzărilor și din cota de piață. În plus, prețurile importurilor din țara în cauză, chiar dacă au fost relativ stabile în cursul perioadei examinate, au subcotat prețurile industriei din Uniune cu un procent cuprins între 28,8 % și 36,7 %, media fiind de 30,0 %. Prin urmare, rentabilitatea industriei din Uniune a scăzut în mod constant și a atins [– 10,0 % la – 15 %] în cursul perioadei de anchetă.

(490) Analiza indicatorilor de prejudiciu de la considerentele 398-478 arată că situația economică a industriei din Uniune s-a înrăutățit în cursul perioadei examinate și că această situație a coincis cu o creștere semnificativă a importurilor care fac obiectul unui dumping originare din țara în cauză, despre care s-a constatat că au subcotat prețurile practicate de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă și au cauzat suprimarea semnificativă a prețurilor, întrucât industria din Uniune nu a fost în măsură să își crească prețurile în conformitate cu creșterea costului de producție.

(491) În plus, informațiile colectate în timpul anchetei au arătat că tipul de produs diferit vândut de producătorii-exportatori chinezi concurează pe deplin cu tipurile de produs vândute de industria din Uniune, astfel cum s-a explicat mai sus la punctul 2.3.

(492) După comunicarea constatărilor, Ahlstrom-Munksjö, Cordial și Wacker au argumentat că nu a existat nicio coincidență în timp între creșterea importurilor din RPC și înrăutățirea situației industriei din Uniune. În opinia lor, faptul că rentabilitatea reclamantului a scăzut semnificativ între 2016 și 2017, în timp ce volumul vânzărilor sale a crescut ușor, nu putea fi atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping. Ei au evidențiat, de asemenea, că, în perioada de anchetă, industria din Uniune a pierdut 11 % din volumul ei de vânzări, în timp ce prețurile chineze au crescut.

(493) În primul rând, astfel cum este explicat mai sus la considerentul 13, industria din Uniune a încercat inițial să urmeze prețurile de dumping din China pentru a nu pierde cotă de piață, ceea ce explică tendințele evidențiate de către societate în 2016 și 2017. În această perioadă, prețurile industriei din Uniune nu au crescut, deși costurile de producție au continuat să crească. În al doilea rând, în același timp, industria din Uniune a pierdut 5 puncte procentuale din volumul vânzărilor, în timp ce importurile din RPC au crescut cu 25 de puncte procentuale, iar prețurile lor de vânzare au scăzut cu 6 %. În plus, chiar dacă este adevărat că în cursul perioadei de anchetă prețurile importurilor din RPC au crescut, ele au rămas, în medie, cu 29 % mai mici decât prețurile practicate de industria din Uniune, în timp ce volumele au rămas constante. În final, costul de producție al industriei din Uniune a crescut cu 5 puncte, în timp ce prețurile sale au crescut cu doar 3 puncte procentuale. Astfel, contrar pretenției respective, tendințele negative observate pentru industria din Uniune coincid cu creșterea volumelor și a cotei de piață a importurilor din RPC în cursul perioadei examinate.

(494) Prin urmare, argumentul a fost respins.

(495) Wacker a argumentat, de asemenea, că rentabilitatea reclamantului a avut o evoluție diferită față de cea raportată în raportul său anual pentru 2017.

(496) Raportul anual se referă la activitatea globală a reclamantului, din care PVA este doar o parte. Prin urmare, din cifrele agregate nu se poate trage nicio concluzie în ceea ce privește un singur segment de activitate economică. Comisia a colectat, a verificat și a stabilit concluziile sale pe baza unor date specifice. Prin urmare, acest argument a fost respins.

5.2. **Efectele altor factori**

5.2.1. *Importurile din țări terțe*

(497) Volumul importurilor din alte țări terțe a evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 11

Importuri din țări terțe

Țara		2016	2017	2018	Perioada de anchetă
Taiwan	Volum (tone)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Indice	*100*	*94*	*113*	*108*

Țara		2016	2017	2018	Perioada de anchetă
	Cota de piață	12 % – 15 %	12 % – 15 %	13 % – 16 %	13 % – 16 %
	Indice	*100*	*98*	*109*	*108*
	Prețul mediu (EUR/kg)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Indice	*100*	*99*	*99*	*109*
SUA	Volum (tone)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Indice	*100*	*66*	*99*	*99*
	Cota de piață	12 % – 15 %	9 % – 12 %	12 % – 15 %	12 % – 15 %
	Indice	*100*	*69*	*96*	*99*
	Prețul mediu (EUR/kg)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Indice	*100*	*116*	*105*	*108*
Japonia	Volum (tone)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Indice	*100*	*103*	*98*	*97*
	Cota de piață	8 % – 11 %	9 % – 12 %	7 % – 10 %	8 % – 11 %
	Indice	*100*	*107*	*94*	*97*
	Prețul mediu (EUR/kg)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Indice	*100*	*107*	*114*	*121*
Alte țări terțe	Volum (tone)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Indice	*100*	*52*	*38*	*54*
	Cota de piață	3 % – 5 %	2 % – 4 %	1 % – 3 %	2 % – 4 %
	Indice	*100*	*55*	*37*	*55*
	Prețul mediu (EUR/kg)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Indice	*100*	*86*	*93*	*97*
Totalul pentru toate țările terțe, cu excepția țării în cauză	Volum (tone)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Indice	*100*	*82*	*96*	*96*
	Cota de piață	38 % – 43 %	30 % – 35 %	36 % – 41 %	37 % – 42 %
	Indice	*100*	*85*	*93*	*96*
	Prețul mediu (EUR/kg)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Indice	*100*	*106*	*103*	*109*

Sursă: Eurostat, plângere, răspunsuri verificate la chestionar.

(498) Importurile din alte țări terțe au provenit în principal din Taiwan, SUA și Japonia. Unii dintre exportatorii japonezi și americani sunt afiliați industriei din Uniune, în timp ce exportatorul taiwanez este afiliat unuia dintre producătorii-exportatori chinezi.

(499) Contrar argumentelor invocate de unele părți interesate, și reiterate după comunicarea constatărilor de către Wacker și Solutia, importurile din alte țări terțe, deși semnificative în ceea ce privește cota de piață, au scăzut cu 4 % în perioada examinată, iar pierderea de cotă de piață a industriei din Uniune a adus beneficii exclusiv producătorilor-exportatori chinezi. Deși în medie cu 11 % mai mici decât prețurile industriei din Uniune, prețurile importurilor din aceste țări terțe au crescut cu 9 % în decursul aceleiași perioade. Mai concret, prețurile importurilor practicate de cel mai mare exportator, altul decât RPC, și anume Taiwan, au crescut cu 9 %, prețurile importurilor din SUA au crescut cu 8 %, în vreme ce prețurile importurilor din Japonia au crescut cu 21 %.

(500) În consecință, importurile din alte țări terțe nu au fost sursa prejudiciului descris la considerentele 440-478 de mai sus.

(501) După comunicarea constatărilor, Wacker, al doilea producător din Uniune inclus în eșantion, a argumentat că Comisia nu a estimat corect importurile din Japonia și Taiwan. Potrivit societății, Comisia nu a luat în considerare cantitățile importate în cadrul regimului de perfecționare activă din ambele țări și că, în opinia ei, o parte din importurile din Japonia au fost, de fapt, copolimer de PVA, prin urmare, în afara definiției produsului în cauză.

(502) Argumentul privind perfecționarea activă a trebuit să fie respins. Regimul de perfecționare activă se referă la mărfuri care sunt importate pentru a fi utilizate pe teritoriul vamal al Uniunii în una sau mai multe operațiuni de prelucrare și, prin urmare, nu sunt puse în vânzare pe piața liberă din Uniune.

(503) În ceea ce privește importurile de copolimer de PVA din Japonia, Comisia a confirmat că, de fapt, codul TARIC 3905 30 00 10 cuprinde exclusiv importurile de anumiți copolimeri destinați utilizării ca înveliș de protecție a plachetelor în procesul de fabricație a semiconductoarelor ([94]).

(504) În urma unor verificări suplimentare, cantitățile importate în UE în cadrul codului TARIC 3905 30 00 10 au fost eliminate din importurile nu doar din Japonia, ci și din toate sursele, inclusiv din RPC. Volumul importurilor, consumul și cotele de piață au fost revizuite în consecință.

(505) Wacker a argumentat, de asemenea, faptul că Comisia s-a concentrat doar asupra prețurilor medii de import din SUA. În opinia Wacker, anumite importuri sunt concentrate în câteva state membre la prețuri mult mai mici decât prețurile medii de import luate în considerare de Comisie și, prin urmare, acest fapt ar fi putut avea un impact asupra vânzărilor reclamantului.

(506) Argumentul a trebuit să fie respins, întrucât pretenția societății Wacker și datele nu contrazic evaluarea efectuată de Comisie. O varietate similară de modele de prețuri ar putea fi observată pentru vânzările industriei din Uniune, iar prețurile de vânzare reflectă, de asemenea, tipurile de produs solicitate de către industria utilizatoare din fiecare stat membru. Contrar argumentului formulat de Wacker, faptul că diferitele clase de PVA sunt în mare măsură interschimbabile nu înseamnă că toate categoriile de PVA ar trebui să aibă același preț. În plus, chiar dacă, într-adevăr, în perioada de anchetă prețul de import din SUA în Belgia a fost cu 4 % mai mic decât prețul mediu de import, importurile în Germania în aceeași perioadă au fost cu 13 % mai scumpe decât prețul mediu.

(507) Ahlstrom-Munksjö a argumentat, de asemenea, după comunicarea constatărilor, că reclamantul a vândut din fabricile sale din SUA PVA la prețuri mai mici decât cele ale claselor produse în UE.

(508) Cu toate acestea, informațiile furnizate se referă la diferite clase de PVA, prin urmare, nu este posibilă nicio comparație. În plus, clasa importată din SUA este un copolimer, așadar în afara definiției produsului în cauză. În plus, trebuie remarcat faptul că, din informațiilor furnizate, este evident că creșterea majoră a prețurilor operată de reclamant în UE a avut loc exact în luna în care a oprit una dintre liniile sale de producție. Prin urmare, se confirmă faptul că societatea a trebuit să crească prețurile în general pentru a compensa pierderile de producție și costurile fixe sporite.

(509) Prin urmare, argumentul a fost respins.

5.2.2. *Creșterea costului materiilor prime*

(510) Un utilizator a argumentat că prejudiciul a fost cauzat de creșterea costului principalei materii prime (VAM). El a argumentat că reclamantul, neintegrat în amonte, trebuie să achiziționeze VAM de pe piață și, prin urmare, este mai puțin eficient din punct de vedere al costurilor decât producătorii-exportatori chinezi sau ceilalți producători din Uniune care produc VAM pentru consumul propriu.

([94]) Preparat vâscos, compus în principal din poli(alcool vinilic) (CAS RN 9002-89-5).

(511) Contrar acestui argument, informațiile colectate în cursul anchetei au confirmat faptul că reclamantul achiziționează VAM la un cost corespunzător prețurilor predominante, astfel cum au fost observate pentru alte surse. În această privință, creșterea prețurilor VAM a avut o influență și asupra altor producători din întreaga lume, fapt demonstrat de evoluția prețurilor practicate de producătorii-exportatori chinezi și din țări terțe.

(512) În plus, astfel cum s-a explicat mai sus la considerentul 462, având în vedere presiunea semnificativă exercitată de prețurile importurilor din China, industria din Uniune nu a fost în măsură să își majoreze prețurile în concordanță cu creșterea costurilor materiilor prime. Acest fapt, corelat cu scăderea semnificativă a volumului vânzărilor, a generat scăderea prețurilor practicate de industria din Uniune și, prin urmare, a rentabilității.

(513) Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(514) După comunicarea constatărilor, Wacker a argumentat că prețurile VAM au scăzut în primul trimestru al anului 2019 și, prin urmare, reclamantul ar fi trebuit să își reducă în consecință costurile de producție în perioada de anchetă. În plus, CCCMC a argumentat, de asemenea, că Comisia nu a analizat evoluția prețurilor VAM pentru perioada de patru ani a PA.

(515) A trebuit ca aceste argumente să fie respinse. Wacker argumentează că prețul VAM a scăzut în primul trimestru al anului 2019, dar nu a menționat că același preț a crescut din nou în al doilea trimestru cu 3 % și a fost cu 12 % mai mare în al patrulea trimestru al anului 2019. Prin urmare, o variație de la un trimestru la altul nu este relevantă, deoarece societățile iau în considerare evoluția estimată a prețurilor atunci când contabilizează costul de producție (și prețul de vânzare) pentru anul următor. În ceea ce privește pretenția CCCMC, informațiile colectate în cursul anchetei au arătat că prețul mediu de pe piață al VAM în Uniune a crescut cu 20 % în cursul perioadei examinate.

5.2.3. *Prejudiciul autoprovocat*

(516) Alți doi utilizatori au argumentat că prejudiciul suferit de industria din Uniune a fost autoprovocat, întrucât unul dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion a majorat în mod disproporționat costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale (costuri VAG) în cursul perioadei examinate.

(517) Ancheta a relevat faptul că majorarea costurilor VAG în sectorul PVA a fost determinată în principal de scăderea vânzărilor. Întrucât marea majoritate a costurilor VAG reprezintă costuri fixe, scăderea vânzărilor și, în consecință, scăderea cantităților produse, au crescut ponderea acestor costuri în raport cu costul unitar de producție. Astfel cum s-a menționat la considerentul 473, scăderea vânzărilor a fost o consecință a presiunii exercitate de importurile care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii. Prin urmare, majorarea costurilor VAG a fost strâns legată de importurile care fac obiectul unui dumping și nu poate fi considerată un prejudiciu autoprovocat.

(518) După comunicarea constatărilor, Ahlstrom-Munksjö, Wacker și Wegochem au reiterat pretenția lor că reclamantul nu a redus semnificativ producția în cursul perioadei examinate și, prin urmare, costurile fixe nu ar fi trebuit să crească.

(519) Astfel cum este explicat la considerentul 447, ambii producători din Uniune care vând pe piața liberă au fost nevoiți să oprească o linie de producție în cursul perioadei examinate ca o consecință directă a importurilor care fac obiectul unui dumping. Prin urmare, rata redusă de utilizare a capacității a afectat costurile fixe ale ambilor producători.

(520) Ahlstrom-Munksjö și Wacker au pretins, de asemenea, că închiderea planificată de șase săptămâni pentru întreținerea fabricii reclamantului a contribuit la exagerarea costului său de producție. În plus, Wacker a argumentat că costul de producție al reclamantului era disproporționat de mare.

(521) În ceea ce privește închiderea fabricii, ancheta a arătat că nu a afectat în mod semnificativ costul de producție al reclamantului, deoarece a fost o operațiune de rutină planificată cu mult timp înainte. În plus, costul de producție al reclamantului a crescut cu 4 puncte procentuale în 2017 (anul de oprire), dar a crescut cu 15 puncte procentuale în 2018, când importurile care fac obiectul unui dumping au crescut și mai mult, ajungând la o cotă de piață de [30 %-35 %].

(522) În ceea ce privește costul, deoarece Wacker produce PVA numai pentru consumul ei captiv, nu are cheltuieli de vânzare și administrative (și, prin urmare, are un cost global mai mic). În plus, informațiile colectate în timpul anchetei au arătat că costul de producție al reclamantului era în conformitate cu costul mediu de producție al industriei PVA.

(523) Prin urmare, aceste argumente sunt respinse.

(524) După comunicarea constatărilor, Wegochem a argumentat că, în opinia sa, rentabilitatea mică a reclamantului se datorează costurilor de amortizare excesive.

(525) Comisia confirmă că costurile de amortizare suportate de reclamant au fost verificate și revizuite numai pentru a include costurile aferente exclusiv produsului în cauză. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(526) Un alt utilizator a argumentat, și a reiterat argumentul după comunicarea constatărilor, că pierderea de cotă de piață suferită de industria din Uniune a fost cauzată de propriile decizii comerciale, deoarece creșterea abruptă a prețurilor practicate între anul 2017 și PA a forțat anumiți utilizatori de produs în cauză să se reorienteze către furnizorii chinezi mai ieftini pentru a rămâne competitivi.

(527) Chiar dacă a existat o coincidență în timp între creșterea prețurilor și scăderea vânzărilor, aceasta este o consecință directă a importurilor care fac obiectul unui dumping din țara în cauză. PVA au câteva aplicații și sunt produși în diverse clase. Astfel cum s-a explicat mai sus la considerentul 60, unele dintre aceste clase au o gamă largă de aplicații și, în general, un preț mai mic, în timp ce alte clase mai specializate, concepute pentru aplicații cu specificații restrânse (cum ar fi produsele farmaceutice sau fabricarea de pelicule din PVB) sunt, în medie, mai scumpe.

(528) Industria din Uniune are capacitatea de a aproviziona toate segmentele diverse ale industriei din aval. Cu toate acestea, importurile de PVA din China, la prețuri care subcotează prețurile din Uniune în medie cu 29,9 %, au forțat industria din Uniune să își reducă nivelul de producție și să își concentreze vânzările pe clase cu prețuri de vânzare, în medie, relativ mai mari. Cu toate acestea, ancheta a relevat o presiune din ce în ce mai mare exercitată de prețuri și în cazul acestor clase, fapt care a agravat și mai mult situația industriei din Uniune.

(529) Prin urmare, acest argument este respins.

(530) Unul dintre importatorii neafiliați incluși în eșantion a pretins că reclamantul însuși a practicat dumpingul pe piața Uniunii, iar prejudiciul ar fi, prin urmare, autoprovocat, furnizând dovezi ale vânzării de PVA la un preț foarte mic pe piața Uniunii, produși de societatea afiliată reclamantului bazată în Singapore. Argumentul a fost repetat după comunicarea constatărilor.

(531) Ancheta a relevat faptul că presupusa vânzare care face obiectul unui dumping din Singapore era, în fapt, vânzarea unui lot de PVA în afara specificațiilor. Acest tip de PVA este, de obicei, rezultatul unor erori în procesul de producție și, prin urmare, a fost vândut la un preț foarte mic pe piață, deoarece nu s-a încadrat în specificațiile generale ale produsului.

(532) Prin urmare, argumentul este respins.

(533) Un alt utilizator a pretins că scăderea volumelor de vânzări ale industriei din Uniune nu a fost cauzată de importurile de PVA din țara în cauză care au făcut obiectul unui dumping, ci a fost provocată de refuzul reclamantului de a furniza produsele sale anumitor utilizatori și, prin urmare, prejudiciul material a fost auto-provocat de aceste practici anticoncurențiale.

(534) Astfel cum s-a explicat mai sus la punctul 2.2, industria din Uniune este capabilă și dispusă să furnizeze toate clasele de PVA. Utilizatorul nu a furnizat nicio dovadă specifică în sprijinul refuzului de furnizare. Dimpotrivă, astfel cum s-a explicat mai sus la considerentul 13, informațiile colectate în cursul anchetei au arătat în mod clar că industria este capabilă și dispusă să aprovizioneze orice utilizator al produsului în cauză.

(535) Utilizatorul a reiterat argumentul după comunicarea constatărilor, dar nu a furnizat nicio dovadă concludentă privind presupusul refuz de furnizare, întrucât documentele furnizate se refereau doar la un dezacord cu privire la prețuri între două părți.

(536) Prin urmare, argumentul a fost respins.

5.2.4. *Utilizarea captivă*

(537) Un utilizator a argumentat că datele macroeconomice furnizate de producătorul din Uniune care a fost eliminat din eșantion ar putea fi înșelătoare, întrucât scăderea vânzărilor de PVA raportată ar fi putut fi o decizie comercială deliberată pentru a crește consumul captiv de PVA și, prin urmare, vânzările direcționate către segmentele din aval.

(538) Astfel cum se explică la considerentul 441, Comisia a evaluat indicatorii microeconomici și macroeconomici pe baza datelor din răspunsurile verificate la chestionar și din plângere, verificate în raport cu datele furnizate de producătorii, utilizatorii și importatorii din Uniune și cu statisticile oficiale disponibile (Eurostat).

(539) Având în vedere nivelul înalt de cooperare, Comisia a reușit să obțină o imagine completă a pieței captive și a pieței libere de PVA, împreună cu o imagine foarte detaliată a diferitelor segmente din aval și a consumului lor de PVA.

(540) În orice caz, în ceea ce privește scăderea vânzărilor de PVA ale producătorului din Uniune menționat anterior, informațiile colectate în timpul anchetei au arătat o scădere paralelă a producției de PVA de aceeași magnitudine, pe parcursul perioadei examinate. Prin urmare, Comisia a constatat că scăderea vânzărilor nu a fost cauzată de vreo creștere a consumului captiv.

(541) Prin urmare, acest argument este respins.

(542) Doi utilizatori au argumentat că decizia reclamantului de a se concentra pe consumul captiv pentru producția de pelicule din PVB a fost cauza prejudiciului suferit de industria din Uniune.

(543) Cu toate acestea, ancheta a arătat că, în perioada examinată, consumul captiv al reclamantului a crescut într-un ritm mult mai mic decât scăderea cantităților vândute. În plus, consumul captiv de PVA al reclamantului a rămas stabil în ultimii doi ani și, prin urmare, nu ar explica deteriorarea situației în ultimii ani și, în special, pe parcursul perioadei de anchetă. În același timp, industria are încă capacitate de producție neutilizată de cel puțin 30 000 de tone, care nu pot fi absorbite de liniile de producție a peliculelor din PVB.

(544) Prin urmare, pretenția este respinsă.

(545) Ahlstrom-Munksjö, Solutia, Wacker și Wegochem au repetat după comunicarea constatărilor că consumul captiv al reclamantului a crescut semnificativ în perioada examinată (și anume cu 25 %). Prin urmare, afirmația Comisiei că în perioada examinată consumul captiv al reclamantului a crescut într-un ritm mult mai mic decât scăderea cantităților vândute era eronată.

(546) Comisia confirmă faptul că afirmația ei era corectă și clarifică faptul că, chiar dacă în termeni procentuali consumul captiv al reclamantului a crescut în cursul perioadei examinate, scăderea vânzărilor în cantități absolute a depășit în mod semnificativ creșterea în tone de PVA utilizați pentru consumul captiv al reclamantului.

(547) Prin urmare, argumentul a fost respins.

5.3. **Concluzie privind legătura de cauzalitate**

(548) A existat o coincidență clară în timp între creșterea substanțială a nivelului importurilor din țara în cauză și deteriorarea situației industriei din Uniune.

(549) Comisia a examinat, de asemenea, alți factori de prejudiciu și nu a găsit niciun alt factor care a contribuit la prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

(550) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că prejudiciul important suferit de industria din Uniune a fost cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping provenite din țara în cauză și că niciun alt factor, luat în considerare în mod individual sau colectiv, nu a contribuit la prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

6. **INTERESUL UNIUNII**

(551) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă ar putea să concluzioneze în mod clar că nu era în interesul Uniunii să adopte măsuri în acest caz, în pofida existenței unui dumping care determină prejudicii. Determinarea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea tuturor diverselor interese implicate, printre care cele ale industriei, ale importatorilor și ale utilizatorilor din Uniune.

6.1. **Interesul industriei din Uniune**

(552) Ancheta a arătat că industria din Uniune suferă un prejudiciu important din cauza efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping din țara în cauză care subcotează prețurile industriei din Uniune, cauzând o pierdere semnificativă de cotă de piață și ducând la pierderi în cursul perioadei examinate, astfel cum s-a arătat la considerentele 440-550 de mai sus.

(553) Industria din Uniune va beneficia de măsuri, care, probabil, vor împiedica o nouă creștere a importurilor din RPC la prețuri foarte mici. În lipsa măsurilor, producătorii chinezi vor continua să vândă PVA pe piața Uniunii la prețuri de dumping, împiedicând industria din Uniune să vândă PVA în condițiile unui profit adecvat, cauzând astfel un prejudiciu important suplimentar industriei din Uniune.

6.2. **Interesul importatorilor neafiliați**

(554) Șase importatori neafiliați au fost dispuși să coopereze. Trei dintre aceștia au fost incluși în eșantion și au trimis un răspuns la chestionar. Toți cei trei importatori s-au opus instituirii de măsuri, pretinzând că acestea vor fi în detrimentul întreprinderilor lor și împotriva interesului utilizatorilor de PVA din Uniune.

(555) În cazul importatorilor neafiliați incluși în eșantion, ponderea reprezentată de produsul în cauză în raport cu cifra totală de afaceri a acestor importatori variază între 10 % și 40 %. Locurile de muncă alocate produsului în cauză au fost estimate la aproximativ 20 de angajați.

(556) Toți cei trei importatori au înregistrat profit, iar marja de profit părea adecvată pentru a absorbi cel puțin o parte din taxe. În plus, Comisia a remarcat că importurile din alte țări terțe dețin în continuare cea mai mare cotă de piață la nivelul Uniunii. Prin urmare, instituirea de măsuri nu ar avea un efect negativ considerabil în termeni de prețuri asupra importatorilor, însă unii dintre aceștia ar trebui să schimbe sursele, ceea ce ar implica costuri suplimentare pentru acești importatori.

(557) Un importator a pretins faptul că instituirea măsurilor ar afecta importatorii, întrucât utilizatorii finali din Uniune vor înceta să achiziționeze PVA originari din RPC și vor începe să se aprovizioneze cu produse alternative care nu conțin PVA sau cu amestecuri care conțin PVA și alte produse fabricate în afara Uniunii.

(558) În această privință, trebuie remarcat în primul rând faptul că impactul PVA asupra costurilor utilizatorilor variază de la un segment la altul, astfel cum se explică în continuare punctul 6.3.

(559) În plus, ancheta a relevat că posibilitatea de a înlocui PVA cu produse alternative, chiar dacă este teoretic posibilă, ar fi foarte complicată, iar creșterea costului PVA nu ar fi, probabil, factorul decisiv. Unele dintre produsele alternative sunt deja mult mai scumpe decât PVA și nu sunt ecologice, deoarece nu sunt biodegradabile precum PVA.

(560) În ceea ce privește amestecurile de produse, ancheta a relevat că cheltuielile de transport joacă un rol mai important decât costurile materiilor prime. Aceste amestecuri sunt, de obicei, realizate din PVA și alți aditivi dizolvați în apă. Astfel, procentul (și greutatea) apei determină un preț mai mare al transportului. Prin urmare, este puțin probabil ca nivelul aprovizionării cu aceste amestecuri pe bază de PVA provenite de la producători având sediul în afara Uniunii să crească în mod semnificativ din cauza taxelor antidumping aplicate produsului în cauză.

(561) Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(562) Doi importatori au pretins că producția de PVA din Uniune era insuficientă pentru a satisface cererea și, prin urmare, piața UE pentru PVA depindea în foarte mare măsură de importuri, astfel cum o demonstra și contingentul tarifar scutit de taxe vamale aplicabil importurilor de PVA de 15 000 de tone/an instituit de către Consiliul Uniunii Europene începând cu 2014 ([95]).

(563) În acest sens, cei mai mari furnizori de pe piața UE erau în continuare producători de PVA având sediul în țări terțe (și anume, Taiwan, SUA și Japonia), care reprezentau deja [37 % – 42 %] din consumul Uniunii pe piața liberă. În plus, ancheta a arătat că o serie de utilizatori achiziționau PVA de la diverși furnizori din RPC, de la industria din Uniune și de la producători având sediul în țări terțe în același timp. În final, trebuie remarcat faptul că industria din Uniune dispune încă de capacitate neutilizată în valoare de aproximativ 30 000 de tone cu care ar putea aproviziona piața Uniunii.

(564) Prin urmare, dat fiind că cererea de PVA este mare, instituirea măsurilor nu ar contribui la riscul unui deficit de aprovizionare, având în vedere nivelul taxelor propuse și sursele alternative disponibile. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

(565) Un importator a pretins că instituirea măsurilor ar aduce prejudicii întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) din Uniune, în special în contextul crizei actuale cauzate de pandemia de COVID-19. El a argumentat că taxele antidumping aplicate PVA originari din țara în cauză ar crea perturbări suplimentare într-un sector deja afectat grav de criza menționată anterior.

([95]) Regulamentele nr. 1340/2014, 713/2014, 2015/2448, 2016/2389 și 2018/2070 ale Consiliului.

(566) În această privință, Comisia a remarcat că impactul măsurilor antidumping propuse asupra costurilor utilizatorilor variază de la un segment la altul și a fost evaluat în detaliu, astfel cum se explică în continuare în punctul 6.3.

(567) În plus, având în vedere nivelul înalt de cooperare, Comisia a reușit să obțină o imagine detaliată a piețelor captivă și liberă ale PVA, împreună cu o imagine foarte detaliată a diferitelor segmente din aval.

(568) În final, Comisia a analizat situația economică atât a industriei din Uniune, cât și a utilizatorilor din Uniune, având în vedere și importanța stabilității aprovizionării, întrucât, fără industria din Uniune, Uniunea ar pierde aproximativ [50 % – 60 %] din capacitatea sa de aprovizionare ([96]) cu o materie de importanță critică, cum este PVA.

(569) Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

6.3. **Interesul utilizatorilor**

(570) Astfel cum s-a explicat anterior la considerentul 55, PVA sunt utilizați ca aditivi, precursori sau agenți în special de patru industrii utilizatoare din Uniune, în: (i) producția de rășini din PVB pentru producția de pelicule din PVB; (ii) producția de aplicații pentru polimerizare și emulsii; (iii) producția de hârtie și carton; și (iv) producția de adezivi.

(571) Producătorii de PVB erau cei mai mari utilizatori de PVA, reprezentând aproximativ 40 % din consumul de PVA la nivelul Uniunii. Polimerizarea reprezenta aproximativ 20 %, în timp ce producția de substanțe chimice pentru hârtie și de adezivi reprezenta 16 % și, respectiv, 14 % din consumul total de PVA.

(572) La momentul deschiderii anchetei, 49 de utilizatori cunoscuți din Uniune au fost contactați și invitați să coopereze. S-au făcut cunoscuți un producător de PVB: Solutia; trei producători de hârtie și carton: Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler și Paul & Co; trei producători din segmentul polimerizării și emulsiilor: Wacker, FAR Polymers și Celanese; și un producător de adezivi: Cordial. Toți s-au opus măsurilor potențiale privind importurile de PVA originari din țara în cauză, cu excepția Celanese, care a adoptat o poziție neutră.

6.3.1. *Producători de pelicule din PVB*

(573) În ceea ce privește principala aplicație a PVA, (pelicule din PVB), trebuie remarcat faptul că reclamantul însuși se află în concurență directă cu utilizatorii produsului în cauză în sectorul PVB, dat fiind că o parte a producției sale de PVA este utilizată în mod captiv în producția de pelicule din PVB.

(574) Rășina din PVB este produsă prin acetilarea PVA (reacția PVA cu butiraldehidă), fiind apoi amestecată cu plastifiant și extrudată pentru a produce pelicule din PVB. PVA reprezintă până la 27 % din costul de fabricație al PVB. Peliculele din PVB sunt utilizate în principal ca strat între două foi de sticlă în sectorul auto (parbrize) sau în sectorul construcțiilor (sticlă securizată).

(575) Solutia era cel mai mare producător de pelicule din PVB din Uniune. Împreună cu reclamantul și cu celălalt producător din Uniune care vinde pe piața liberă, ei reprezentau aproape integral producția de pelicule din PVB din Uniune. De asemenea, utilizatorul producea PVA pentru consumul intern propriu. Societatea reprezenta aproape 1/5 din consumul total de PVA din Uniune (piață captivă și piață liberă).

(576) Utilizatorul a pretins că măsurile antidumping vizând PVA ar avea consecințe negative pe scară largă în sectorul peliculelor din PVB. Având în vedere faptul că reclamantul era, în același timp, un important producător de pelicule din PVB, precum și un producător și furnizor de PVA, orice măsură antidumping ar afecta nu numai costul de producție al produsului din aval, ci și concurența cu producătorii de PVB, cum este utilizatorul. Această pretenție a fost repetată după comunicarea constatărilor, de către Solutia și Wegochem. În plus, utilizatorul a pretins că noua fabrică pentru producția de pelicule hidrosolubile din PVB, pe care reclamantul intenționează să o deschidă în Polonia, va crește și mai mult consumul captiv de PVA al reclamantului și va accentua lipsa capacității Uniunii în ceea ce privește aprovizionarea cu PVA. Aceste argumente au fost reiterate de Solutia în urma celei de a doua comunicări a constatărilor suplimentare.

(577) În primul rând, în timp ce majoritatea producătorilor de PVA și pelicule din PVB din Uniune erau integrați pe verticală, trebuie remarcat faptul că fiecare dintre ei a decis să își concentreze capacitatea de producție pe segmentul din amonte sau din aval pentru propria strategie de afaceri. În acest sens, însăși utilizatorul era producător de PVA și producător de pelicule din PVB, întocmai precum ceilalți doi producători din Uniune. În plus, producția de pelicule hidrosolubile se bazează în principal pe copolimeri de PVA, care nu intră în definiția produsului în cauză și sunt obținuți din fabrici situate în țări terțe și, prin urmare, nu poate afecta capacitatea de aprovizionare a reclamantului cu PVA (homopolimer) standard.

([96]) Total piață liberă și consum captiv.

(578) În al doilea rând, ancheta a arătat că utilizatorul avea o strategie de aprovizionare din mai multe surse, producând PVA pentru consumul propriu și utilizând pe scară largă surse alternative de aprovizionare cu PVA de la industria din Uniune, producători-exportatori din RPC și producători din țări terțe. În plus, astfel cum este explicat la considerentul 563, industria din Uniune are încă o capacitate neutilizată în valoare de 30 000 de tone pentru a aproviziona piața Uniunii, iar nivelul taxelor antidumping nu va împiedica Solutia să continue să se aprovizioneze cu PVA din RPC, astfel cum este explicat în considerentul 588.

(579) În final, ancheta a arătat că impactul taxelor antidumping propuse asupra costului de producție și a rentabilității utilizatorului ar fi limitat, în pofida măsurilor în vigoare, având în vedere ponderea importurilor din țara în cauză în consumul său total de PVA și ponderea PVA în costul său de producție.

(580) În ceea ce privește presupusul risc de comportament anticoncurențial al industriei din Uniune, Comisia observă că nu au fost furnizate dovezi care să susțină această afirmație și, în plus, industria din Uniune a furnizat în mod constant cantități mari de PVA industriei producătoare de PVB. În plus, ancheta a arătat, de asemenea, că industria producătoare de PVB se aproviziona cu PVA prin contracte de furnizare care o protejau de fluctuația prețurilor și de insuficiența aprovizionării. În final, trebuie remarcat faptul că instrumentele de apărare comercială permit Comisiei să revizuiască măsurile propuse în interesul utilizatorilor în cazul unor dovezi concludente ale unor practici anticoncurențiale.

(581) Având în vedere cele de mai sus, pretențiile respective au fost respinse.

(582) De asemenea, Solutia a solicitat o scutire de la taxele antidumping propuse în cadrul regimului de destinație finală pentru producția de pelicule din PVB. Societatea a pretins că măsurile propuse ar avea un impact financiar foarte mare asupra rentabilității producției de pelicule din PVB, că puțini furnizori ar putea îndeplini specificațiile și că produsul nu este interschimbabil.

(583) Comisia a evaluat cererea societății pe baza tuturor informațiilor colectate în timpul anchetei și a observațiilor primite după comunicarea constatărilor.

(584) Contrar argumentației exprimate de Solutia, ancheta a stabilit, astfel cum s-a explicat mai sus, că impactul taxelor antidumping propuse asupra costului de producție și asupra rentabilității utilizatorului ar fi limitat.

(585) În plus, Solutia avea o strategie de aprovizionare din mai multe surse, producând PVA pentru consumul ei propriu și utilizând pe scară largă surse multiple de aprovizionare cu PVA, de la industria din Uniune, de la producători-exportatori din RPC și de la producători din țări terțe. Chiar dacă este adevărat că realizarea calificării unei noi surse de PVA este un proces dificil și de durată, există alți trei producători la nivel mondial capabili să aprovizioneze cu „NMWD PVA cu conținut mic de cenușă”. În plus, Comisia observă că nivelul taxelor antidumping nu ar împiedica niciun furnizor din RPC să continue să exporte PVA la un preț corect. În final, peliculele din PVB reprezintă principala aplicație în aval a PVA, iar Solutia este unul dintre liderii de piață în acest segment. În consecință, acordarea unei astfel de scutiri sub controlul utilizării finale ar risca să submineze în mod semnificativ efectul măsurilor. Prin urmare, cererea a fost respinsă.

(586) După a doua comunicare a constatărilor suplimentare, Solutia a pretins că Comisia nu a explicat datele și raționamentul utilizat pentru a califica impactul asupra rentabilității sale ca fiind „neglijabil”. În plus, societatea a argumentat că ea avea nevoie de acces la toți furnizorii de PVA la prețuri rezonabile pentru a menține securitatea aprovizionării și o rentabilitate rezonabilă și, prin urmare, Comisia nu a justificat modul în care nivelul taxelor antidumping nu ar împiedica furnizorul din RPC al Solutia să continue să exporte.

(587) Comisia a clarificat faptul că impactul asupra rentabilității Solutia a fost calculat după cum urmează: în primul rând, Comisia a stabilit ponderea costurilor PVA provenind din RPC în costul total de producție al societății, astfel cum a fost verificat la fața locului. Ulterior, Comisia a majorat costul PVA al societății cu taxa propusă, aplicată la cantitatea de PVA obținută din RPC. Comisia a constatat că impactul taxelor asupra Solutia era, într-adevăr, semnificativ în cifre absolute, dar limitat din perspectiva proporției lor în raport cu structura costurilor totale ale societății. În plus, Comisia nu a luat în considerare anumite ipoteze formulate de societate cu privire la evoluția viitoare a prețurilor PVA, deoarece faptele au sugerat că aceste ipoteze nu erau adecvate, iar Solutia nu a furnizat nicio dovadă contrară. Din motive de confidențialitate, detaliile suplimentare și cifrele utilizate în calculul efectuat de Comisie au fost furnizate într-un document separat transmis doar societății.

(588) Prin urmare, în opinia Comisiei, având în vedere impactul limitat asupra rentabilității Solutia, taxele antidumping nu ar împiedica societatea să continue să se aprovizioneze cu PVA din RPC, așadar societatea își va menține accesul la toți furnizorii ei de PVA. În plus, contrar pretențiilor societății potrivit cărora măsurile ar afecta și poziția lor concurențială în raport cu alți producători de PVB, impactul limitat asupra structurii costurilor Solutia și asupra rentabilității indică, de asemenea, că impactul asupra competitivității lor ar fi limitat.

(589) Prin urmare, argumentul a fost respins.

(590) De asemenea, Solutia a pretins că faptul că peliculele din PVB reprezintă principala aplicație în aval a PVA, iar Solutia este unul dintre liderii de piață în acest segment, sunt simple ipoteze care nu sunt susținute de fapte.

(591) Contrar acestui argument, informațiile colectate în timpul anchetei au arătat că producția de pelicule din PVB reprezintă cel puțin [30 % – 40 %] din consumul total de PVA din Uniune și, prin urmare, reprezintă, de departe, cea mai mare pondere în cadrul diferitelor aplicații din aval ale PVA. În plus, Comisia a observat că, pe baza datelor furnizate de societatea însăși în răspunsul ei la chestionar, dintre cei patru producători de pelicule din PVB activi pe piața Uniunii, Solutia deținea o cotă de piață semnificativă și, prin urmare, ea poate fi considerat în mod rezonabil ca fiind unul dintre liderii de piață.

6.3.2. *Producători de aplicații pentru polimerizare și de emulsii*

(592) PVA sunt de asemenea utilizați în aplicații pentru polimerizare, deoarece facilitează controlul exact al formării granulației și structura rezultată în emulsii și vopsele pentru reglarea viscozității produsului finit.

(593) Doi utilizatori, FAR Polymer și Celanese, precum și cel de al doilea producător de PVA din Uniune inclus în eșantion care fabrica PVA exclusiv pentru consumul captiv propriu, Wacker, s-au făcut cunoscuți și au cooperat în procedură. FAR Polymer și Wacker s-au opus măsurilor potențiale, pretinzând că instituirea măsurilor antidumping nu ar fi în interesul Uniunii.

(594) În plus, Wacker a argumentat că producția de PVA din Uniune este insuficientă pentru a satisface cererea pentru acest produs și, prin urmare, piața UE pentru PVA depinde în foarte mare măsură de importuri. În opinia sa, importurile din țara în cauză acoperă deficitul de pe piață care nu poate fi acoperit de alte țări.

(595) În plus, societatea a pretins că, prin instituirea taxelor antidumping, producătorilor-exportatori chinezi nu li s-ar permite accesul pe piață. Prin urmare, cei doi producători din Uniune care vând pe piața liberă (care sunt afiliați producătorilor-exportatori din SUA, Japonia și Singapore) ar domina piața Uniunii și ar putea impune prețuri mai mari, ceea ce ar fi în detrimentul utilizatorilor din Uniune.

(596) Ambii utilizatori și-au reiterat argumentele după comunicarea constatărilor.

(597) În ceea ce privește primul punct, ancheta a arătat că impactul asupra rentabilității utilizatorului va fi neglijabil, chiar și în cazul instituirii taxelor antidumping, întrucât ponderea PVA în costul de producție al utilizatorilor care operează în acest segment reprezintă [3 % – 7 %] din costul total.

(598) În ceea ce privește stabilitatea aprovizionării, astfel cum se explică mai sus la considerentul 563, industria din Uniune dispune de o capacitate neutilizată în valoare de cel puțin 30 000 de tone. În plus, cei mai mari furnizori de pe piața UE erau producători de PVA având sediul în țări terțe (și anume, Taiwan, SUA și Japonia), care reprezentau deja [37 % – 42 %] din consumul Uniunii. În final, trebuie remarcat faptul că producătorul din Uniune inclus în eșantion avea o strategie de aprovizionare din mai multe surse și, prin urmare, nu se aproviziona cu PVA pentru consumul propriu doar de la producători din RPC.

(599) În ceea ce privește ultimul punct, trebuie remarcat că:

(600) În primul rând, astfel cum se descrie la considerentele 497 și 498, cel mai mare exportator în piața Uniunii (după RPC) era Taiwan, având o cotă de piață de [13 % – 16 %], ai cărui producători nu sunt afiliați industriei din Uniune.

(601) În al doilea rând, cantități semnificative au fost importate și din SUA și Japonia ([12 % – 15 %] și, respectiv, [8 % – 11 %] cotă de piață), în condițiile în care cel puțin trei producători sunt neafiliați industriei din Uniune. În plus, importurile din alte țări terțe, chiar dacă au scăzut în cursul perioadei examinate, dețineau în continuare cea mai mare cotă de piață pe piața liberă a Uniunii (aproximativ [37 % – 42 %]), iar prețurile lor au fost, în medie, cu 11 % mai mici decât prețurile practicate de industria din Uniune.

(602) În al treilea rând, astfel cum este explicat la considerentul 598, Wacker se aproviziona deja cu PVA pentru consum propriu din mai multe surse.

(603) În final, se subliniază faptul că măsurile antidumping vizează restabilirea concurenței juste și a unor condiții echitabile pe piața Uniunii, dar nu vizează blocarea importurilor din țara în cauză. În acest caz specific, ancheta a stabilit că taxele antidumping nu vor împiedica utilizatorii de PVA să se aprovizioneze în continuare la un preț echitabil din RPC, astfel cum se confirmă prin constatările subliniate la considerentul 597, și anume faptul că taxele ar avea un impact minim asupra costului și a rentabilității utilizatorilor din segmentul polimerizării și al emulsiilor.

(604) Având în vedere cele de mai sus, pretențiile respective au fost respinse.

(605) Wacker a solicitat să-i fie acordată o scutire de la taxele antidumping propuse în cadrul regimului de destinație finală în temeiul articolului 254 din Codul vamal al Uniunii. În cererea sa, Wacker a argumentat că are nevoie de alternativa unui furnizor calificat suplimentar pentru a evita o situație de refuz de aprovizionare din partea industriei din Uniune. În plus, instituirea taxelor, în opinia Wacker, va afecta negativ prețurile de pe piața PVA.

(606) Comisia a evaluat cererea societății pe baza tuturor informațiilor colectate în timpul anchetei și a observațiilor primite după comunicarea constatărilor.

(607) În primul rând, astfel cum este explicat mai sus, o parte semnificativă a achizițiilor societății Wacker provenea deja de la industria din Uniune, iar societatea nu a furnizat nicio dovadă în sprijinul refuzului de aprovizionare de către producătorii din Uniune. În plus, ancheta a arătat că, după începerea pandemiei de Covid-19, reclamantul a furnizat în scurt timp un volum suplimentar de PVA unor diferiți utilizatori din Uniune. În al doilea rând, în ceea ce privește presupusul risc de comportament anticoncurențial al industriei din Uniune, Comisia a observat că nu au fost furnizate dovezi care să susțină această afirmație. În plus, în opinia Comisiei, posibilele surse alternative de aprovizionare din țări terțe au limitat în mod semnificativ acest risc. În final, polimerizarea și emulsiile reprezintă principalele aplicații din aval ale PVA, iar Wacker este unul dintre liderii de piață în acest segment. În consecință, acordarea unei astfel de scutiri sub controlul utilizării finale ar risca să submineze în mod semnificativ efectul măsurilor. Prin urmare, cererea a fost respinsă.

6.3.3. *Producători de hârtie și carton*

(608) PVA sunt utilizați pentru a îmbunătăți rezistența, capacitatea de absorbție și aspectul produselor din hârtie și carton, în hârtia stratificată și în învelișurile de protecție pentru hârtii speciale. Segmentul hârtiei reprezenta aproximativ 16 % din consumul de PVA din Uniune.

(609) Trei utilizatori din acest sector, Ahlstrom-Munksjö, August Koehler și Paul & Co., precum și două asociații de utilizatori, CEPI și Assocarta, s-au făcut cunoscute în cursul procedurii și după comunicarea constatărilor, opunându-se posibilelor măsuri, argumentând că există un interes al utilizatorilor din Uniune de produs în cauză în acest segment.

(610) Părțile au argumentat, și au reiterat pretențiile lor după comunicarea constatărilor, că taxele antidumping aplicate în raport cu un factor de producție important, cum este PVA, ar submina eforturile industriei hârtiei din Uniune în ceea ce privește controlul costurilor și, prin urmare, capacitatea lor de a fi competitive. Ele au pretins că, având în vedere nivelul concurenței pe piața hârtiei, în special din partea societăților din regiunea Asia-Pacific, producătorii de hârtie din Uniune ar fi într-o poziție dezavantajată în comparație cu producătorii din afara UE, care ar avea acces la PVA mai ieftin pe o piață extrem de concurențială. Aceste pretenții au fost repetate în urma celei de a doua comunicări a constatărilor suplimentare.

(611) Contrar argumentelor utilizatorilor, ancheta a relevat faptul că impactul PVA asupra costului de producție în industria hârtiei era neglijabil [1 % – 2 %]. Prin urmare, instituirea unor taxe antidumping ar avea un impact minim asupra costurilor lor și nu le-ar afecta în mod semnificativ rentabilitatea.

(612) Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.

6.3.4. *Producători de adezivi*

(613) PVA sunt utilizați în industria adezivilor ca principală componentă pentru producerea cleiurilor. Acest segment reprezenta aproape 14 % din consumul total de PVA la nivelul Uniunii.

(614) Un producător din segmentul adezivilor s-a făcut cunoscut, opunându-se măsurii. Societatea a pretins că măsurile antidumping în materie de PVA i-ar afecta grav rentabilitatea, dat fiind că societatea nu ar fi în măsură să transfere această creștere a prețurilor la clienții ei. Acest argument a fost repetat de Cordial și Wegochem după comunicarea constatărilor.

(615) În ceea ce privește sectorul adezivilor, PVA aveau o pondere de [40 % – 50 %] ([97]) în costul produsului final. În această situație, s-a constatat că societatea nu ar fi în măsură să absoarbă impactul taxelor antidumping propuse.

(616) După comunicarea constatărilor, Kuraray și Sekisui au susținut că Cordial nu poate fi considerat, în opinia lor, un actor reprezentativ pentru segmentul specific al aplicațiilor în producerea adezivilor. În opinia lor, produsele Cordial constau într-un amestec cu conținut mare de PVA care reprezintă doar o mică parte din segmentul aplicațiilor în producerea adezivilor.

(617) Cei doi producători din Uniune au argumentat că PVA reprezintă aproximativ 2 % – 5 % din costul de producție al principalei aplicații în producerea de adezivi și anume adezivii destinați ambalajelor și că numai în unele sectoare specializate impactul PVA ar putea ajunge la 10 % – 20 %. Prin urmare, impactul de 80 % asupra costului PVA afectând activitatea comercială a societății Cordial nu poate fi presupus a fi reprezentativ pentru segmentul producției de adezivi.

(618) După comunicare constatărilor, Cordial a solicitat, de asemenea, să-i fie acordată o scutire de la taxele antidumping propuse în cadrul regimului de destinație finală prevăzut la articolul 254 din Codul vamal al Uniunii. Această cerere s-a bazat pe particularitatea produselor sale, numărul limitat de clase de PVA pe care le importă și care sunt dezvoltate în mod specific în cooperare cu furnizorul său unic, imposibilitatea de a absorbi taxele propuse având în vedere structura costurilor și nivelurile sale de rentabilitate, precum și inexistența oricăror alte alternative viabile care ar permite societății să rămână pe piață.

(619) Comisia a reevaluat situația producătorilor de adezivi, precum și cererea societății, în lumina observațiilor primite de la toate părțile interesate, în special de la Cordial, industria din Uniune, clienții societății Cordial și alți utilizatori de adezivi.

(620) Pe baza tuturor informațiilor puse la dispoziția Comisiei după comunicarea constatărilor de către mai multe părți interesate, Comisia a fost de acord cu observația industriei din Uniune potrivit căreia situația societății Cordial nu ar putea fi extrapolată la întregul sector al adezivilor, în care PVA constituie, în medie, doar 2 % – 5 % din costul de producție al principalei aplicații a adezivilor (adezivi pentru ambalaje).

(621) Având în vedere ponderea mică pe care PVA o reprezintă în mod normal în costul produselor din categoria adezivilor, ancheta a arătat că schimbarea furnizorilor, chiar dacă se ia în considerare necesitatea unui proces de certificare, era fezabilă pentru utilizatorii din segmentul adezivilor, deoarece impactul măsurilor asupra costului lor total nu ar fi semnificativ.

(622) Pe de altă parte, examinând situația particulară a societății Cordial, nu se poate ajunge la aceeași concluzie. Ancheta a arătat că o mare parte din producția sa viza adezivi sub formă de amestecuri uscate, produși și comercializați sub formă de pulbere, un produs de nișă în comparație cu adezivii lichizi produși în mod uzual pe bază de PVA sau de PVAc. Clienții ei au structurat procesul lor de producție pentru a beneficia de utilizarea adezivilor individualizați fabricați de Cordial și pentru a realiza o reducere substanțială a costurilor de transport, astfel cum este explicat la considerentul 626. Trecerea la adezivi lichizi ar însemna restructurarea întregului lor proces de producție.

(623) Din cauza acestui produs inovator, structura costurilor Cordial este diferită de media din industria adezivilor. PVA a reprezentat cel puțin [40 – 50 %] din cost în cazul Cordial. Diferențele se datorează, printre altele, faptului că proporția de PVA utilizată per tonă de adezivi sub formă de amestecuri uscate este mai mare decât în adezivii lichizi. Având în vedere particularitatea produsului creat de Cordial, ar fi practic imposibil pentru societate să treacă la produse care nu au la bază PVA, deoarece ar necesita reformularea completă a compoziției adezivului fabricat de ea.

(624) În ceea ce privește sursele alternative de aprovizionare, trecerea la industria din Uniune sau la alte surse după instituirea măsurilor nu ar fi o opțiune pentru societate. De fapt, societatea a încercat deja să stabilească noi parteneriate, dar, având în vedere dimensiunea sa mică, nu a fost în măsură să stabilească o relație pe termen lung cu furnizori alternativi (ar fi necesară o relație pe termen lung pentru ca furnizorii să se adapteze la cerințele produsului fabricat de Cordial). Societatea a transmis dovezi că, într-adevăr, a încercat în trecut să achiziționeze PVA de la un producător taiwanez, dar nu a putut încheia nicio tranzacție, deoarece acest producător vinde exclusiv prin intermediul unui comerciant din UE și nu era dispus să își adapteze produsele la cerințele societății Cordial. Toate aceste elemente, combinate cu necesitatea unui proces de certificare, împiedică întreprinderea să treacă la alți furnizori.

([97]) Această cifră a fost revizuită în urma comunicării constatărilor.

(625) În final, societatea își desfășoară activitatea pe o piață extrem de competitivă, cu marje de profit foarte mici. În această situație, dovezile indică faptul că societatea nu ar fi în măsură să absoarbă impactul taxelor antidumping propuse și, cel mai probabil, ar intra în faliment.

(626) După comunicarea constatărilor, mai mulți utilizatori din aval ai produselor Cordial, din industria hârtiei și a cartonului, s-au făcut cunoscuți și și-au manifestat opoziția față de măsuri. Ei au susținut că ponderea adezivilor Cordial în costul lor de producție era semnificativă (aproximativ [10 % – 25 %]). Prin urmare, orice impact negativ al măsurilor asupra furnizorului lor de adezivi sub formă de amestecuri uscate ar avea, de asemenea, un efect negativ asupra lor. În plus, ei ar trebui să își restructureze echipamentele de producție pentru a acomoda utilizarea unui produs complet diferit. În final, trecerea de la adezivi uscați la adezivi lichizi ar însemna, de asemenea, o creștere semnificativă a costurilor de transport (1 tonă de adezivi uscați corespunde unei cantități de 5-8 tone de adezivi lichizi).

(627) Comisia a examinat, de asemenea, efectul oricărei eventuale scutiri de taxe în cadrul unui regim de destinație finală asupra eficacității măsurilor. În acest sens, Comisia a observat că segmentul de piață reprezentat de adezivi a însemnat 17 % din consumul Uniunii și că singurul producător de adezivi sub formă de amestecuri uscate care s-a făcut cunoscut a reprezentat doar 4 % din acest segment. Astfel, Comisia a concluzionat că acordarea unei astfel de scutiri nu ar avea un impact negativ asupra eficacității măsurilor.

(628) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a decis să plaseze în mod excepțional importurile de PVA utilizați la fabricarea de adezivi sub formă de amestecuri uscate, produși și vânduți sub formă de pulbere pentru industria cartonului, în cadrul regimului de destinație finală menționat la articolul 254 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([98]). Acest regim de destinație finală se va limita strict la adezivii sub formă de amestecuri uscate și în niciun caz nu va viza vreun alt produs (de exemplu, adezivii lichizi) produs de producătorii de adezivi.

(629) După cea de a doua comunicare a constatărilor suplimentare, Cordial a solicitat Comisiei să supună societățile care doresc să beneficieze de scutire în baza regimului de destinație finală unui sistem de autorizare *ex ante* de către Comisie pentru a asigura faptul că ele se angajează într-o producție veritabilă de adezivi sub formă de amestecuri uscate.

(630) În această privință, Comisia a clarificat faptul că scutirea în baza regimului de destinație finală, astfel cum se descrie la considerentul 628, nu este specifică unei societăți, ci se aplică tuturor producătorilor de adezivi sub formă de amestecuri uscate în mod nediscriminatoriu. În plus, monitorizarea și aplicarea regimului menționat la articolul 254 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 trebuie efectuate de către autoritățile vamale ale statelor membre. Regimul respectiv stabilește cerințe și verificări care garantează că scutirile se limitează la destinația finală astfel cum este stabilită. Prin urmare, luarea unor măsuri suplimentare de către Comisie nu este nici adecvată, nici necesară.

(631) Prin urmare, cererea a fost respinsă.

(632) În urma celei de a doua comunicări a constatărilor suplimentare, reclamantul a contestat temeiul juridic și eficacitatea excluderii în baza regimului de destinație finală, astfel cum este aplicat societății Cordial. În opinia sa, societatea nu a fost implicată în mod exclusiv în producerea de adezivi sub formă de amestecuri uscate, deoarece a produs și adezivi lichizi și a comercializat PVA importați din RPC fără a aplica vreun proces de transformare.

(633) A fost necesar ca aceste argumente să fie respinse. Comisia a evaluat impactul măsurilor asupra tuturor părților implicate și a concluzionat că, în general, aplicarea măsurilor în acest caz nu este contrară interesului Uniunii. Totuși, astfel cum este explicat la considerentele 622-625, ancheta a arătat că, spre deosebire de alți utilizatori de PVA, un număr foarte limitat de utilizatori care produc adezivi sub formă de amestecuri uscate nu ar fi în măsură să absoarbă măsurile. Din acest motiv, Comisia a decis să recurgă la regimul prevăzut la articolul 254 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care este în deplină conformitate cu nivelul ei de discreție. În plus, regimul de destinație finală va fi strict limitat la fabricarea adezivilor sub formă de amestecuri uscate și nu va viza niciun alt produs, indiferent dacă este produs sau comercializat de către producători de adezivi. Prin urmare, orice achiziție de PVA din China pentru orice altă activitate de producție sau pentru comercializare de către Cordial (sau orice alți adezivi sub formă de amestecuri uscate) nu va beneficia, în niciun caz, de scutire de taxe. Comisia reamintește că scutirea în baza regimului de utilizare finală este o procedură greoaie pentru utilizatorii care doresc să beneficieze de ea și că ei vor face obiectul unui control vamal strict, ceea ce asigură conformitatea.

([98]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

(634) Doi importatori, Gamma Chimica și Carbochem, și un utilizator, Far Polymers, au argumentat că, în urma celei de a doua comunicări a constatărilor suplimentare, condițiile pe baza cărora Comisia a acordat scutirea în baza regimului de utilizare finală producătorilor de adezivi sub formă de amestecuri uscate li s-au aplicat și lor. Prin urmare, societățile au solicitat Comisiei să le aplice și lor regimul de destinație finală. În opinia lor, la fel ca în cazul Cordial, toate vând PVA și amestecuri de PVA sub formă de pulbere sau lichidă, iar clienții lor și-au structurat procesul de producție pentru a utiliza amestecurile de PVA furnizate lor.

(635) Comisia nu a fost de acord că aceste societăți se aflau în aceeași situație ca producătorii de adezivi sub formă de amestecuri uscate.

(636) Informațiile colectate în timpul anchetei au arătat că cea mai mare parte a PVA importați de Gamma Chimica și de Carbochem a fost pur și simplu reambalată și vândută utilizatorilor finali. O cantitate minoră a fost amestecată cu aditivi sau dizolvată în apă în conformitate cu solicitările clienților. Totuși, niciunul dintre aceste procese nu constă într-o transformare efectivă a produsului în cauză. Prin urmare, chiar și pentru aceste vânzări, societățile erau în continuare considerate importatori, comercializând bunuri produse de alte societăți. Regimul de destinație finală se aplică numai utilizatorilor finali, nu intermediarilor. Astfel, scutirea în baza regimului de utilizare finală nici măcar nu ar fi o opțiune disponibilă pentru acești doi importatori. În plus, contrar pretențiilor societăților, ancheta a arătat că nu existau probleme de asigurare a unor surse alternative de aprovizionare deoarece, astfel cum au confirmat societățile în cursul anchetei, achizițiile lor de PVA nu au fost dependente de constrângeri tehnice. În final, astfel cum este explicat la considerentul 555 și 556, ponderea PVA în cifra de afaceri a importatorilor a variat între 10 % și 40 %, iar nivelurile lor de rentabilitate au fost constatate a fi suficiente pentru a absorbi cel puțin o parte din taxe.

(637) Far Polymers este activă în sectorul emulsiilor și al polimerizării. Astfel cum s-a menționat la considerentul 597, ponderea PVA în costul de producție al utilizatorilor care operează în acest segment a reprezentat [3 % – 7 %] din costul total. Far Polymers a pretins că ponderea PVA utilizați per tonă de produs finit a fost de [10 % – 15 %]. Cu toate acestea, procentele menționate de Far Polymers în sprijinul pretenției sale s-au referit la cantitatea de produs utilizată, nu la ponderea sa în costul de producție. Prin urmare, concluzia de la punctul 6.3.2 pentru sectorul emulsiilor și al polimerizării rămâne valabilă pentru Far Polymers.

(638) Comisia a concluzionat că niciuna dintre aceste societăți nu se afla într-o situație similară cu cea a producătorilor de adezivi sub formă de amestecuri uscate. Prin urmare, pretențiile respective au fost respinse.

6.4. **Observații suplimentare după comunicarea constatărilor**

(639) După comunicarea constatărilor, mai multe părți, Ahlstrom-Munksjö, Carbochem, Cordial, Solutia, Wacker și Wegochem, au reiterat argumentul potrivit căruia piața Uniunii este foarte dependentă de importuri și că industria din Uniune nu are capacitate suficientă. Ei au argumentat că atât KEG, cât și Sekisui, au investit în două fabrici din aval, în Țările de Jos și în Polonia, ceea ce va crește consumul lor captiv și, prin urmare, va scădea capacitatea lor de a aproviziona piața liberă. Ei au argumentat, de asemenea, că țările terțe nu sunt o sursă alternativă viabilă, deoarece nu dispun de capacitate neutilizată suficientă. Solutia a reiterat acest argument după cea de a doua comunicare a constatărilor suplimentare.

(640) Contrar acestor argumente, ancheta a confirmat că industria din Uniune are o capacitate suficientă pentru a aproviziona piața liberă din Uniune, având în vedere că are încă disponibilă capacitate neutilizată în valoare de 30 000 de tone. În plus, astfel cum este explicat mai sus la considerentul 447, industria din Uniune nu și-a redus permanent capacitatea de producție, deoarece doar a oprit două linii de producție care pot fi reactivate în scurt timp.

(641) În ceea ce privește fabrica din Țările de Jos, Comisia a observat că nu existau informații cu privire la momentul în care va deveni operațională. În plus, informațiile colectate în timpul anchetei au sugerat că ea se va aproviziona cu cel puțin o parte dintre clasele de PVA din afara Uniunii. În ceea ce privește fabrica din Polonia, informațiile primite după comunicarea constatărilor au confirmat că ele vor utiliza în principal copolimeri, care nu intră în definiția produsului în cauză, și că aceștia vor fi obținuți din fabrici KEG din afara Uniunii.

(642) Argumentul privind lipsa capacității de aprovizionare a țărilor terțe a trebuit să fie respins, iar informațiile colectate în cursul anchetei au confirmat faptul că producătorul taiwanez mai are încă disponibilă o capacitate neutilizată semnificativă.

(643) În plus, Saint Gobain, un utilizator din aval al sectoarelor PVB și de polimerizare, s-a făcut cunoscut, opunându-se măsurilor propuse. Saint Gobain se aprovizionează cu pelicule PVB pentru producția sa de geamuri pentru automobile și clădiri și achiziționează pulbere redispersabilă pe bază de PVA (RDP) și dispersii lichide de polimer (LDP) pentru producția sa de ghips și de mortar. RDP și LDP sunt produse ale utilizatorilor de PVA care își desfășoară activitatea în sectorul emulsiilor și al polimerizării.

(644) Saint Gobain a argumentat că adoptarea taxelor antidumping propuse pentru PVA din RPC ar avea un impact semnificativ asupra activităților sale. Fiind utilizator de produse bazate pe PVA, taxele ar afecta în mod negativ prețurile sale de achiziție și, prin urmare, costul său de producție și, în opinia societății, era puțin probabil ca oricare dintre costurile majorate să poată fi transferate clienților.

(645) Comisia nu a fost de acord cu această argumentație. Astfel cum s-a explicat mai sus la considerentele 579 și 597, impactul taxelor asupra costurilor și rentabilității utilizatorilor din sectoarele PVB și de polimerizare va fi minor, astfel că efectul lor asupra unui sector mai din aval va fi neglijabil. Prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

6.5. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(646) Instituirea măsurilor este în mod clar în interesul industriei PVA din Uniune care vinde pe piața liberă. În lipsa măsurilor, producătorii chinezi vor continua să practice dumpingul de PVA pe piața Uniunii, împiedicând recâștigarea rentabilității industriei din Uniune.

(647) Argumentul, prezentat de câțiva dintre utilizatori, potrivit căruia Uniunea depinde în foarte mare măsură de importuri pentru stabilitatea sa în materie de aprovizionare, trebuie luat în considerare ținând seama de faptul că, fără industria din Uniune, aceasta ar pierde aproximativ [50 % – 60 %] din capacitatea sa de aprovizionare ([99]) cu PVA.

(648) În ceea ce privește utilizatorii din segmentele PVB și de polimerizare, este important să se evidențieze faptul că aceștia se aprovizionau pentru consumul lor de PVA doar parțial din China și că impactul oricăror măsuri vizând rentabilitatea lor va fi minor. Competitivitatea industriei hârtiei și a adezivilor nu va fi nici ea afectată, în general, întrucât PVA reprezintă o mică parte din costul ei de producție. Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că nu existau motive covârșitoare în baza cărora instituirea măsurilor definitive asupra importurilor de PVA originari din țara în cauză să nu fie în interesul Uniunii.

7. **MĂSURILE ANTIDUMPING DEFINITIVE**

(649) Pe baza concluziilor la care a ajuns Comisia cu privire la dumping, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, este necesar să se instituie măsuri antidumping definitive pentru a împiedica agravarea prejudiciului cauzat industriei din Uniune de importurile de produs în cauză care fac obiectul unui dumping.

7.1. **Nivelul de eliminare a prejudiciului (marja de prejudiciu)**

(650) Pentru a stabili nivelul măsurilor, Comisia a stabilit, mai întâi, valoarea taxei necesare pentru a elimina prejudiciul suferit de industria din Uniune.

(651) Prejudiciul ar fi eliminat dacă industria din Uniune ar fi în măsură să își acopere costurile de producție și să obțină un profit înainte de impozitare din vânzările de produs similar pe piața Uniunii care ar putea fi realizat în mod rezonabil de către un sector industrial de acest tip în condiții normale de concurență, și anume în absența importurilor care fac obiectul unui dumping.

(652) Marja de profit de bază a industriei din Uniune realizată înainte de creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping (2015) a fost adăugată la nivel investițiilor, R&D și inovare („IRI") în condiții normale de concurență, exprimată ca procent din cifra de afaceri. Întrucât nivelul acesteia a fost sub 6 %, profitul-țintă a fost stabilit la 6 %, ceea ce reprezintă marja minimă a profitului-țintă care trebuie aplicată în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (c).

(653) Întrucât nu s-au formulat pretenții în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (d) cu privire la costurile curente sau viitoare care rezultă din acordurile multilaterale în materie de mediu și din protocoalele aferente lor sau din convențiile OIM listate, nu s-au adăugat alte costuri la prețul neprejudiciabil astfel stabilit.

([99]) Total piață liberă și consum captiv.

(654) Ulterior, Comisia a stabilit nivelul de eliminare a prejudiciului pe baza unei comparații a prețului mediu ponderat al importurilor producătorilor-exportatori cooperanți incluși în eșantion din țara în cauză, astfel cum a fost stabilit pentru calculele privind subcotarea prețului, cu prețul mediu ponderat neprejudiciabil al produsului similar vândut de producătorii din Uniune incluși în eșantion pe piața liberă a Uniunii în cursul perioadei de anchetă. Orice diferență rezultată din această comparație a fost exprimată ca procent din valoarea CIF de import medie ponderată. Marja de subcotare medie rezultată a fost de 57,9 %.

(655) După comunicarea constatărilor finale, Wacker a argumentat că prețul neprejudiciabil al industriei din Uniune stabilit de Comisie per NCP ar trebui corectat pentru a exclude costul claselor de PVA care nu sunt vândute de societățile chineze și a contestat profitul-țintă de 6 % utilizat de Comisie în calcul. În ceea ce privește prima pretenție a Wacker, Comisia precizează că a utilizat doar costul de producție al NCP-urilor industriei din Uniune pentru care a găsit un NCP exportat comparabil.

(656) În ceea ce privește nivelul profitului-țintă, astfel cum se menționează la considerentul 652 de mai sus, acest nivel a fost stabilit în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de bază. Prin urmare, aceste pretenții au fost respinse.

(657) Nivelul de eliminare a prejudiciului pentru „alte societăți cooperante" și pentru „toate celelalte societăți" este definit în același mod ca marja de dumping pentru aceste societăți (a se vedea considerentele 393 și 396).

7.2. **Măsuri definitive**

(658) Este necesar să se instituie măsuri antidumping definitive care să vizeze importurile de anumiți alcooli polivinilici originari din Republica Populară Chineză în conformitate cu regula taxei mai mici prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază. Comisia a comparat marjele de prejudiciu și marjele de dumping. Este necesar ca valoarea taxelor să fie stabilită la nivelul cel mai mic dintre nivelul marjei de dumping și cel al marjei de prejudiciu.

(659) Pe baza informațiilor de mai sus, este necesar ca nivelurile taxei antidumping definitive, exprimate pe baza prețului CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, să fie stabilite după cum urmează:

Societate	Marja de dumping	Marjă de prejudiciu	Taxă antidumping definitivă
Grupul Shuangxin	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Grupul Sinopec	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Grupul Wan Wei	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Alte societăți cooperante	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Toate celelalte societăți	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) Nivelurile individuale ale taxei antidumping aplicabile societăților specificate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, ele reflectau situația constatată în cursul prezentei anchete în ceea ce privește aceste societăți. Aceste niveluri ale taxei sunt aplicabile exclusiv importurilor de produs în cauză originar din RPC și fabricat de entitățile juridice menționate. Este necesar ca importurile de produs în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, să facă obiectul taxei aplicabile pentru „toate celelalte societăți". Este necesar ca ele să nu facă obiectul niciunuia dintre nivelurile individuale ale taxei antidumping.

(661) O societate care își modifică ulterior denumirea entității poate solicita aplicarea acestor niveluri individuale ale taxei antidumping. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ([100]). Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică.

([100]) Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgia.

(662) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxelor antidumping, este necesar ca taxa antidumping pentru toate celelalte societăți să se aplice nu doar producătorilor-exportatori necooperanți în cadrul prezentei anchete, ci și producătorilor care nu au avut exporturi în Uniune în timpul perioadei de anchetă.

(663) Având în vedere articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ([101]), în cazul în care o sumă trebuie rambursată în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, este necesar ca rata dobânzii de plătit să fie rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* în prima zi calendaristică a fiecărei luni.

7.3. **Clauză de monitorizare specială**

(664) Pentru a reduce la minimum riscurile de eludare ca urmare a diferenței mari dintre nivelurile taxei, sunt necesare măsuri speciale de asigurare a aplicării taxelor antidumping individuale. Societățile care fac obiectul taxelor antidumping individuale trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament. Este necesar ca importurile care nu sunt însoțite de factura respectivă să facă obiectul taxei antidumping aplicabile pentru „toate celelalte societăți".

(665) Deși prezentarea acestei facturi este necesară pentru ca autoritățile vamale ale statelor membre să aplice importurilor nivelurile individuale ale taxei antidumping, ea nu este singurul element care trebuie luat în considerare de către autoritățile vamale. Într-adevăr, chiar dacă le este prezentată o factură care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament, este necesar ca autoritățile vamale ale statelor membre să efectueze verificările lor obișnuite și, la fel ca în toate celelalte cazuri, să solicite documente suplimentare (documente de expediere etc.) pentru a verifica exactitatea datelor conținute în declarație și pentru a asigura faptul că aplicarea ulterioară a taxei mai mici este justificată, în conformitate cu legislația vamală.

(666) În cazul în care exporturile uneia dintre societățile care beneficiază de niveluri individuale mai mici ale taxei cresc semnificativ în volum după instituirea măsurilor în cauză, s-ar putea considera că o astfel de creștere a volumelor constituie ea însăși o modificare în configurația schimburilor comerciale, determinată de instituirea măsurilor în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. În astfel de circumstanțe și în cazul în care sunt îndeplinite condițiile, poate fi inițiată o anchetă antieludare. Ancheta poate, printre altele, să examineze necesitatea de a elimina nivelurile individuale ale taxelor și, prin urmare, instituirea unei taxe la scară națională.

8. **COMUNICAREA CONSTATĂRILOR**

(667) La 3 iulie 2020, părțile interesate au fost informate cu privire la faptele și la considerentele esențiale pe baza cărora s-a avut în vedere recomandarea de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de PVA originari din RPC.

(668) Părților interesate li s-a acordat, de asemenea, o perioadă de timp în cursul căreia pot formula observații în urma prezentei comunicări a constatărilor. 17 părți au transmis observații cu privire la comunicarea constatărilor. La cerere, au fost audiate Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec și Wegochem.

(669) În urma observațiilor primite ca răspuns la comunicarea constatărilor, părțile interesate au fost informate, la 24 iulie și la 6 august 2020, cu privire la fapte și considerații suplimentare care nu au fost incluse în comunicarea constatărilor finale din 3 iulie 2020. S-au primit observații suplimentare din partea industriei din Uniune, a producătorilor-exportatori chinezi și a mai multor utilizatori.

(670) La cerere, au fost audiate Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec și Wegochem.

(671) Observațiile transmise de părțile interesate au fost examinate corespunzător și, dacă a fost cazul, constatările au fost modificate în consecință.

(672) Comitetul instituit în baza articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 nu a emis un aviz, iar o simplă majoritate a membrilor săi componenți s-a opus proiectului de Regulament de punere în aplicare al Comisiei. Ulterior, Comisia a retransmis Comitetului de apel proiectul de Regulament de punere în aplicare al Comisiei, în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([102]).

([101]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

([102]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(673) În conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, comitetul de apel nu a emis un aviz,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) O taxă antidumping definitivă se impune asupra importurilor de alcooli polivinilici, care conțin sau nu grupări acetat nehidrolizate, sub formă de rășini de homopolimer cu o viscozitate (măsurată în soluție apoasă de 4 % la 20 °C) de minimum 3 mPa·s, dar care nu depășește 61 mPa·s și cu un grad de hidroliză de minimum 80,0 mol %, dar care nu depășește 99,9 mol %, ambele măsurate conform metodei ISO 15023-2, originari din Republica Populară Chineză, încadrați în prezent la codul NC ex 3905 30 00 (cod TARIC 3905 30 00 91).

(2) Nivelurile taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, pentru produsul descris la alineatul (1) și fabricat de societățile menționate mai jos, se stabilesc după cum urmează:

Societate	Taxă antidumping definitivă (%)	Cod adițional TARIC
Grupul Shuangxin	72,9 %	C552
Grupul Sinopec	17,3 %	C553
Grupul Wan Wei	55,7 %	C554
Alte societăți cooperante enumerate în anexa I	57,9 %	A se vedea anexa I
Toate celelalte societăți	72,9 %	C999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) se condiționează de prezentarea la autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin nume și funcție, redactată după cum urmează: „*Subsemnatul (Subsemnata), certific faptul că (volumul) de (produs în cauză) vândut la export în Uniunea Europeană, care face obiectul prezentei facturi, a fost fabricat de (denumirea și adresa societății) (cod adițional TARIC) în Republica Populară Chineză. Declar că informațiile din prezenta factură sunt complete și corecte.*" În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa stabilită pentru toate celelalte societăți.

(4) Produsele descrise la alineatul (1) se scutesc de taxa antidumping definitivă dacă sunt importate pentru fabricarea adezivilor sub formă de amestecuri uscate, produși și vânduți sub formă de pulbere pentru industria cartonului. Astfel de produse intră sub incidența regimului de destinație finală menționat la articolul 254 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 pentru a demonstra că ele sunt importate exclusiv în scopul utilizării menționate mai sus.

(5) Dacă nu există alte dispoziții, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

În cazul în care un producător-exportator nou din Republica Populară Chineză prezintă Comisiei suficiente dovezi, anexa poate fi modificată prin adăugarea producătorului-exportator nou respectiv pe lista societăților cooperante care nu sunt incluse în eșantion și care, prin urmare, face obiectul aplicării nivelului mediu ponderat adecvat de 57,9 % al taxei antidumping. Un producător-exportator nou trebuie să pună la dispoziție dovezi pentru a demonstra că:

(a) nu a exportat mărfurile descrise la articolul 1 alineatul (1), originare din Republica Populară Chineză, în cursul perioadei de anchetă (1 iulie 2018-30 iunie 2019);

(b) nu este afiliat niciunui exportator sau producător care face obiectul măsurilor instituite prin prezentul regulament; și

(c) fie a exportat efectiv mărfurile descrise la articolul 1 alineatul (1) originare din Republica Populară Chineză, fie și-a asumat o obligație contractuală irevocabilă de a exporta o cantitate semnificativă în Uniune după încheierea perioadei de anchetă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 septembrie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Producătorii-exportatori cooperanți chinezi neincluși în eșantion

Nume	Cod TARIC adițional
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd	C555